XXXI. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. JANUÁR 16.

Ludas Matyi



1975: A NŐK ÉVE

– Anyukám, neked naponta jár virág az idén...
Légy szíves öntözd és kapáld!

Endrődi István rajza



KEDVES LUDAS!

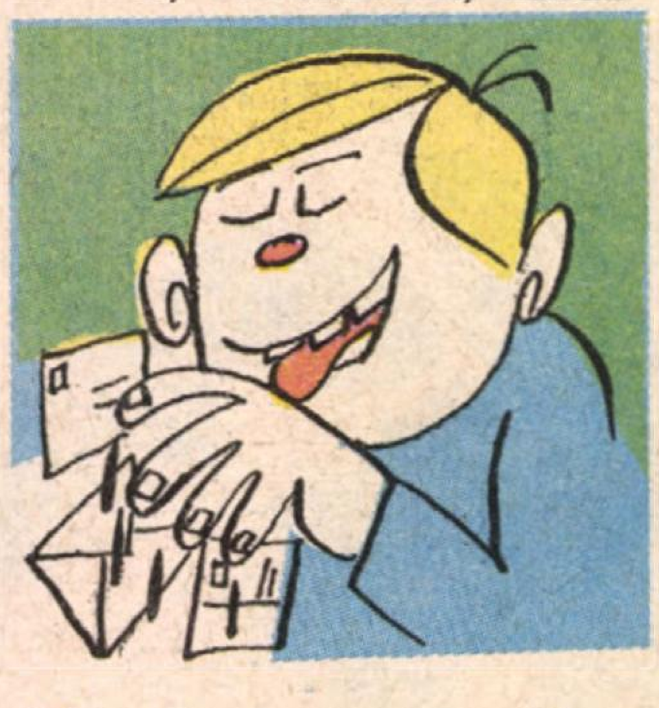
MÉG GYAKOROLNI KELL...

Lelkes híve vagyok az önkiszolgálásnak, mert miért adnák kezembe a darab vajat, konzervet, tasakos tejet, csomagolt tarhonyát, vagy cukrot, amikor magam is le tudom venni a polcról?

De az ünnepek előtti önkiszolgáláskor az az érzésem támadt, hogy előbb ezt is meg kellene tanulni! Számtalan vásárlót láttam, aki a befőttnél gondolta meg, hogy mégse visz uborkát — de az uborkát nem vitte vissza a helyére, hanem szépen letette a körtebefőttek közé. Így került aztán össze a fagyasztott csirke meg a Mirelit tök, a citrom meg az amerikai mogyoró, a keksz meg a sósborszesz, a zacskós túró meg a csomagolt lekvár. Pedig igazán senkinek se tört volna le a keze szára, ha oda viszi vissza a portékát, ahonnan elvette.

A papírüzletekben külön szórakozás volt az önkiszolgálás megfigyelése. Hála a téli fagylaltnak, a gyerekkezek ilyenkor is ragadnak — de ki gondol arra, hogy hazamenjen kezet mosni, mielőtt üdvözlőlapot választ a tanár néninek?

Az önkiszolgálás előtti időkben üveglap alatt voltak a számozott üdvözlőlapok, a vevő bemondta a kiválasztott lap számát, s egy dobozból megkapta a makulátlan példányokat. Most? A ragadós ujjacskák beletúrtak az ömlesztett üdvözlőlap-tömegbe, fogdosták, félredobták, kihúzták, visszanyomták. Nem merném megkérdezni, hány sérült lap és megnyomorodott boríték került menthetetlen sebesültként selejtbe?



Határozottan szép önkiszolgáló boltunkban ajándéknak való kombinét vagy hálóinget kerestem. Vállfára akasztva, szabad prédaként lógtak az egykor szép holmik. Válluk poros, gyűrött, anyaguk ezerszer megmarkolt, csipkéjük mint a kinyúlt krepp-papír, s minden ötödikről hiányzott már a méretet, minőséget, mosási utasítást, árat is jelző cédula.

— Ez hányas számú és mennyibe kerül? — mutattam a vandál önkiszolgálás egyik áldozatára, egy szürkén lila darabra.

— Jaaaa, erről már hiányzik a cédula! — mondta az elökerített alkalmazott. — Tetszik tudni, leszakad, amikor fogdossák. Majd megnézzük egy másik ilyen kombinén az árat.

Három másik pont olyan szürkén lila kombinét találtunk, már egyiken se volt cédula.

Átmentem egy másik, nem önkiszolgáló üzletbe. Bemondtam a kívánt színt, méretet és minőséget, egy fedeles dobozból kaptam egy nylon-tasakba csomagolt, tiszta, ízléses, valóban ajándéknak való tárgyat.

Egy szó, mint száz: van, amiből remekül kiszolgálhatjuk magunkat; van, amit jobb, ha a kezünkbe adnak.

S amit még hozzáfűznék: az ember szolgálja ki sajátmagát is — kultúráltan!

K. Tóth Lenke

Az olvasó megkérdezi...

...miért sötétek olyan gyakran Annavölgyben az utcák? Miért nem fordít több gondot az ÉDÁSZ dorogi kirendeltsége a telep közvilágítására? Ha elromlik az utcai világítás, miért kell napokig, hetekig várni arra, hogy megjavítsák?

...*hol lehet kapni vetítőgépbe való, 12 voltos izzót? (Aki tudja, írja meg az alábbi címre: Umann Gábor 1025 Budapest, Pentelei Molnár u. 13.)*

...mikor oldódik meg Táborfalva propán-bután gázzal való ellátása? Meddig kell még esőben-hóban, az út szélén várni órákig a palackszállító kocsit, amely igen gyakran meg sem érkezik?

LIFT NÉLKÜL

A Visegrádi utcai szakorvosi rendelőintézetben hetek óta nem működik az egyetlen felvonó. Pedig kettőre is szükség volna, akkora a forgalom.



Influenzajárvány idején a betegek százai bandukolnak naponta emeletre fel, emeletről le. A szemészet, az ortopédia, a fogászat, a gégészet, a körzeti orvosi rendelők nem kaphattak helyiséget a földszinten. A betegek kénytelenek a lépcsőkön felgyalogolni. Különösen az idős, mozgásszervi megbetegedésben szenvedők sorsát keseríti meg a lift hiánya.

Az intézet gazdasági igazgatója 1974. december 9-én megrendelte a Fővárosi Felvonó Szerelő Vállalattól a liftkötél cseréjét.

Nem tudom, hogy a csereberével kapcsolatos munkálatok meddig húzódhatnak el, de szeretném figyelmeztetni a liftszerelő vállalatot, hogy a betegek nem várhatnak sokáig!

(f. i.)

CSEKÉLYSÉG

Negyvenhárom mondatot ír a Film Színház Muzsika kritikusa a szolnoki színház bemutatójáról.

Első mondatát így kezdi: „*Nem csekély* büszkeséggel jelenti a szolnoki színház műsorfüzete..."

A tizennyolcadik mondat: „S *nem csekély* az az intellektuális tét, mellyel a fantázia síkján a szerző birkózik."

Lejjebb azt írja: "Kuricin kolhozelnököt Huszár László játssza, *nem csekély* természetességgel..."

Aztán: „...családjának tagjai *nem csekély* eredménnyel küzdenek..."

És még egyszer: „...ruhái *nem csekély* mértékben járulnak hozzá az előadás sikeréhez."

Írhatná: nagy, sok, jelentős, számottevő, nem kicsi, nem kevés... Tucatnyi használható szót találhatna. S amilyen formában van, neki mindig csak a *nem csekély* jut eszébe. Vajon miért? Miről?

A saját szókincséről semmiképp.

(R)

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Kedves Ludas" rovatban nemrég a paprikás Boci sajt hiányáról esett szó.

A Boci tubusos sajt, amint a cikkből is kitűnik, osztatlan sikert aratott. Ilyen nagymértékű fogyasztói igényre nem számítottunk. Igaz, hogy Budapest és az ország ellátása szakaszos volt, hol tejszínes, hol paprikás sajt volt, aszerint, hogy milyen tubust kaptunk a gyártó cégtől.

Ma már kialakult a várható igény és az 1975. I. negyedévi tubusrendelésünket 800 000 darabra adtuk meg, melyből 400 000 paprikás, 350 000 tejszínes és 50 000 kapros tubus lesz.

Köszönetet mondunk a tárgyilagos cikkért, mert a cikk a valóságot tükrözi és bízunk benne, hogy 1975-ben igény szerint lehet hozzájutni Budapesten is a paprikás Boci sajthoz.

Dr. Csongor Elemér ker. oszt. vez.
Baranya megyei Tejipari Vállalat

Özv. Ébneth Sándorné öregségi nyugdíjasunk részére az ellátást első ízben soronkívüli utalással, 1974. november 1-én utaltuk ki. Adminisztrációs tévedésünk folytán a családi pótlék folyósítása elmaradt. Az ellenőrzés során a hibát felfedeztük és az 1974. december havi nyugdíját már a családi pótlékkal együtt folyósítottuk.

A karácsonyi ünnepekre való tekintettel a nyugdíjakat korábban számfejtettük és folyósítottuk, így nem volt módunk arra, hogy az augusztustól november végéig esedékes családi pótlékot ezzel a nyugdíjjal együtt utaljuk ki. Azonnali utalással december 16-án az elmaradt családi pótlék folyósítására is intézkedtünk, amelyet a posta azóta már ki is fizetett.

Sajnálatunkat fejezzük ki amiatt, hogy adminisztrációs hiba folytán nyugdíjasunk a családi pótlékot késéssel kapta meg, és ezzel neki kellemetlenséget okoztunk.

Dr. Máthé Sándor hivatalvezető h.
MÁV Nyugdíjhivatal

VIZES TÚRÓ

Félzsíros tehéntúrót vettem (a Sárvári Vajüzem terméke), negyedkilós csomagolásban. Ízletes és friss volt, túlméretezett víztartalommal, amit abból állapítottam meg, hogy amire hazavittem, a rajta levő burkolópapír teljesen átázott. Csak egyetlen kérésem volna: a túróban legyen kevesebb víz, vagy ha ez nem lehetséges, akkor a csomagolása legyen kevésbé nedvszívó.

N. V.
Budapest



DÍSZDOBOZ

Kellemetlen meglepetést szerzett a Tokajhegyaljai Állami Gazdasági Borkombinát (Sátoraljaújhely) díszdoboza, amelyet kb. 170 forintért árusítanak.

A doboz formája és a homloklapon látható kép



egyértelműen arra utalt, hogy a tartalom egy antik gyógyszertári üveghez hasonló, mai technikával készített, tokaji aszúval töltött díszüveg. Ezt a hitet tovább erősítette a doboz oldalfalán levő szöveg: „... Évszázaddal később megjelenik a patikák polcain az üvegdugós, négyszögletű palack — díszdobozunk őse — antikva betűs felirattal: VINUM TOKAJENSE PASSUM". A doboz ennek ellenére nem antik formájú gyógyszeres üveget, hanem két, hagyományos forgalmi palackba kiszerelt, háromputtonyos tokaji aszút rejtett magában. És meglepetésemen már nem változtatott a fedél belső oldalán elhelyezett információ, amely — mintegy magyarázatként — közölte, hogy a díszdobozt „Tréfás Miklós tervezte."

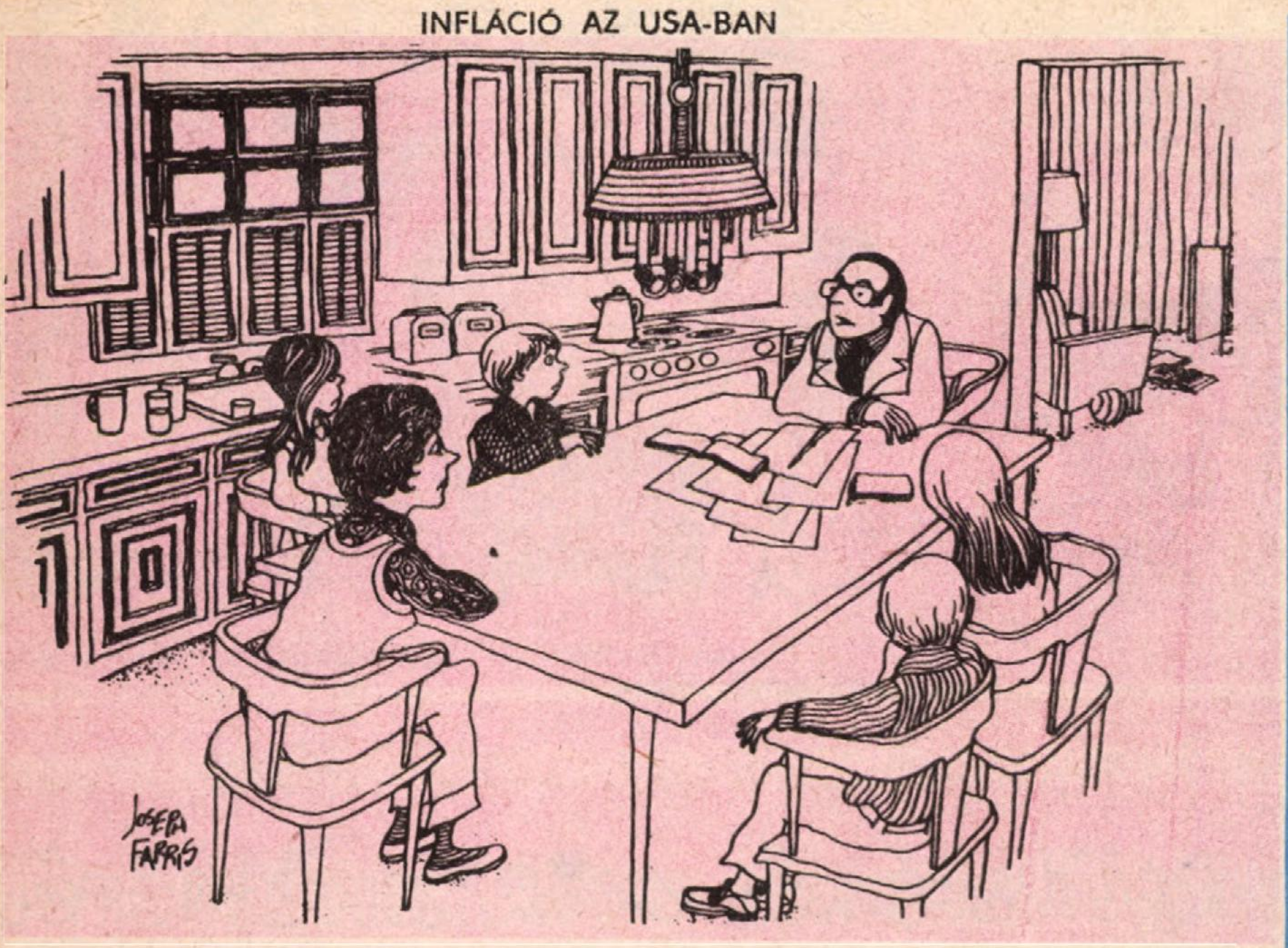
A doboz oldalfalán — az általam idézett „VINUM TOKAJENSE PASSUM" szöveg után — még az alábbi két kérdés olvasható: „Kuruzslás? Babona?"

Szerintem egyik sem, hanem megtévesztés! Különösen akkor, ha a gyógyszerkénti reklámozás az orvostörténeti hangulatteremtés, a mindenki által nagyrabecsült tudós gyógyszerészekre való hivatkozás mellett elmulasztják azt az egyszerű fogyasztói tájékoztatást, hogy a DÍSZDOBOZ TARTALMA: 2 PALACK — amúgy is világhírű — TOKAJI ASZÚ.

Zoltán Tamás
Budapest, Paulay E. u. 7/9.

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

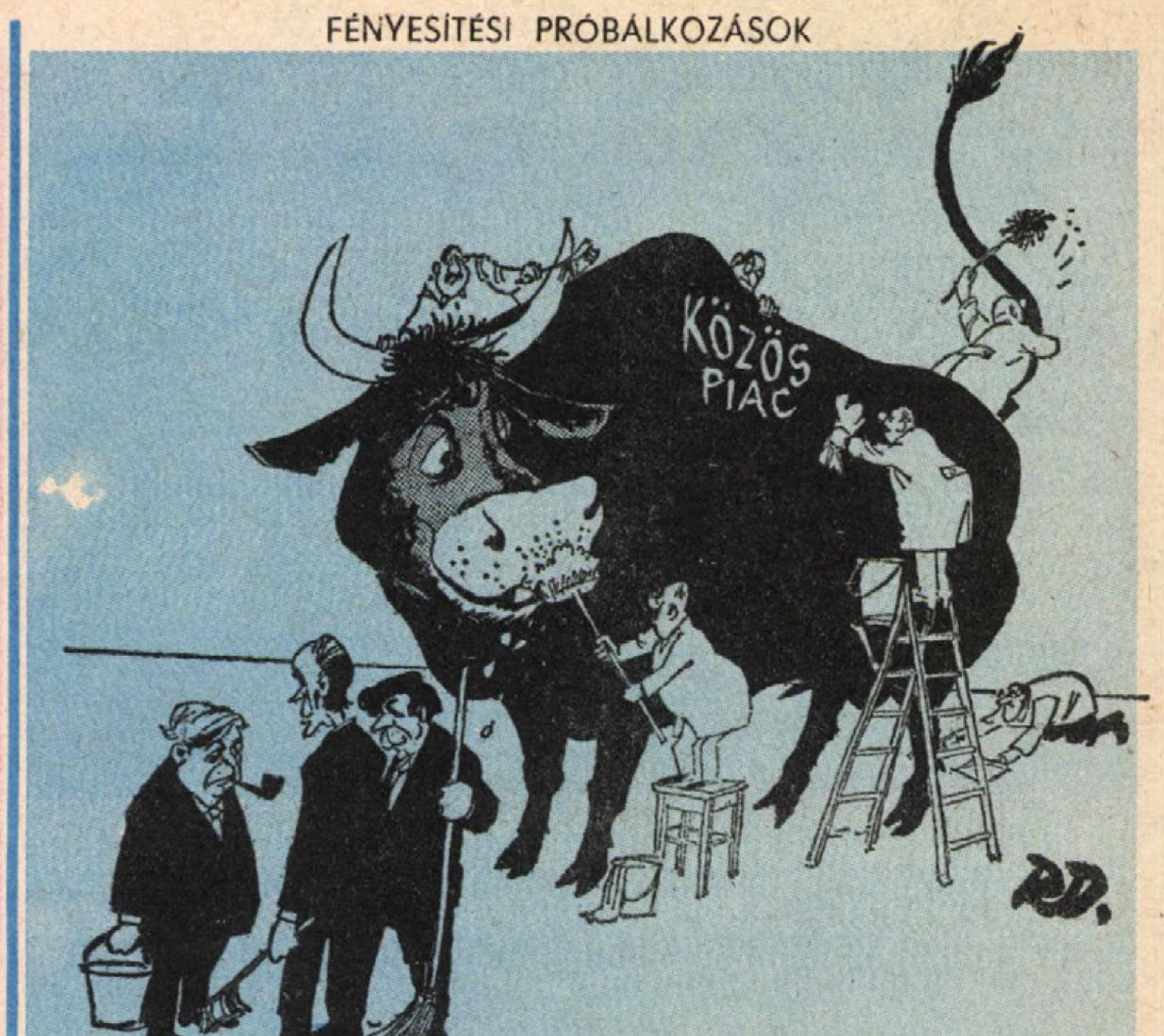
INFLÁCIÓ AZ USA-BAN



– Azért hívtalak össze benneteket, hogy közöljem: az infláció miatt két családtagot el kell bocsátanom...

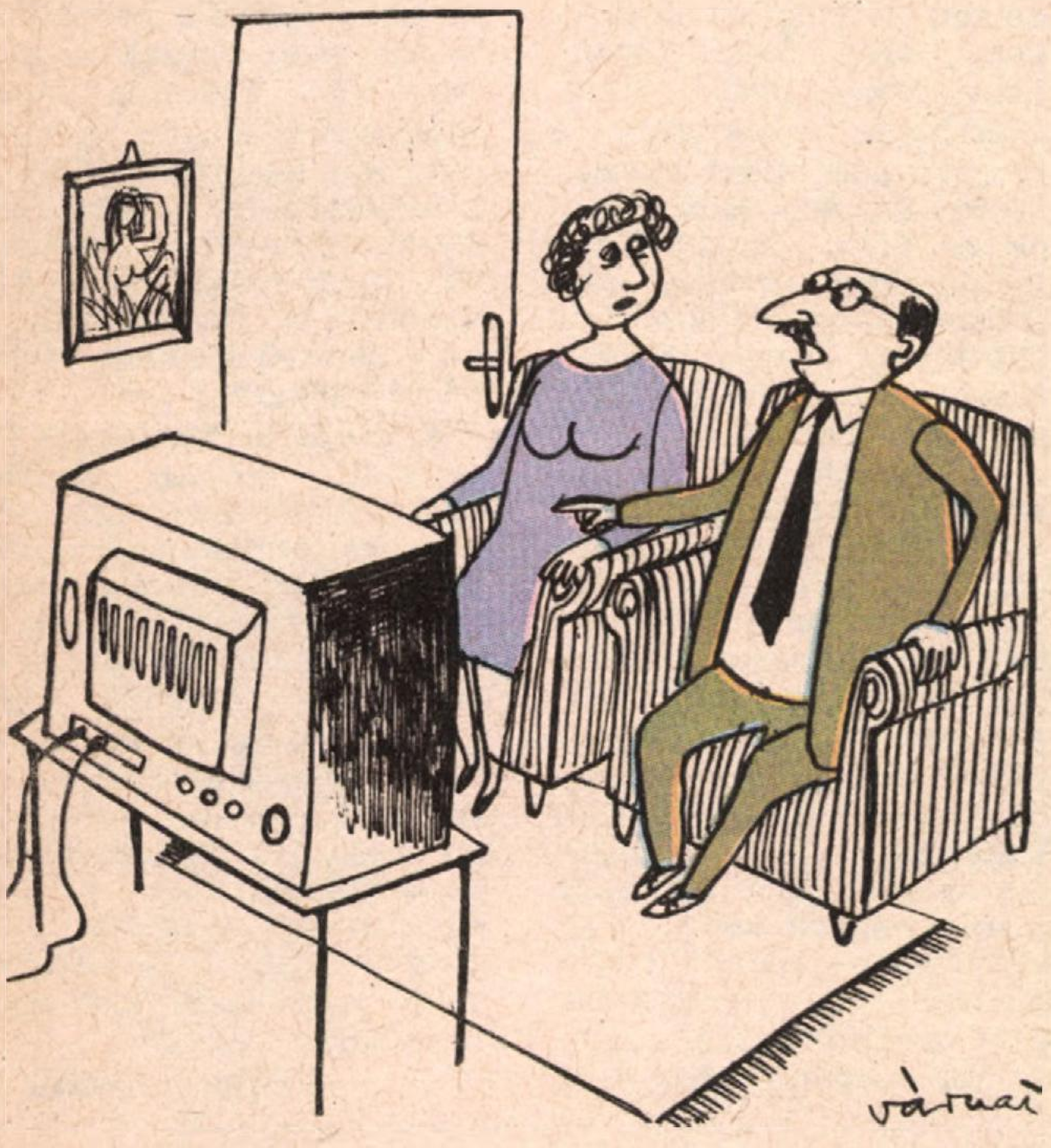
(„*Time, USA*")

FÉNYESÍTÉSI PRÓBÁLKOZÁSOK



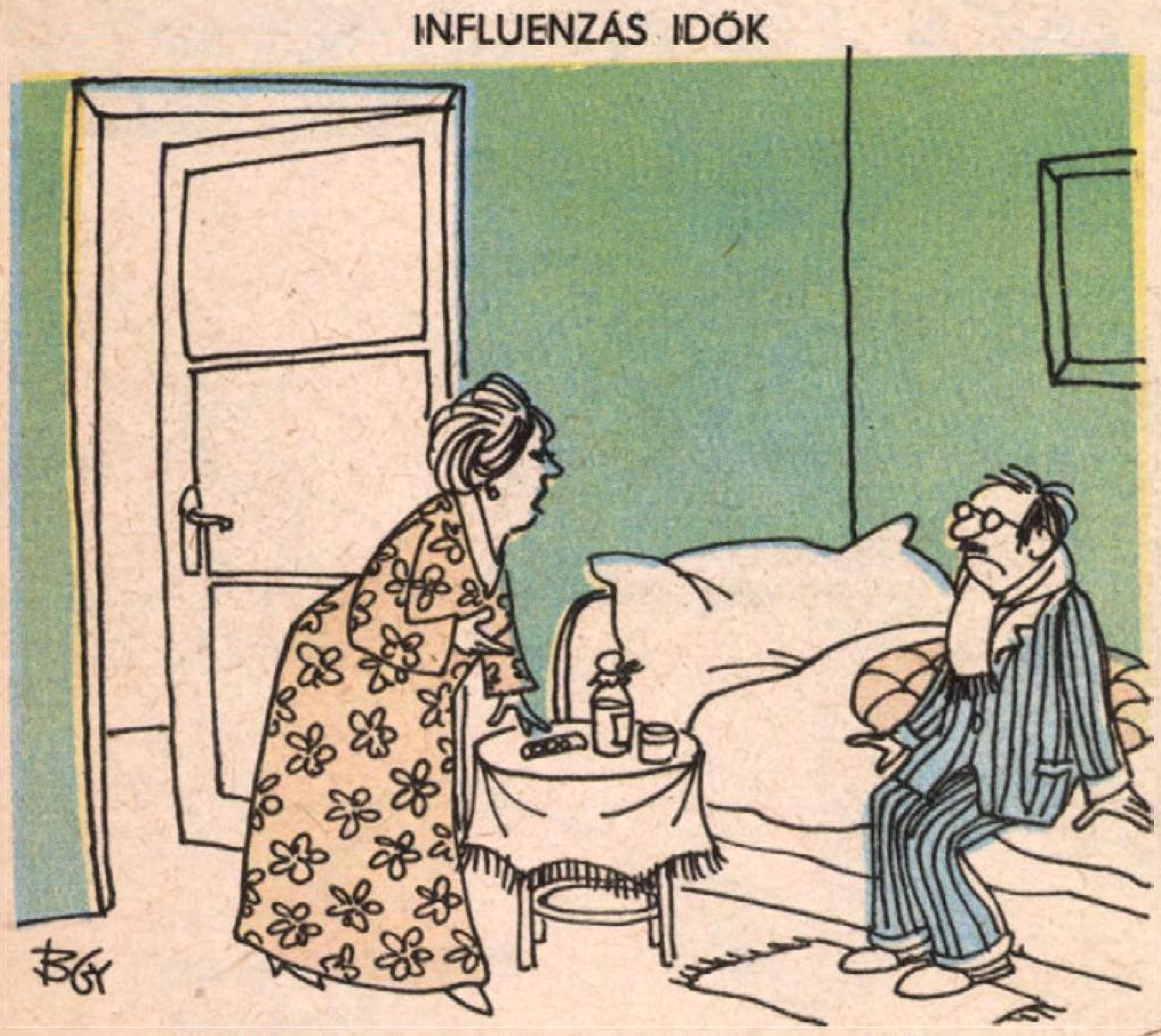
(„*Arbeiter Zeitung*", *Ausztria*)

KELL EGY KIS VÁLTOZATOSSÁG



– Legalább hétfőn üljünk máshová...

INFLUENZÁS IDŐK



– Csókolj meg, ha mondom! Jól jönne néhány nap betegállomány...

VARRÓGÉP

A Nagykörúton sétálva felfedeztem Z. barátomat, amint egy kirakat előtt áll és elmélyülten nézegeti a kirakatot: elegáns, varrógép-szaküzlet kirakata ez, amelyet Z. ilyen figyelmesen szemlél, szinte összerezzen, amikor megszólítom.

— Ennyire lekötnek a varrógépek? — kérdem, mulatva Z. átszellemült bámészkodásán.

— Mi az, hogy lekötnek?! — mondja Z. hevesen. — Ez a kirakat adja vissza a nyugalmamat már évek óta, e kirakattól mindig megkönnyebbülten és bizakodóbban megyek tovább!

— Hát mit jelent neked ez a kirakat? — kérdem izgatottan.

— Mindjárt meg fogod érteni — feleli Z. — Te ismersz engem, tudod, hogy vásárlásaimban nem vagyok beszámítható! Ha egyszer sétálgatok és a kirakatokat nézegetem, az annyi, mintha a vesztembe rohannék!

— Stimmel — hagyom helyben —, híres vagy a vásárlási tébolyodról, amíg élek, nem fogom elfelejteni, hogy az elmúlt nyáron mit vettél meg!

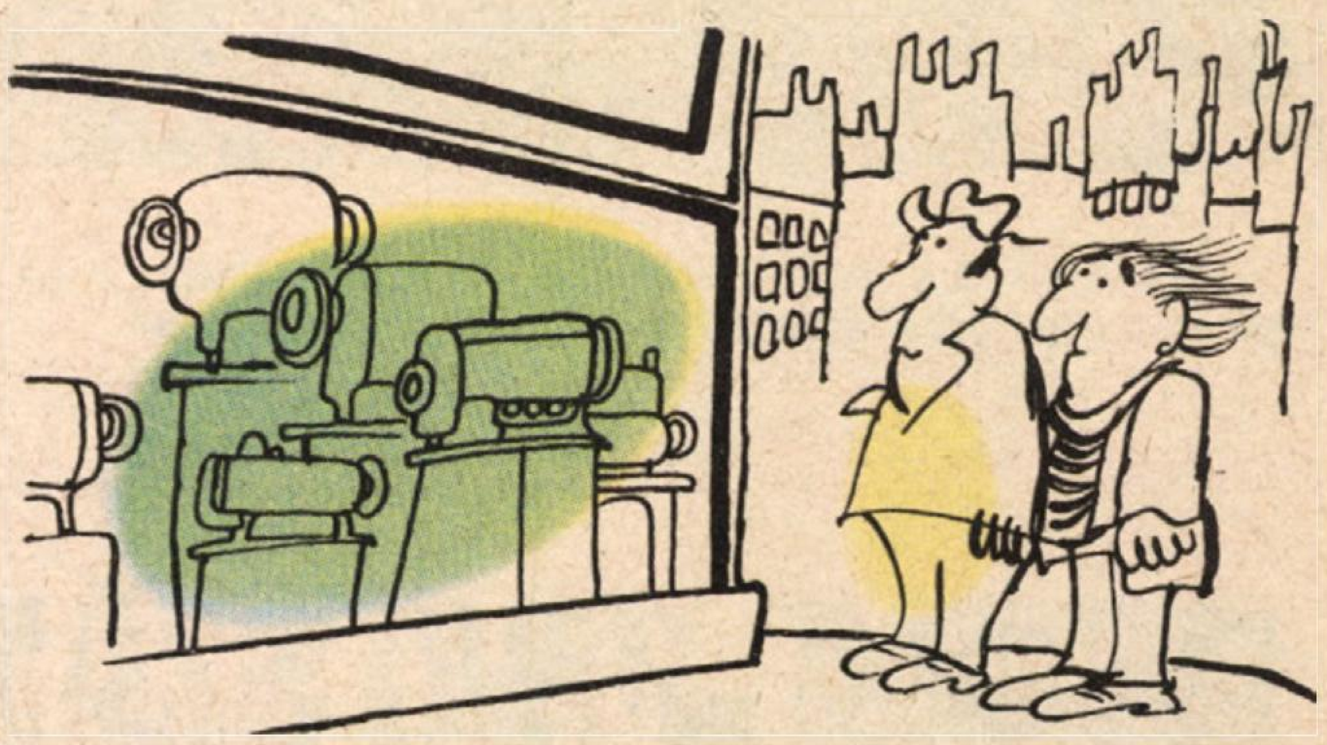
— Melyikre gondolsz? — kérdi Z. kíváncsian.

— A víz alatti film-felvevő gépre, amit egy bizományi boltban fedeztél fel, és csak miután megvetted, jutott eszedbe, hogy nem is tudsz úszni!

— Erről van szó — bólint szomorkásan Z. — Önkívületben vásárolok! Magam is tisztában vagyok ezzel az elmebetegségemmel, ezért tesz boldoggá engem ez a varrógép-kirakat.

— De mivel? — kiáltom most már ingerülten.

— Azzal, hogy évek óta nem óhajtok varrógépet vásárolni. Vagyis az értelemnek még nem húnyt ki a szikrája belőlem! Nézegetem ezeket a varrógépeket, és aztán továbbmegyek, megállapítva magamban, hogy nem kell nekem egy ilyen varrógép! Tudod, micsoda jóérzés ez?



— Kezdelek megérteni — bólintok őszintén.

— Pedig nézzed meg, hogy micsoda varrógépek ezek! — kiáltja Z. és húz a kirakathoz. — A formatervezés csodái, még nézni is gyönyörűség rájuk! És mégsem kell nekem, hát nem nagyszerű dolog ez? Két évvel ezelőtt — meséli Z. lelkesen — kitettek ide a kirakatba egy abszolút újdonságot, egy programozható, félautomata varrógépet, uramisten micsoda kísértés volt az! És nem vettem meg! Sőt, tudod, mit csináltam? Háromszor is visszakényszerítettem magamat a kirakat elé, mint egy szadista, hogy nézzem csak meg jól, micsoda varrógép! Acélkék és szürke test, gombnyomásra süllyeszthető és egy egész kis műszerfal van rajta, elektronikus programmal! Fél órákat álltam előtte, és aztán nem vettem meg, mert azt mondtam magamban, hogy miért is vásároljam meg, ha egyszer nincsen rá szükségem! Tudod, hogy micsoda elégedettség ez, a lélek békéje! Itt embernek érzem magamat, barátom! Akinek nincsen szüksége sok mindenre, például varrógépre sem!

— Csakugyan szép varrógépek! — nézegetem a kirakatot elismerőleg. — És ha meggondolom, még árban is elérhetőek!

— Látod — jegyzi meg szomorkásan Z. —, ez az egyetlen dolog szomorít csak, valahányszor megállok itt, a varrógépeket nézegetni. A varrógépek ára!

— Megint nem értelek!

— Nem emelkedik a varrógépek ára! — mondja bánatosan Z. — Most képzeljed el, hogy az micsoda plusz boldogság lenne, hogy drágább lett a varrógép és nekem még mindig nem kell!

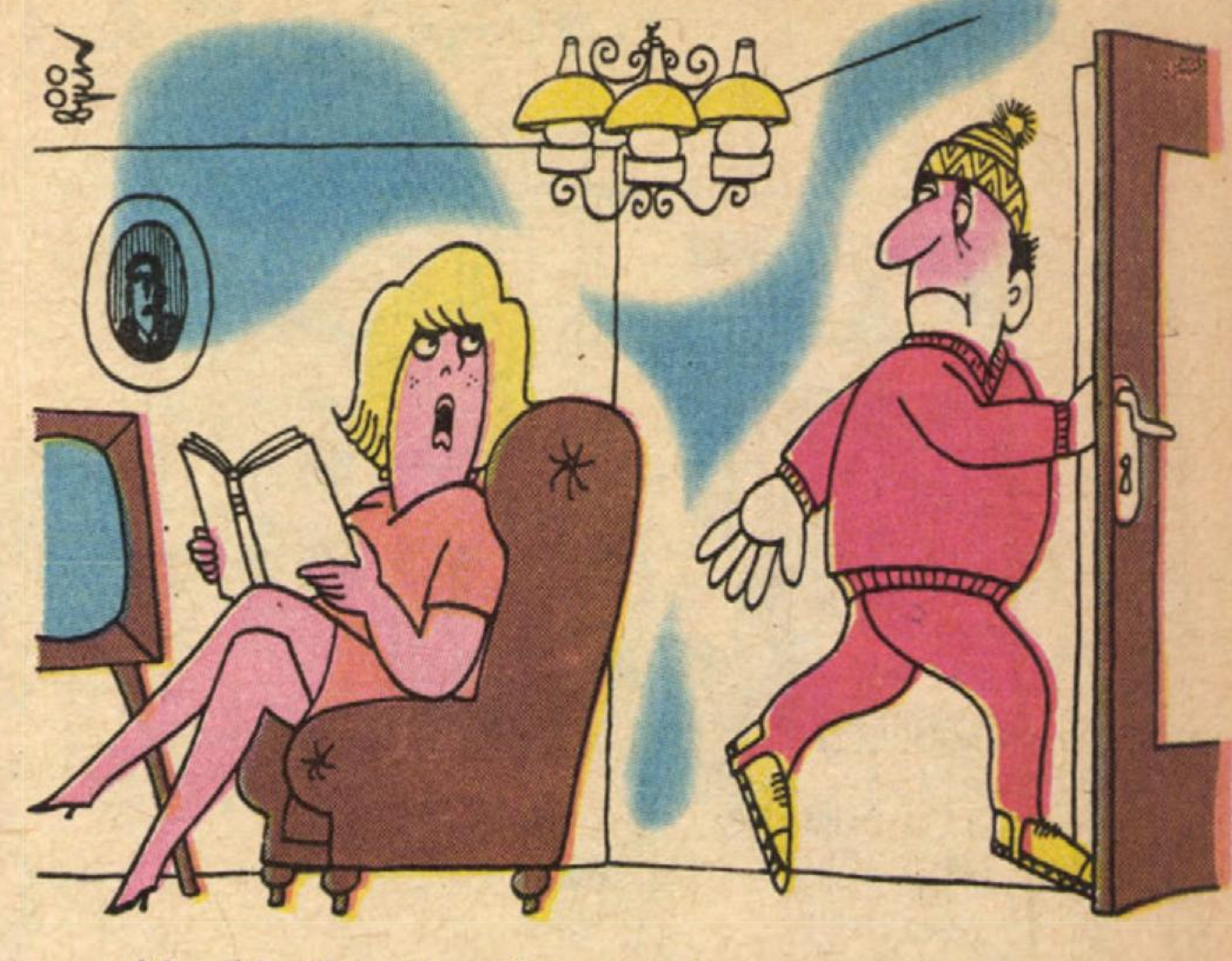
Somogyi Pál

BÁLI SZEZON



Váratlan vendégek.

GYANAKVÓ ASSZONYKA

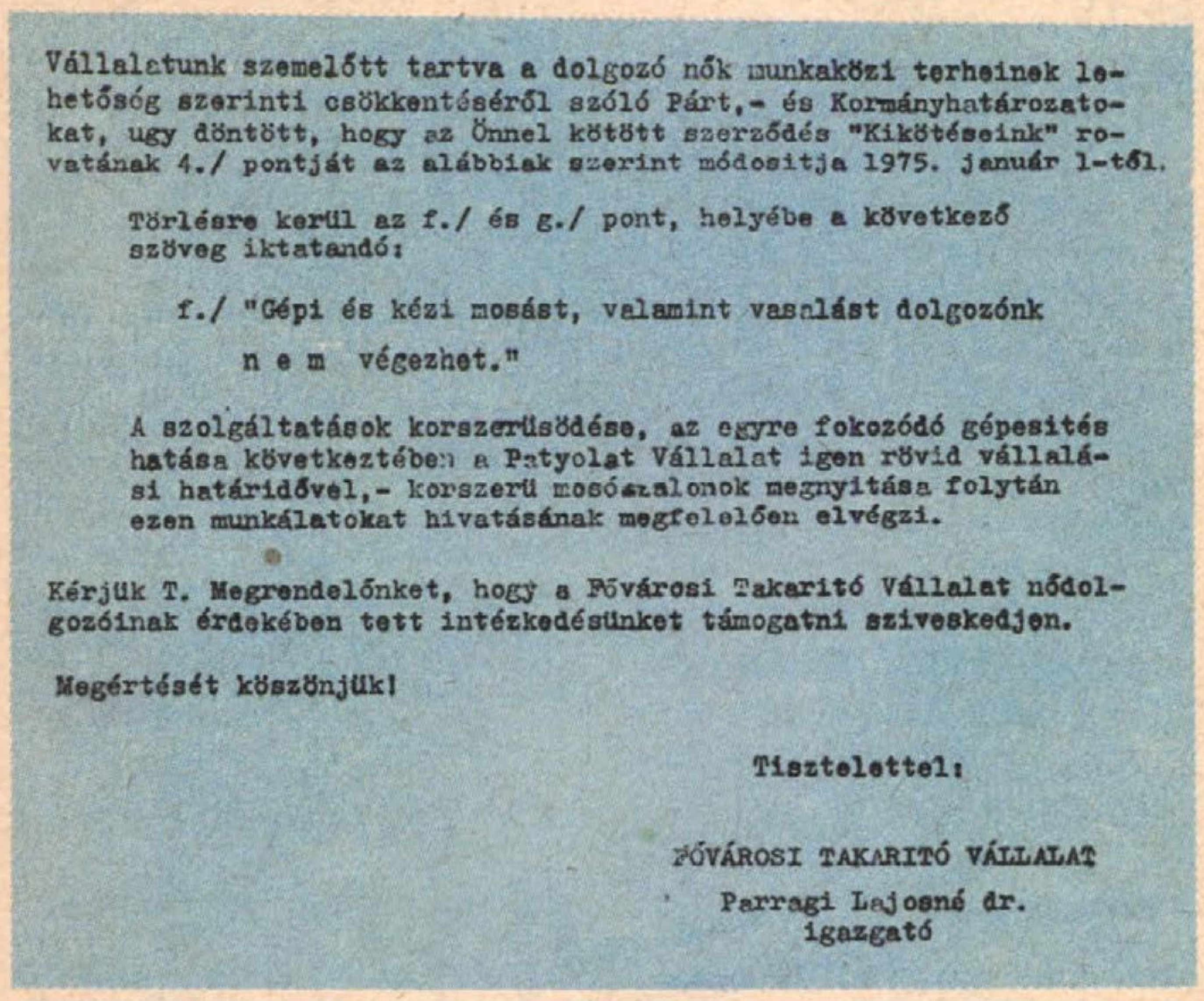


– Mondd, fiacskám, ki után kocogsz te minden este fél hattól hétig?...

Levélváltás a szolgáltatások csökkentéséről

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Az alábbi, meglepő levelet kaptam a Fővárosi Takarító Vállalattól. Bizonyára megkapták ezt mindazok, akik a vállalat szolgáltatását kénytelenek igénybe venni.



Vállalatunk szemelőtt tartva a dolgozó nők munkaközi terheinek lehetőség szerinti csökkentéséről szóló Párt,- és Kormányhatározatokat, ugy döntött, hogy az Önnel kötött szerződés "Kikötéseink" rovatának 4./ pontját az alábbiak szerint módositja 1975. január 1-től.

Törlésre kerül az f./ és g./ pont, helyébe a következő szöveg iktatandó:

f./ "Gépi és kézi mosást, valamint vasalást dolgozónk

n e m végezhet."

A szolgáltatások korszerüsödése, az egyre fokozódó gépesités hatása következtében a Patyolat Vállalat igen rövid vállalási határidővel,- korszerü mosószalonok megnyitása folytán ezen munkálatokat hivatásának megfelelően elvégzi.

Kérjük T. Megrendelőnket, hogy a Fővárosi Takarító Vállalat nődolgozóinak érdekében tett intézkedésünket támogatni sziveskedjen.

Megértését köszönjük!

Tisztelettel:

FŐVÁROSI TAKARITÓ VÁLLALAT
Parragi Lajosné dr.
igazgató

Szeretném tudni, hogy a Fővárosi Takarító Vállalat elvonhat-e a dolgozó nőktől ilyen fontos szolgáltatást?

Kedves Asszonyom!

A Takarító Vállalat semmilyen címen sem vonhatja el azt a szolgáltatást, amiért létrehozták, azaz, hogy a lakosság körében végzett takarítással, gépi és kézi mosással, valamint a vasalás elvégzésével könnyítse meg a dolgozó nők munkáját. A párt- és a kormányhatározat a dolgozó nő terheinek lehetőség szerinti csökkentését javasolja. Nem lehet, sőt egyenesen káros ezt úgy értelmezni, ahogyan a Takarító Vállalat ezzel próbálkozik. Ha a Takarító Vállalat a saját dolgozóit védelmezni kívánja, az nagyon dicséretes törekvés, de intézkedése nem sérheti a közérdeket. A körlevélben foglaltak pedig erősen sértik a köz- és a társadalom érdekeit: a Takarító Vállalat ugyanis figyelmen kívül hagyja a szolgáltatások fejlesztésére vonatkozó határozatokat.

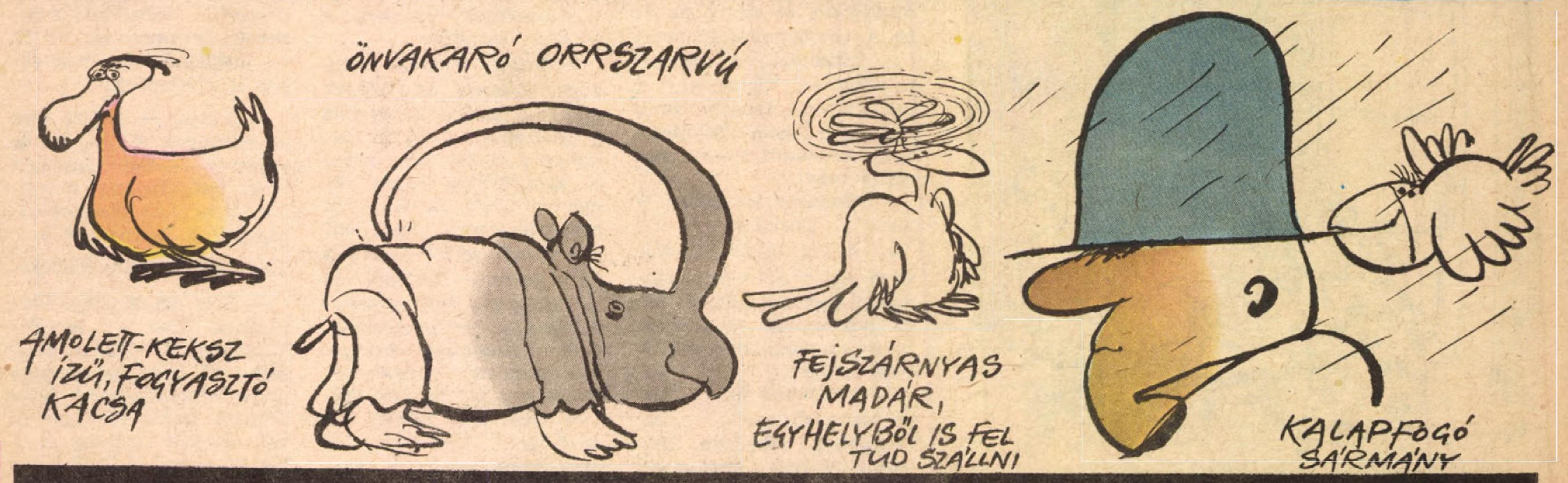
Nem megnyerő a Takarító Vállalat „újításának" indokolása sem. A szolgáltatást csökkentő intézkedését úgy tünteti fel, mintha nem lehetne ellene szót emelni, mert az a párt és a kormány politikájára épül. Intézkedésével a Takarító Vállalat — fejlesztés helyett — még azt is csökkenti, amit eddig nyújtott. Feltételezem, hogy a munkaerőhiány késztette a *dolgozó nők elleni* intézkedésre. Ez sem elfogadható ok, de talán „okosabb" lett volna ezzel érvelni, ahelyett, hogy a dolgozó nők hátrányára hozott intézkedést a párt és a kormány nyakába varrják.

A Takarító Vállalat részéről a Patyolat ajánlása jó tipp, és arról tanúskodik, hogy a Vállalat jó ötletben nem szűkölködik. A Patyolat valóban nagyot fejlődött és ma már korszerűen dolgozik. De kíváncsi volnék arra, vajon mit szólnának a Fővárosi Takarító Vállalat nődolgozói, ha a Patyolat — amely szintén nagyon sok nőt foglalkoztat — olyan levelet küldene az ügyfeleinek, hogy a vállalatuknál dolgozó nők védelme érdekében ők se vállalnak mosást, vasalást, tisztítást? Legalább annyi okuk volna erre, mint a Takarító Vállalatnak. A gőz, a gáz, a vegyszer és egyéb ártalmas anyagok ugyanis rendkívül hátrányosan hatnak a Patyolatnál dolgozók nők egészségére. Vagy ha számos munkahelyen, például a Közértekben, a BKV-nál, kisebb és nagyobb üzemekben, megfontolás nélkül kivonnák a forgalomból a nem könnyű munkát végző nődolgozókat?

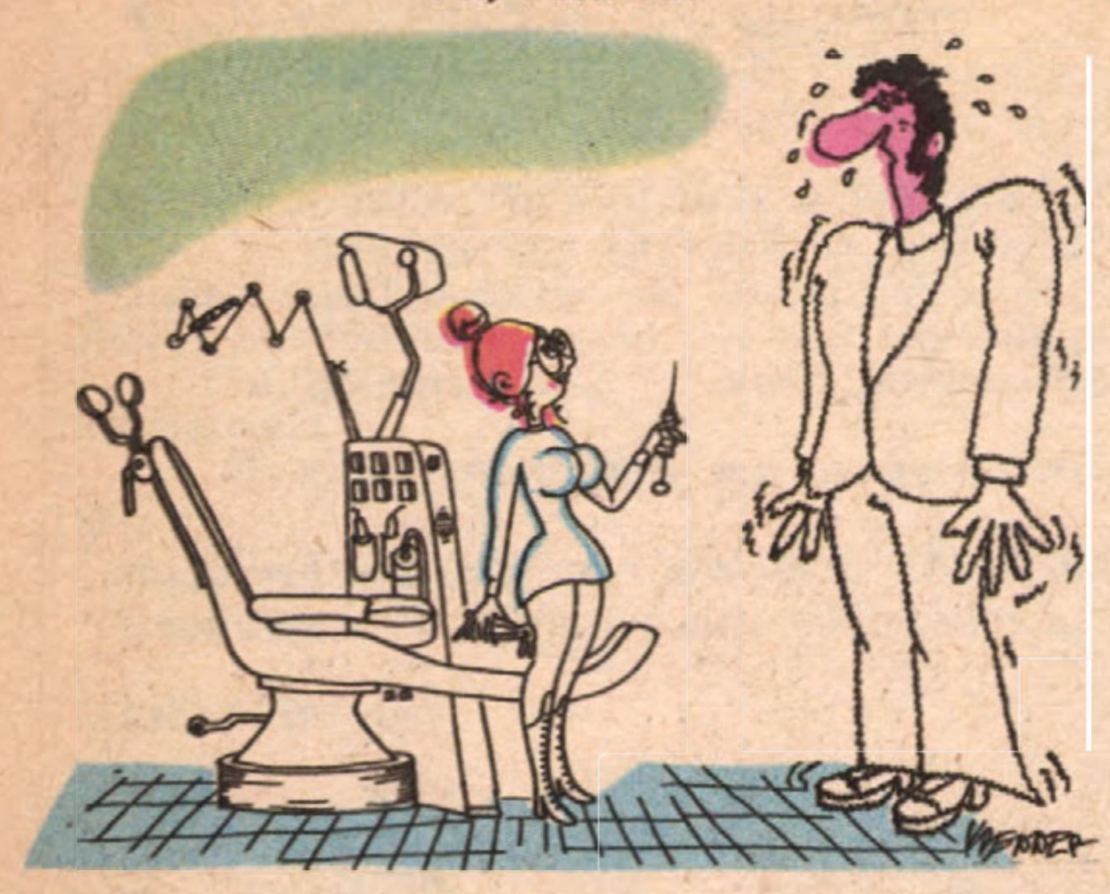
A Fővárosi Takarító Vállalatnál enyhén szólva, nemcsak tévesen, egyoldalúan és helytelenül értelmezik a női munka megkönnyítését célzó határozatokat, hanem hatóságosdit játszanak a teendők jobb megszervezése és az ésszerűbb megoldás helyett. Jó szolgálatot tenne a vállalat például a dolgozó háziasszonyoknak, ha újabb körlevelében megírná: hogyan képzeli el a háztartások takarítását kismosás és vasalás nélkül?

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

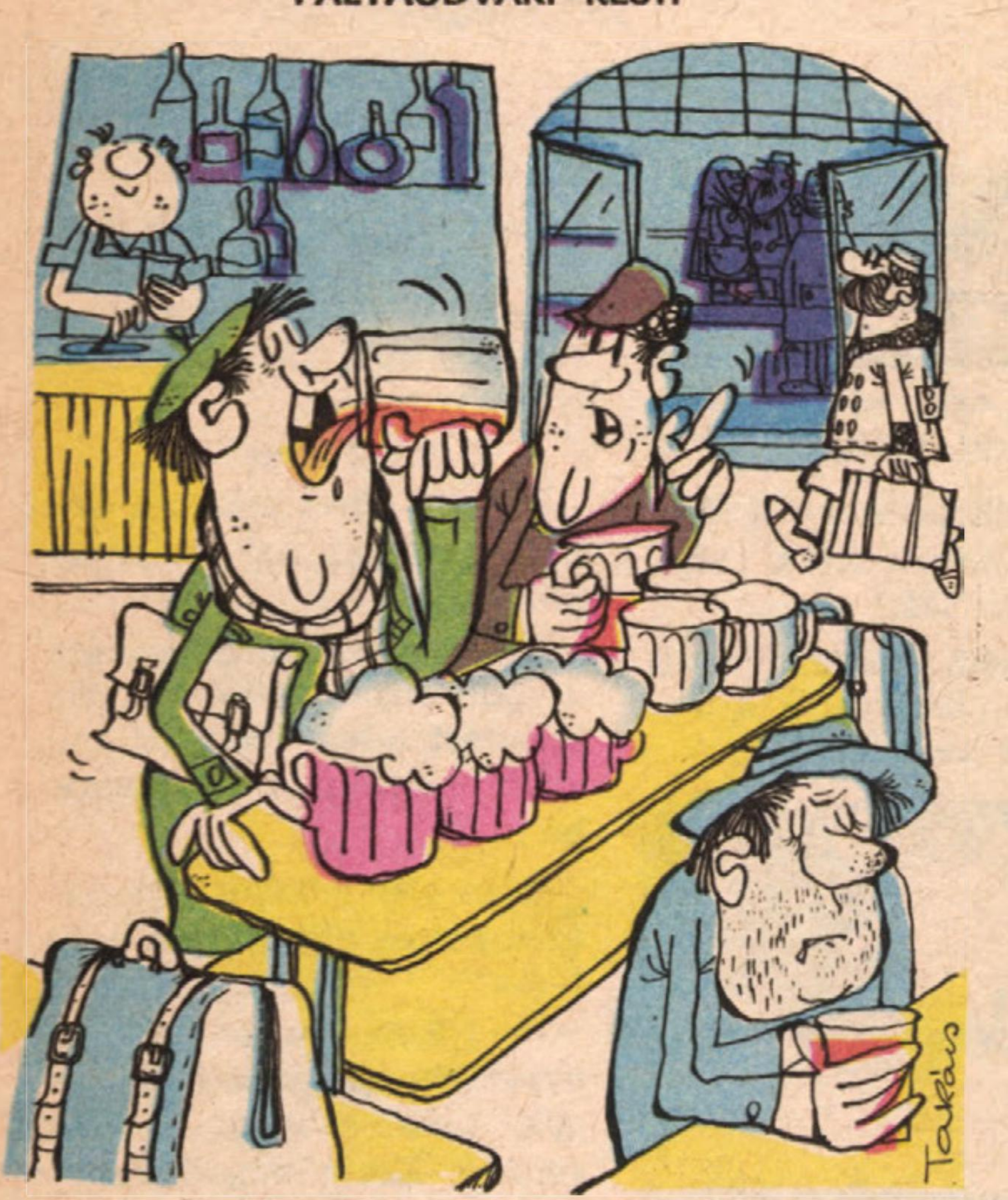


MI, FÉRFIAK



– Ugye, nem fog fájni, doktornő?

PÁLYAUDVARI RESTI



– Siessél, mert tíz perc múlva indul a vonatunk, neked pedig még három korsód van hátra.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajza



– Segítség, a feleségem!



– Hála az égnek, csak egy lámpaoszlopot ütöttem el.



– Változnak az idők: a nagypapa Doberdóról mesélt az unokáknak, mi meg majd az aluljárókról.



– Gyorsan, Mancika, a hangtompító készüléket!

MODERN SZÍNPAD



Ősz súgónő félve áll a
színházigazgató előtt;
az meg csak fejét csóválja
s nem szívesen tolja le őt:

– Mami, mami, egyre többen
tesznek megjegyzést, sőt panaszt:
a szövegből kihágy, döccen,
át is ugrik emezt-amazt...

Azt állítják a színészek,
ha így súg: nem megy a munka.
Zűr van tán a hangszálakkal?
Vagy magát a súgást unja?

– Jaj, dirikém, rosszul látja,
tudom, bennem van a hiba.
Csakhát... – Könny gördül a ráncra
s elpirul az ősz mamika.

– Hogy is mondjam... modern duma..
sok... izés szó akad... ami
olyan, hogy még... félig súgva
sem merhetem kimondani.

Bedő István



CSENGETTEK

Ne haragudj, drágám, valaki csengetett. Talán a postás, le kell tennem a kagylót, szi...

Kovácsné nem fejezhette be a mondatot, mert Kepesiné gúnyosan félbeszakította:

— Azt hiszed, én nem ismerem ezt a trükköt? Néha én is ezt mondtam, ha már untam a sok beszédet. De azután rájöttem, hogy más kifogást kell használnom, mert ezt a csengetés-ötletet nehéz elhinni. Ajánlok neked sokkal jobbat. Én ilyenkor már régóta azt mondom, hogy leég a konyhában a hús, már érzem is a szagát. Ez még nem elcsépelt. Szóval te engem ne szédíts ezzel a csengetéssel, örülj, hogy elmondom neked részletesen Selymesné válóperét.

— De drágám, valóban csengettek. Neked is hallanod kellett.

— Nem hallottam, pedig jó fülem van, különben is az előszobában van a telefonod. De tudod mit, a te kedvedért elhiszem neked! Majd később újra felhívlak.

Egy óra sem telt el, újra csengett a telefon, terítékre került Selymesné válóperének izgalmas története, de tíz perc után Kovácsné ismét félbeszakította a pletyka-telefonhírmondót:

— Igazán kellemetlen számomra, ismét meg kell, hogy



zavarjalak, de mielőtt felhívtál, kinyitottam a fürdőszobában a csapot és azóta biztosan megtelt a kád vízzel.

— Zárd el a csapot. Remélem tudod, hogyan kell elcsavarni! Egy mozdulat és már nem is folyik a víz. A technika csodája. Azután siess vissza a telefonhoz.

— Na jó, várj egy percig — mondta Kovácsné megadóan és vigyázott hogy a hangja ne árulja el, mennyire bosszús. Amikor visszajött, megismerkedett a részletekkel is.

— De ez még nem minden — fejezte be Kepesiné —, később beszélek Tóthnéval, akinél Selymesné bejárónője egyszer egy héten takarít. Kíváncsi vagyok, hogy ő mit tudott meg, tehát még egyszer felhívlak.

— Jaj, de ne este — ijedezett Kovácsné, akinek elege volt Selymesné válóperéből —, mert tudod, én mindig korán veszem be az altatót.

Kepesiné reggel telefonált.

— Nem ébresztettelek fel?

— De igen!

— Nagyszerű, akkor már ébren vagy! Szóval megtudtam, hogy az igazi válóok Korponai Zénó!

Kovácsné most nagyon éber lett.

— Korponai?

— Igen, az a Korponai, aki neked nagy hódolód volt lánykorodban.

— Nahát! Beszélj, nagyon érdekel a dolog!

— Sajnálom, le kell tennem a kagylót. Akár hiszed, akár nem, csengettek!

Palásti László

TRIBÜN

Megemlékeztünk már e hasábokon arról, hogy dr. Edwin Paget, az Észak-Karolina Egyetem professzora kevesli Ford elnök testmozgását.

— Napi negyedóra úszkálással — mondta a doktor — nem lehet magasfokú szellemi tevékenységet végezni.

Az ügy most holtpontra jutott. Ron Nessen, a Fehér Ház szóvivője bejelentette, hogy uszodát akartak építeni az elnök számára, de Ford a súlyos gazdasági helyzetre hivatkozva lefújta a terveket.

— Nem kifogás — hangzott azonnal dr. Paget replikája. — Az egészség és a munkaképesség fenntartásához bőven elegendő, ha az elnök naponta harminc percet fel és alá szaladgál a Fehér Ház lépcsőin a második és a harmadik emelet között.

Szigorú ember!



*B*ernie *„Bumm-bumm” Geoffrion, a kanadai profihoki egykori éleslövésze most az atlantaiak edzője. Ebben a csapatban — enyhén szólva — nem hemzsegnek a világsztárok. Két hét alatt öt meccset játszottak, valamennyit elvesztették. Az ötödik vereség után megkérdezték az edzőt, mihez kezd most?*

— Hazamegyek — mondta Geoffrion — megnézem a tévében a Tarzan-filmet. Haj, bárcsak leigazolhatnám Tarzant, a lányt meg a majmot! Legalább lenne egy épkézláb csatársorom!

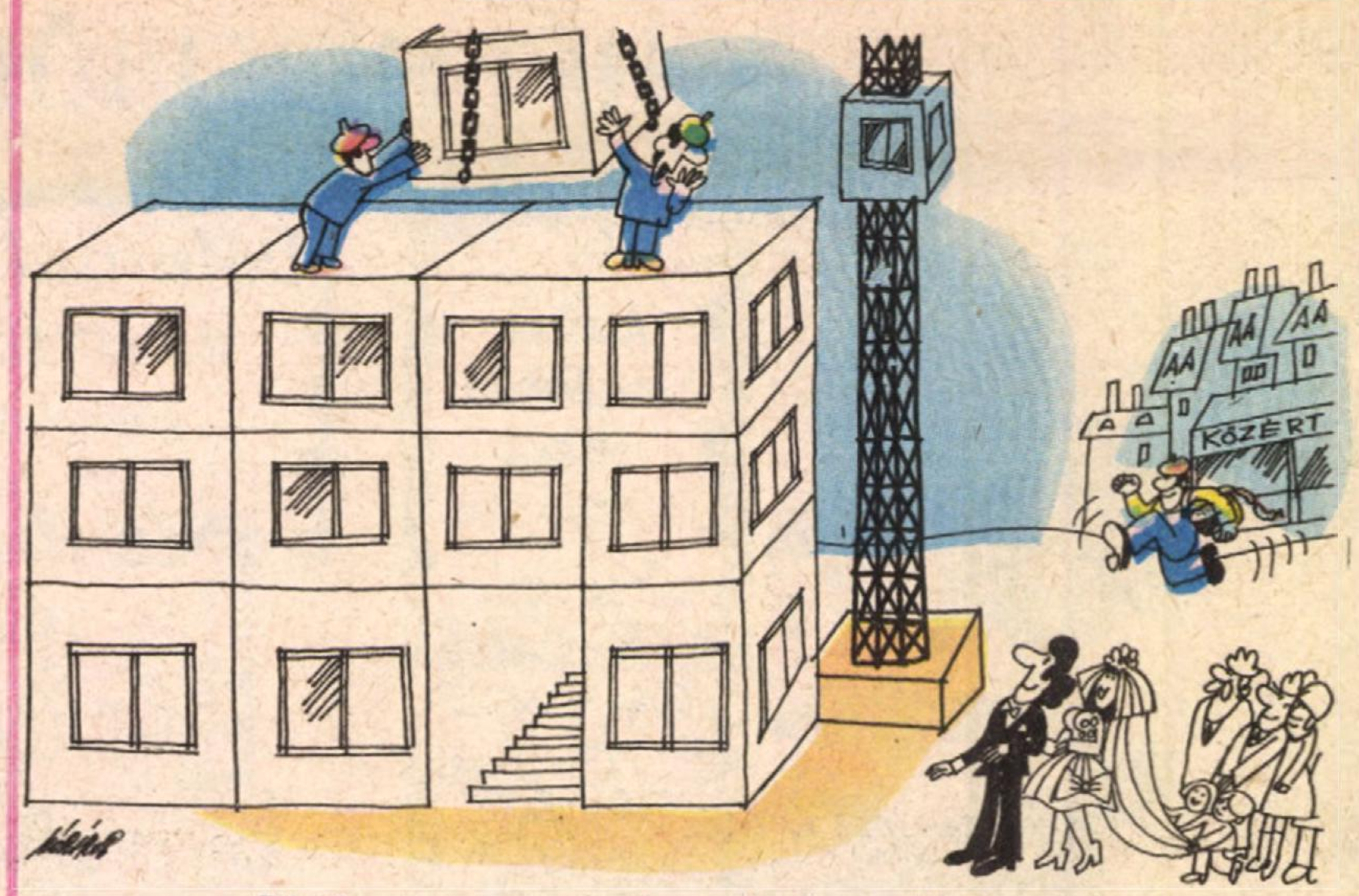


Oldham csapata legutóbb saját pályáján fogadta a Manchester Unitedet. Az előkészületek során figyelemre méltó nyilatkozatot tett a városka rendőrfőnöke.

— Idehallgassanak — fordult legényeihez. — Ezt a meccset a tévé is közvetíti. Elvárom tehát, hogy a huligánokat előírásos judófogással távolítsák el a tribünről.



DOLGOZIK A HÁZGYÁR



– Rögtön jön a darusunk, aztán be is költözhetnek.

Távozás újszülöttel

„Hány évi a szavatosság?”, kérdezem,
átvéve a nővértől új gyermekem.
„Nem fog lopni? Se hazudni?” Nevetgél:
„Ma még nem, az biztos. Később? Az rejtély.
Reméljük, hogy...” „Csak reméljük”?
Csúnya tett
b i z o n y t a l a n gyártmányt adni jó
helyett!
Jer, nő!” S dördül kapujuk, úgy becsapom.
„Legközelebb máshol szülünk, anyjukom!”

Leszkai András



Új kolléga

Örvendek. Prácsai Lajos vagyok, az új kolléga — nyújtotta kezét barátságosan a zömök, pirospozsgás képű, harminc év körüli férfi.

— Jónapot. Mellettem fog dolgozni, mint betanított munkás. Elmagyarázom, hogy mi lesz a munkája. Egyébként szólítson csak Lajos bácsinak — biccentett az idős mester.

— Tessék csak mondani, figyelmesen hallgatom — felelte udvariasan Prácsai.

— Tehát: ebben a ládában vannak a megmunkálásra váró darabok. Kivesz egyet. Lehelyezi ide a korongra...

— Pardon. Ha szabad megkérdeznem; hánykor van itt a tízórai? — érdeklődött az új kolléga.

— Pontosan tíz órakor tartunk egy tíz perces cigaretta vagy uzsonna szünetet. De folytassuk. A megmunkálandó hengert először ráhelyezi erre a korongra...

— Elnézést. És van, aki bevásárol? Mert amikor én reggel elmegyek hazulról, még zárva vannak a közértek.

— Mariska néni szokott ennivalót bevásárolni az egész gépszerelde részére. Tehát, miután a hengert rátette a korongra...

— S azt is tessék megmondani: érdemes itt ebédjegyet venni? Ugyanis az előző üzemben olyan pocsék volt a koszt, hogy azért a pár forintért is kár volt.

— Nyugodjon meg, kollégám, nálunk jól főznek. Visszatérve a munkájára, fontos, hogy mielőtt a hengert ráteszi a korongra, a peremét egy kicsit lecsiszolja, mert ezáltal...

— Bocsánat, hogy közbeszólok. Vannak itt a gyárban csinos nők?

— Vannak. Csiszolás után a hengert beszorítja a satuba és a reszelővel...



— Molett, szőke, lehetőleg elvált asszony. Ez az én zsánerem. Tetszik tudni, én független, szabad ember vagyok. Hátha éppen a munkahelyemen találom meg az igazit.

A mester kissé szaggatottan szedte a levegőt és a bal keze enyhén remegni kezdett:

— Kívánom, hogy a gyárunkban találja meg a boldogságát. A hengerfejet reszelés után ráteszi a futószalagra és...

— Egy pillanat!

Prácsai türelmetlenül dobolt ujjaival az esztergapadon:

— Még csak arra vonatkozóan szíveskedjék útbaigazítást adni: lehet itt ingyen telefonálni? Továbbá...

A mester feltépte nyakán az inget és elgyötörten suttogta:

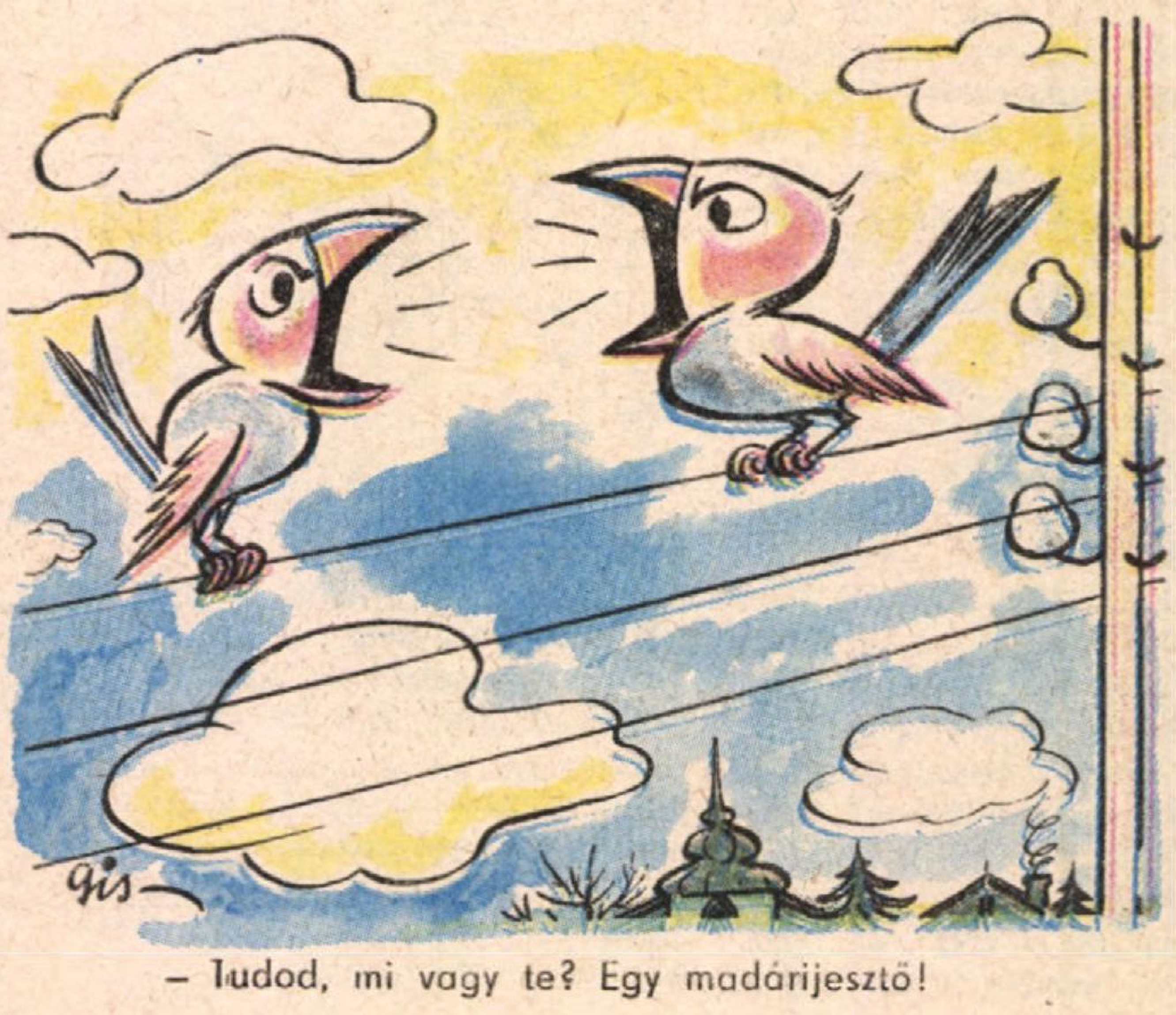
— Nézze, én nemsokára nyugdíjba megyek. Könyörgök, kímélje meg az idegeimet! Kérje magát valamelyik másik részleghez!

Prácsai hűvösen bólintott és hóna alá kapta kopott aktatáskáját:

— Megyek! Ahol az új dolgozóval ilyen lélektelenül foglalkoznak, ott én nem maradok egy percig sem. Keresek egy másik helyet magamnak. Mert én kérem olyan ember vagyok, akinek mindene a munka!

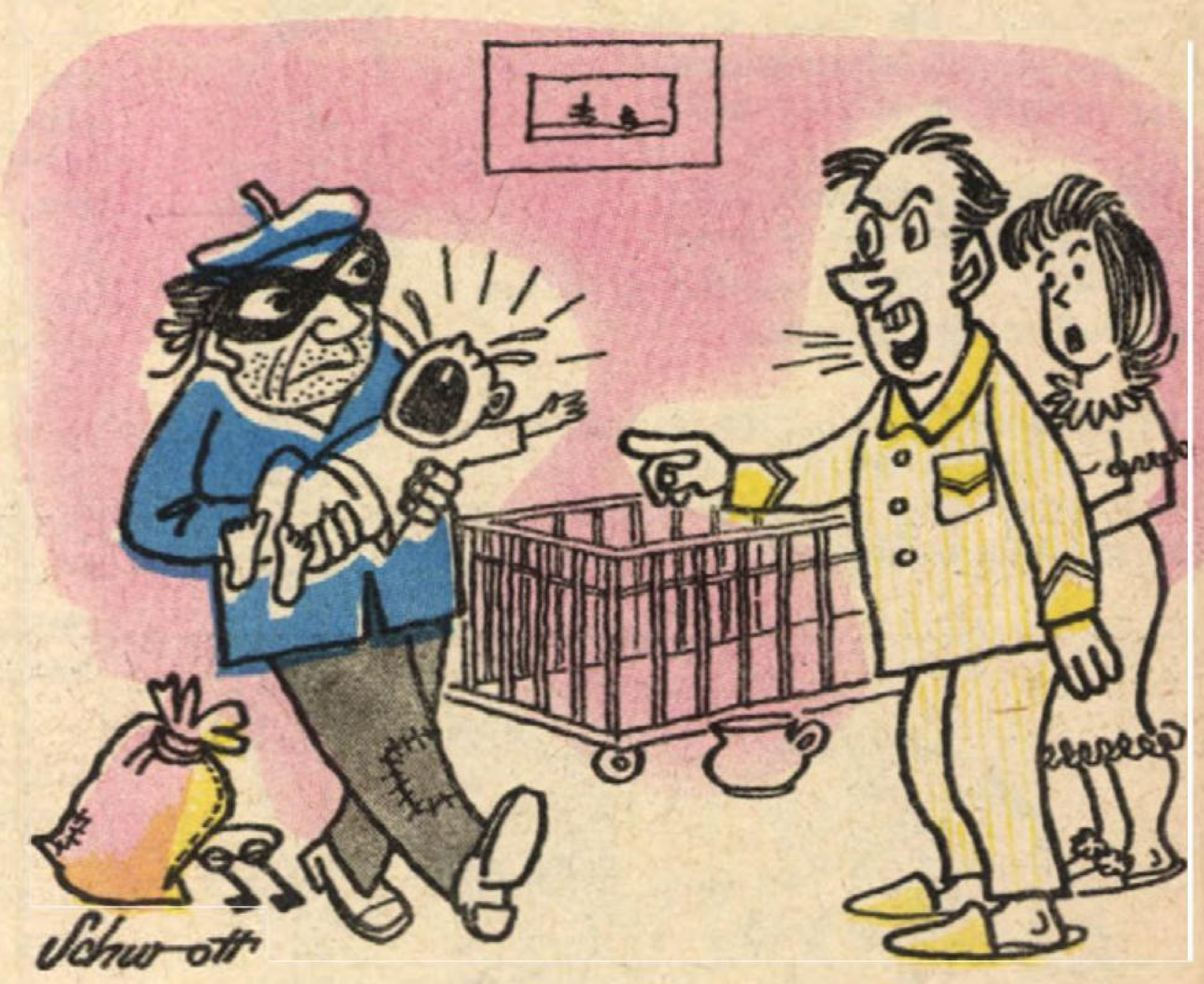
Galambos Szilveszter

CSALÁDI PERPATVAR



– Tudod, mi vagy te? Egy madárijesztő!

LELEPLEZETT BETÖRŐ



– Ha fölébresztette, altassa is el! Addig innen el nem megy!

KAMARAZENE



HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A férj egész éjjel nyögdécsel, mert fáj a foga. A feleség rászól:

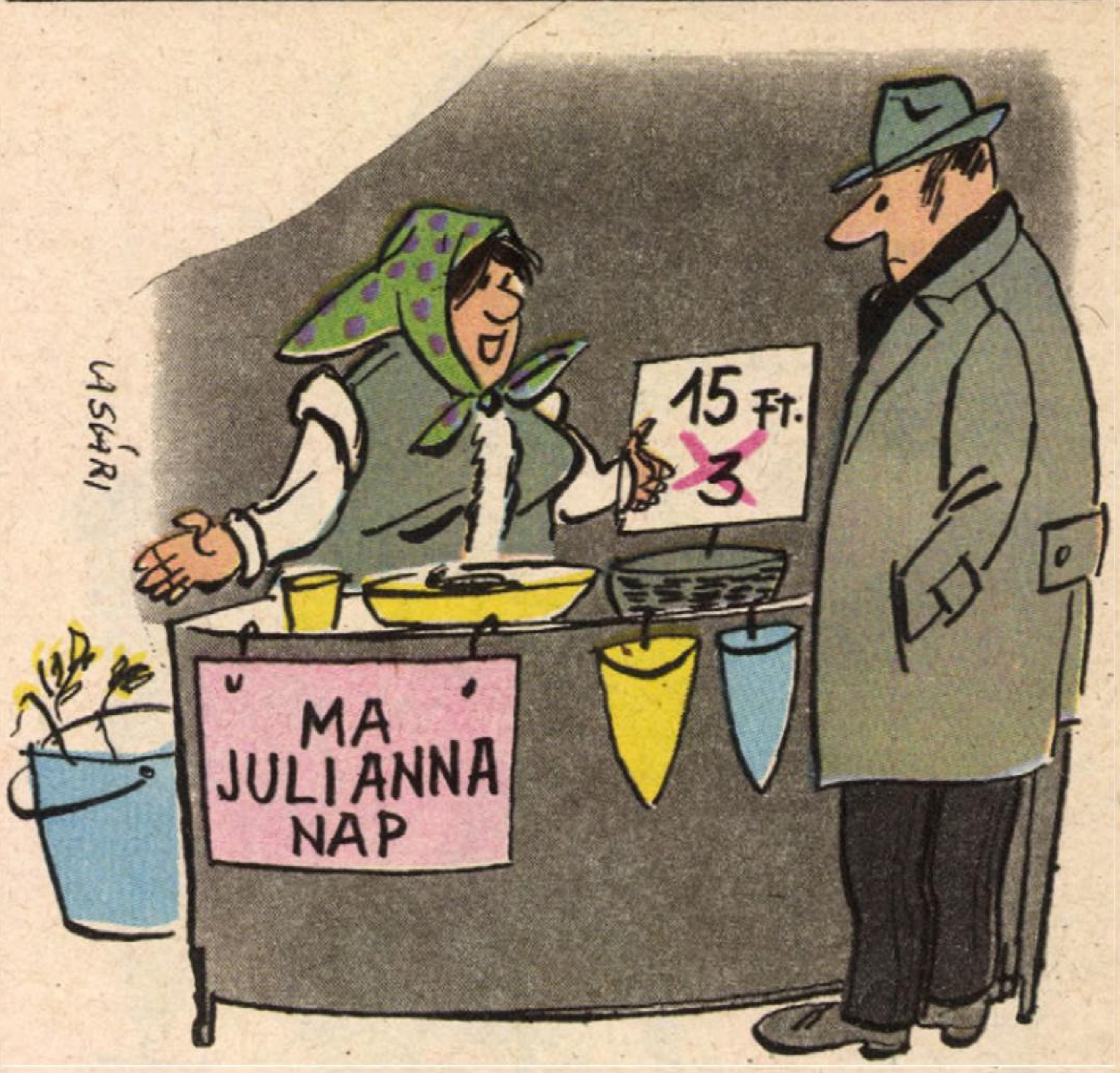
— Az istenért, ne nyögjél folyton! Nem tudok tőled aludni!

— Én sem tudok aludni...

— Na igen, de neked legalább fáj a fogad — feleli a feleség.

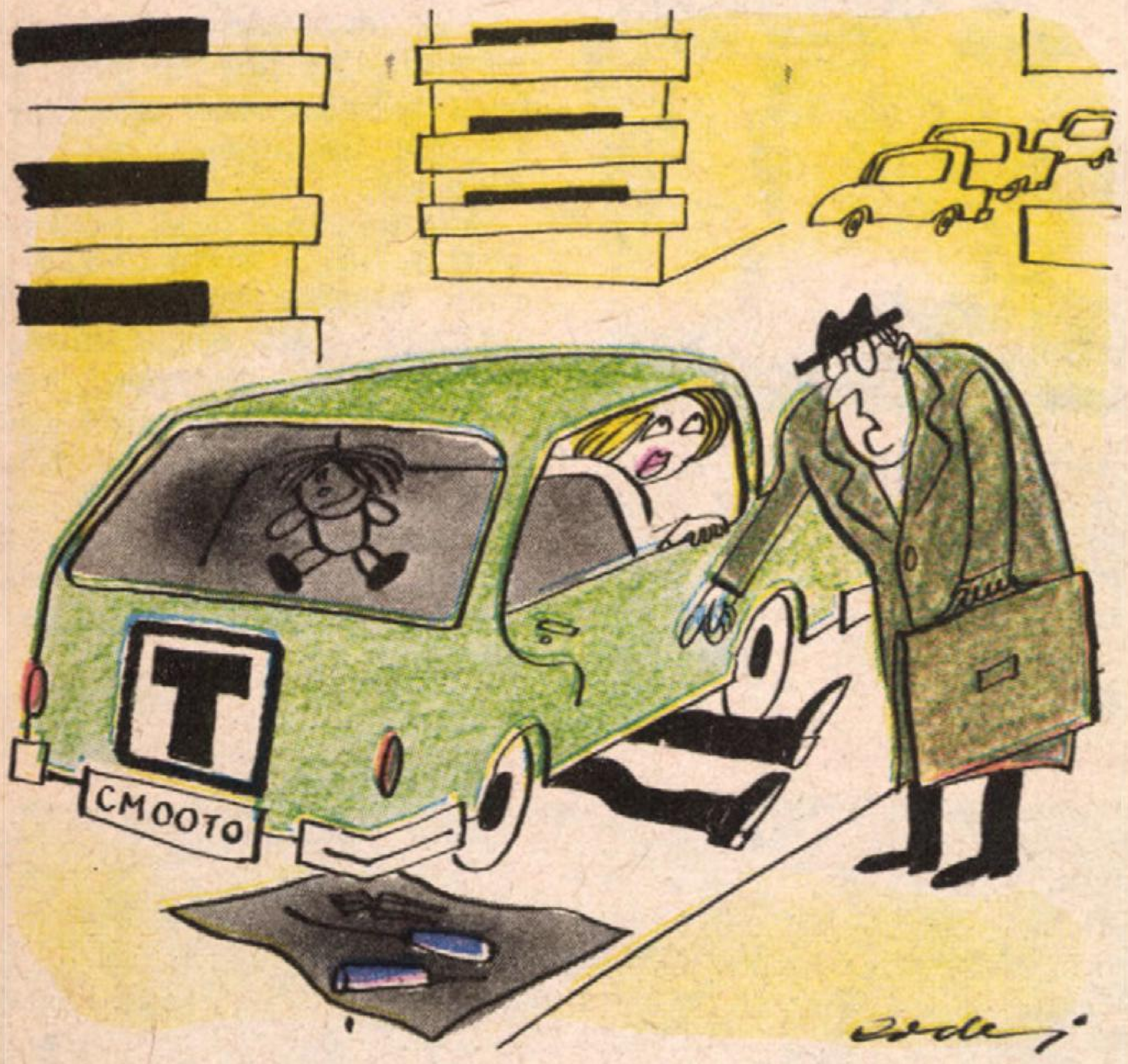


AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XVII.)



„Kis ibolyáim mind elkeltek." (Madách)

BIZALMATLAN FÉRJ



– Hát ez ki?!

VILLÁMJAVASLATUNK



Ha cikcakkos, nagy az energiaveszteség...

PSZICHOLÓGIA

Rózsiba botlottam, akivel hajdanán együtt kergettük az ifjúság édes madarát.

— Mi az ördög van veled? — kiáltotta. — Hogyhogy nem jösz fel soha? Ez a barátság?

Valamit motyogtam, hogy nem érek rá, de Rózsi úgy olvasott bennem, mint egy nyitott könyvben.

— Pityutól nem kell félned. Mintagyerek lett. Nagy dolog a pszichológia. Mintha kicserélték volna.

Erre kíváncsi voltam. Meggyőződésem, hogy Pityu börtöntölteléknek született és nála elvetemültebb gazembert nem hordott még a föld. Már nagycsoportos óvodás korában le akarta darálni a ház macskáit Rózsi univerzális konyhagépén és egyszer akkorát csapott a fejemre egy PVC-karddal, hogy órákig stoppoltak az ambulancián.

Felmentem hát Rózsiékhoz. Tényleg történt valami. Elfecsegtünk erről-arról, de Pityunak szavát se lehetett venni. Csak járkált a szobában döngő léptekkel és sötéten meredt maga elé.

— Na? — állt meg végre előttem. — Hát milyen a szemem pillantása?

Rózsi kapásból válaszolt.

— Természetesen, mint a barna éjfél.

Pityu elhúzta a száját.

— Igazán anya, olyan vagy. Miért nem hagytad neki? Sosem találta volna ki. Hallod, ezzel a fejjel...

Rózsi szaporán tiltakozott.

— Tudod Pityu, Miklós sosem jár túl a rókalelkű báty eszén, ha kiskorában így beszél özvegy Toldi Lőrincné barátaival. Na, indíts fogat mosni, lefeküdni.

— Még nem akarok.

— Jól van. Persze gőzöm sincs, sikerül-e Miklósnak valaha is szarvon ragadni a pokolfene bikát, ha kiskorában nem mos minden este fogat.

Pityu tíz másodperc múlva a fürdőszobában gargarizált, aztán már pizsamában szaladt vissza.

— Anya, ugye nyáron megveszed nekem azt a nehéz követ? Már úgy szeretném vitéz szolgáim közé hajítani.

— Nagy dolog a pszichológia — magyarázta később Rózsi. — A professzor egy perc alatt kisütötte, hogy Pityu ideálja Toldi Miklós. Azóta megeszi a spenótot, különben sosem roppan össze a rúd vas kezében. Azóta megtanulja a matekot, különben sosem tudja kiszámítani hány hópénz jár tizenkét lóra.

Már csak egy dolog aggasztott.

— Igazán megveszed neki ezt a nehéz követ? És, ha tényleg vitéz szolgai közé hajítja?

Rózsi mosolygott.

— Csacsikám. Egy olyan flaszter legalább három mázsa.

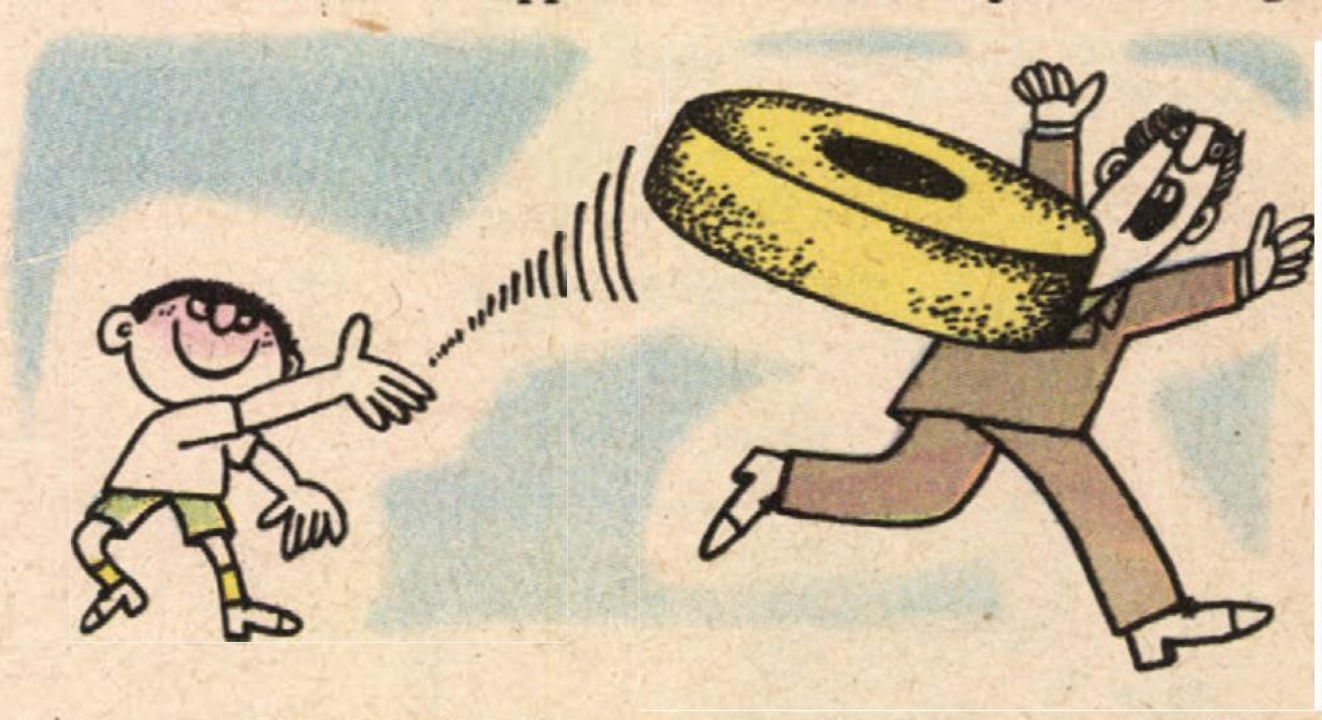
Másnap elmentem a pszichológushoz, mert izgatott az ügy.

— Szót kell érteni a gyermekkel — mondta a professzor. — Beszélgetni kell vele. Megvizsgálni, mitől ketyeg.

Lapozgatott a kartonjai között.

— F. Jenőke, 6 éves — emelt ki egyet. — Ő például Kolumbusz Kristóf szeretne lenni. E célból szülei távollétében teleengedte vízzel a kétszoba összkomfortot. A tűzoltókat kellett kihívni. Azóta megmagyaráztam neki, hogy Kolumbusz Kristóf voltaképpen házias természet volt, különben sosem fedezhette volna fel Amerikát. Azóta F. Jenőke hetenként kétszer felsúrolja a fedélzetet és segít a mamának hazacipelni a csarnokból az árbockosarat.

— Nagyszerű! — kiáltottam lelkesen.



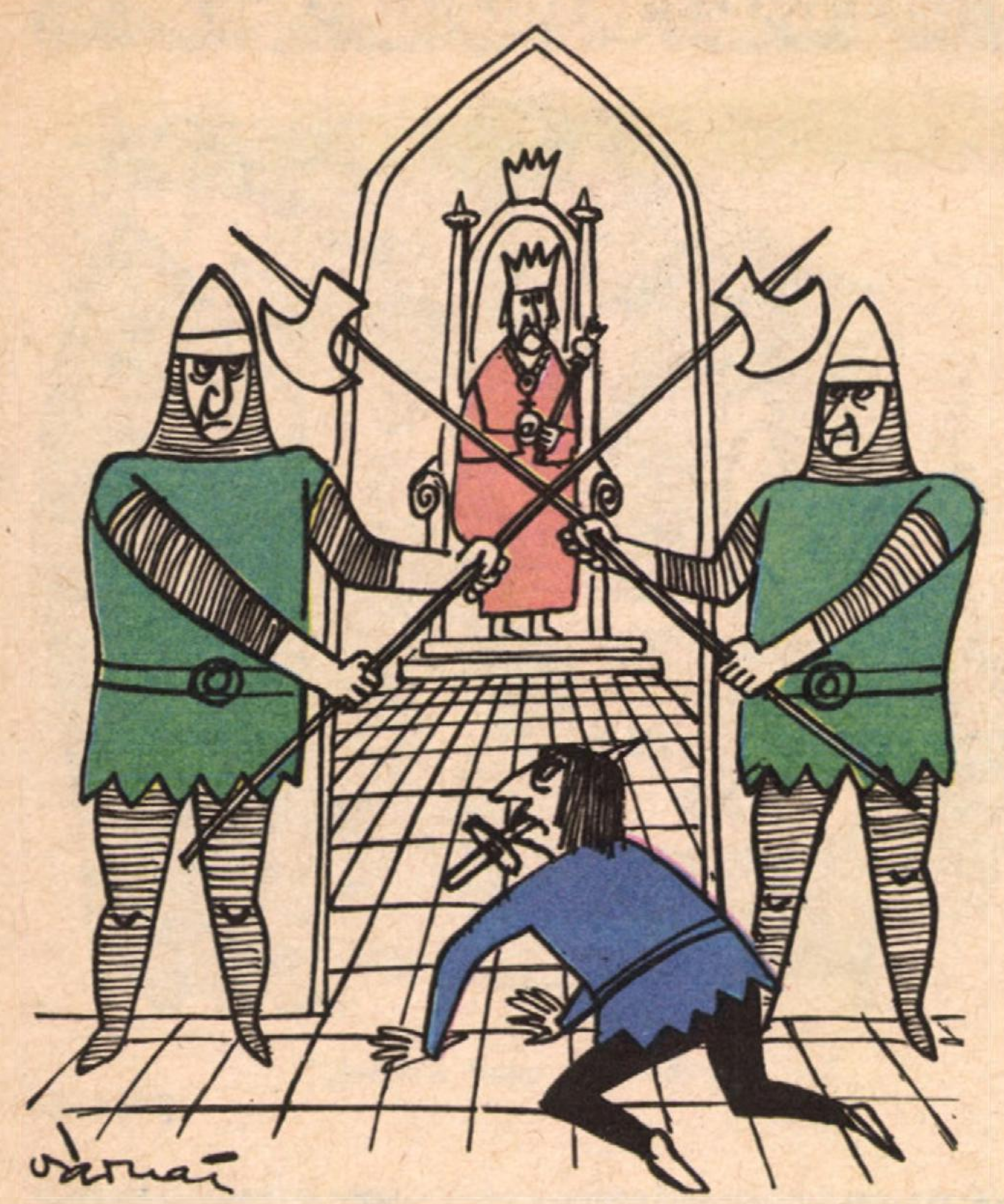
— Hát sajnos nem egészen így van — mondta a professzor és még egy kartont húzott elő. — G. Béluska... Az ő esetében egyszerűen megállt a tudományom. Tessék elképzelni, G. Béluska Dzsingisz kánnak képzeli magát. Uralkodói jellemvonásokkal hivalkodik, nyersen beszél, gőgös, goromba a beosztottaival...

— Beosztottaival? — kiáltottam. — Hány éves ez a G. Béluska?

— Negyvenkilenc — mondta a professzor csüggedten. — Főosztályvezető az Eximpexnél.

Peterdi Pál

RAVASZ MERÉNYLŐ





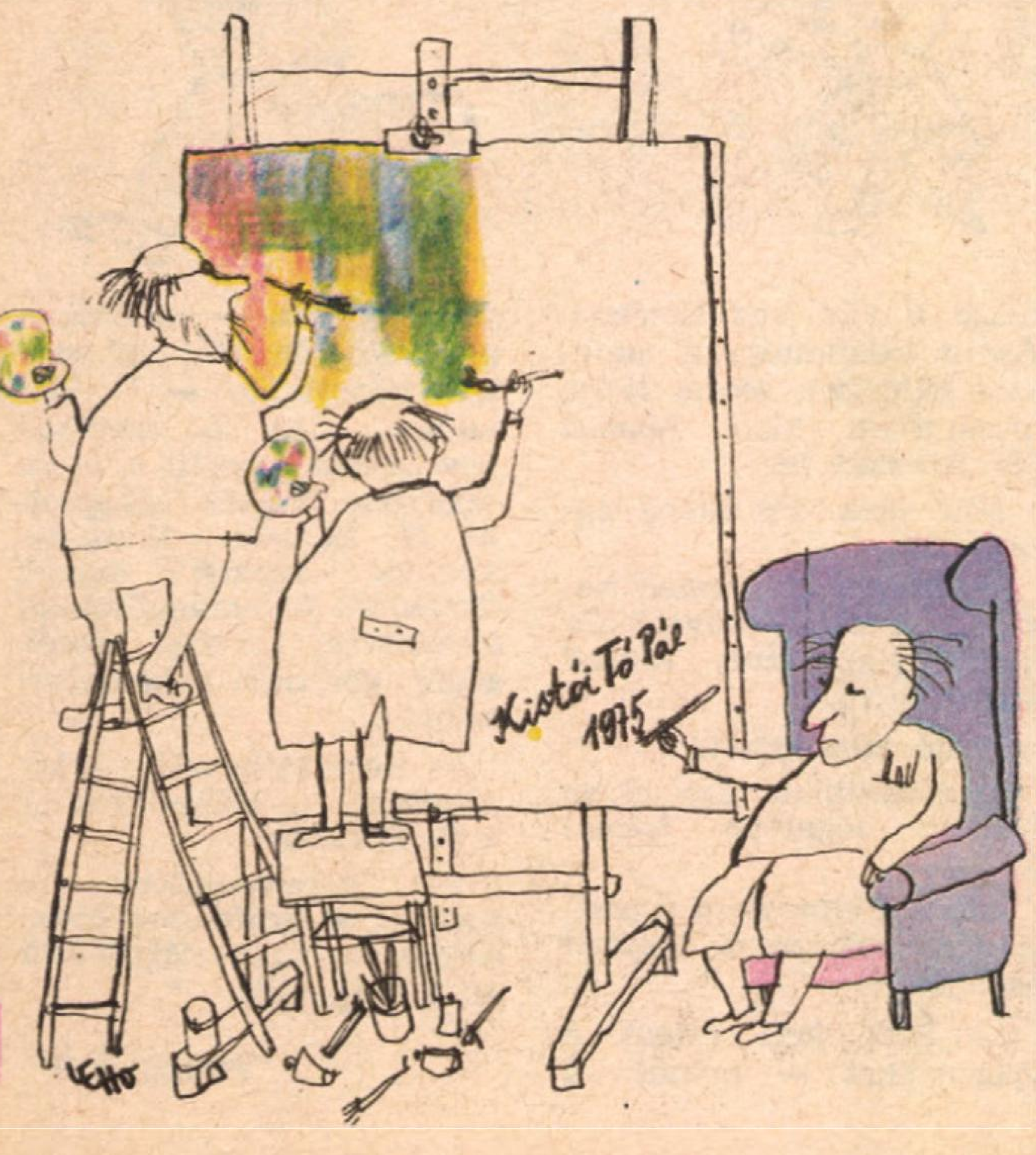
REPRE-
ZENTÁCIÓ

REKLAMÁCIÓ



– Maguk már majdnem olyan rosszul főznek, mint a feleségem!...

ALKOTÓKÖZÖSSÉG



ŐSHUMOR

Néha azt kell hinnem, hogy pár évvel ezelőtt még ősemberek voltunk. Feljutottunk a Holdba, eszünk szédületeset fejlődött, de gonoszságunk változatlanul megmaradt.

Volt idő, amikor még csak jelhangot tudott kiadni az ember, miként a madarak. Mivel ember volt, és nem egyszerű állat, némelyik tréfásan elrikkantotta magát akkor is, ha semmi veszély sem látszott. Nosza, kúszott fel a horda a fákra, és ezen igen jót lehetett kacagni. Így született az őshumorista. Megtörtént ezek után, hogy a figyelmeztetést nem vették komolyan, pedig valóban jött a barlangi tigris, és féltucatot megevett belőlük. Ilyesfélén évekig el lehetett röhögni. Íme az őshumor.

Őshumor? Ugyan.

Szeptember első napjaiban a Vértesben barangolt egy kiránduló csoport. Eltévedtek és rájuk esteledett. Nappali túrát terveztek, lámpa egyiknél sem



volt, a hold nem sütött, gyufáikat elgyújtogatták, tapogatózva tudtak csak előbbre jutni. Volt közöttük egy hat dioptriás szemüveget viselő, rövidlátó, gyámoltalan fiú, Tibor. Fele annyit sem látott a sötétben, mint a többi.

A mellette baktató jószemű észrevette, hogy Tibor két karját előrenyújtva, lassan közeledik egy óriás tölgyfához, mintha tojásról tojásra lépne, és ujjaival már majdnem eléri. Rákiáltott:

— Vigyázz, Tibor! Árok! Ugorj egy nagyot!

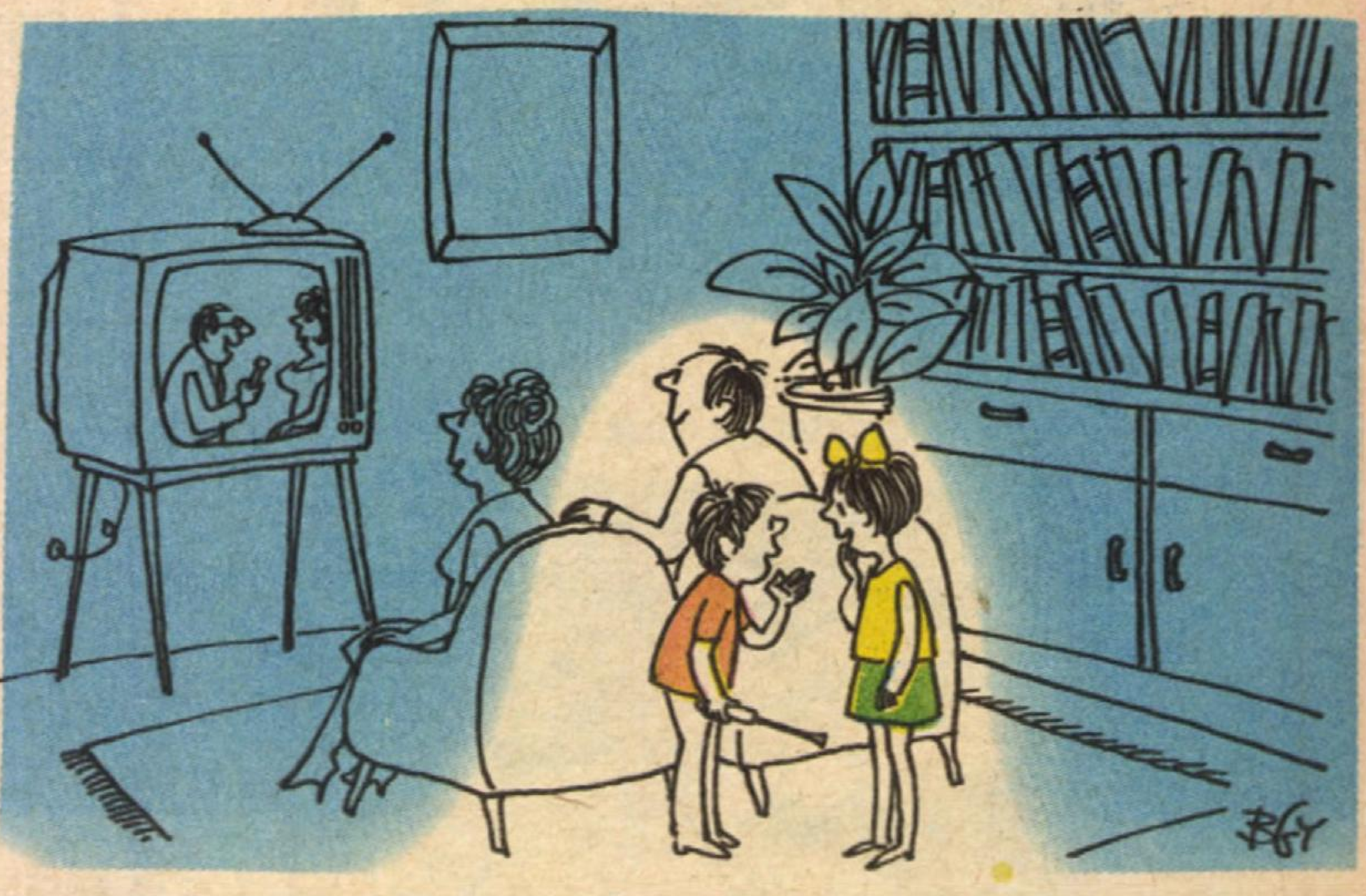
Tibi leeresztette tapogató csápjait, lendületet vett és fejét előreszegezve csak úgy helyből nekiugrott a fatörzsnek.

Akkor még nem is kacagtak rajta olyan jóízűet, csak amikor a falu első villanya alatt meglátták az arcát. Orra berepedt, és akkorára dagadt, mint egy lúdtojás, Node, ahogy félvakon pislogott ehhez az orrhoz, mert szemüvege is eltört, az haláli volt. Meg lehetett dögleni a röhögéstől.

(szigony)

SZABAD IDŐ

– Ha sikerül rövidzárlatot csinálnom, elcsaljuk őket kirándulni!



ANEKDOTÁK

Hermann Sudermann német író baráti körben egy új drámáról nagyon rossz bírálatot mondott. Valaki megkérdezte:

— De bocsánat, az a férfi, aki önnel a páholyban ült az előadáson, azt mondta, hogy a tragédia önt a könnyekig meghatotta.

— Tévedés — felelte Sudermann —, minthogy barátom már az első jeleneteknél sírni kezdett, illőnek tartottam — lévén páholyában a vendége —, hogy fájdalmában én is részt vegyek...

Mark Twain egyszer lapot szerkesztett a „vadnyugaton". Egy napon levél érkezett a szerkesztőhöz egy Missouriban élő kereskedőtől, amelyben az



előfizető bejelentette, hogy a lap oldalai között egy pókot talált. Most mit is jelentsen a pók? Balsorsot, vagy jószerencsét?

Mark Twain másnap a szerkesztői üzenetek között a következőket válaszolta:

Missouri előfizetőnek:

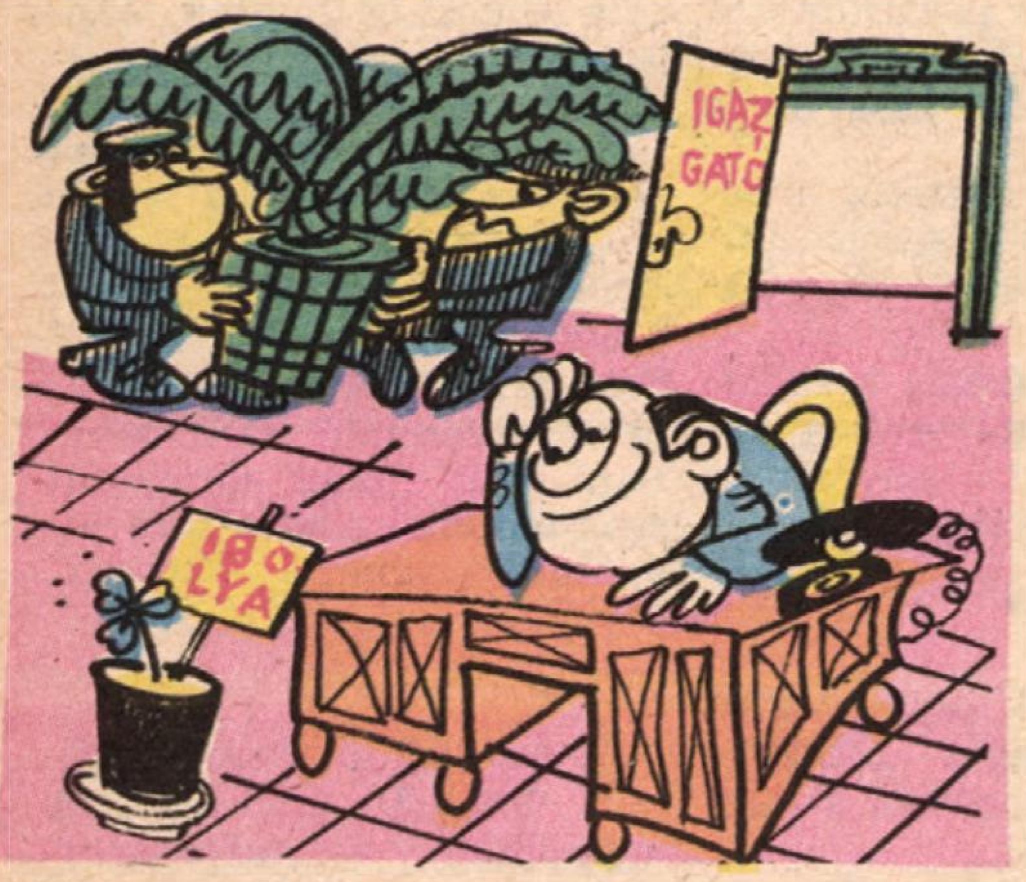
Az újság lapjai között pókot találni sem jószerencsét, sem balsorsot nem jelent. Ez a pók azért nézte át a lapot, hogy megkeresse, melyik kereskedő nem hirdet hasábjainkon, azután odamenjen és annak a kereskedőnek ajtaján fonjon hálót magának, mert biztos, hogy egész életében senki sem fogja nyugalmában háborgatni!"

(Révész Tibor gyűjtése)

Megkérdeztük rajzolóinkat:

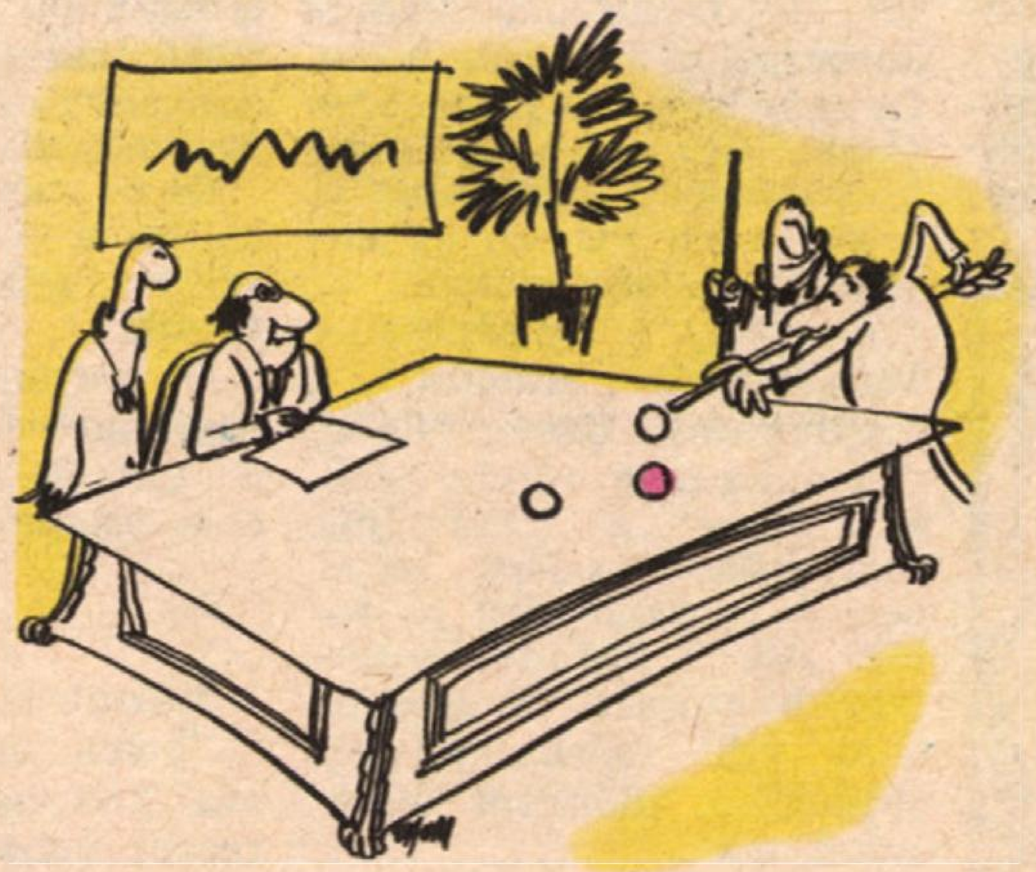
Mi jut eszükbe az üzemi demokráciáról?

Fülöp György:



– A szerénység.

Sajdik Ferenc:



– Kár volt őket biztatni, hogy érezzék otthonosan magukat a hivatalban.

Várnai György:



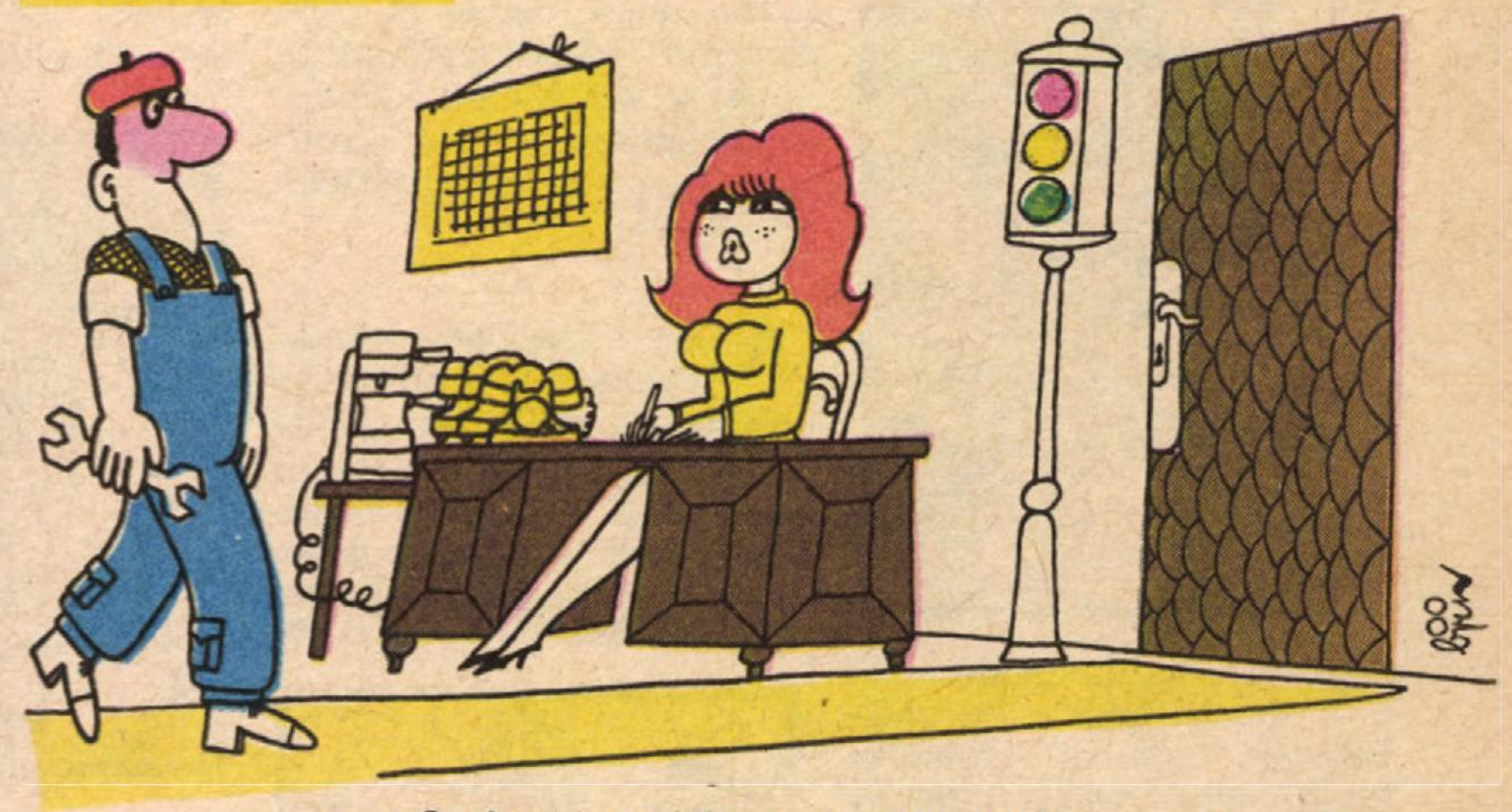
– A takarítónő meghallgatja az igazgató észrevételeit.

Takács Imre:



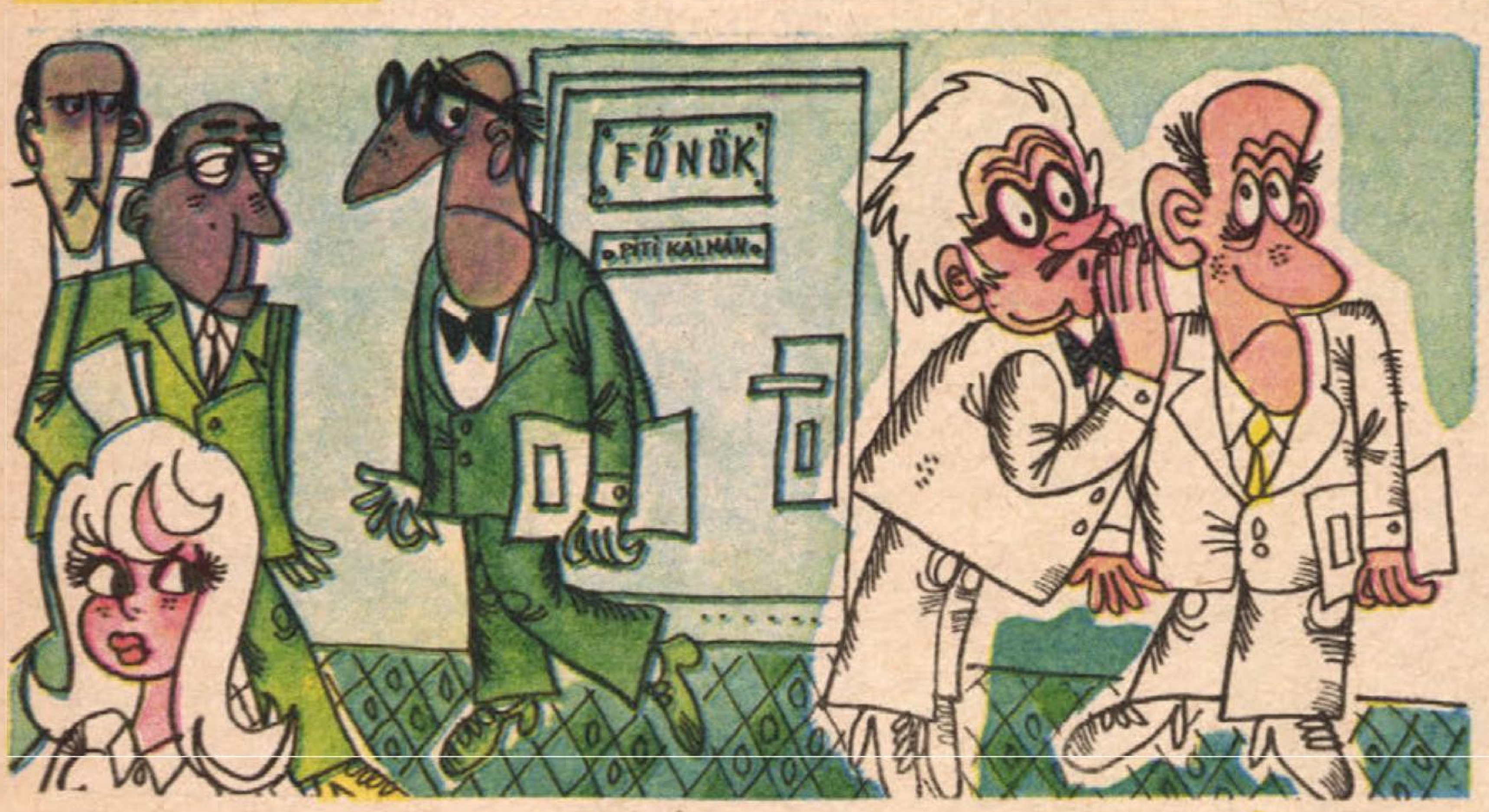
– Az attól függ, ki kérdezi.

Balázs-Piri Balázs:



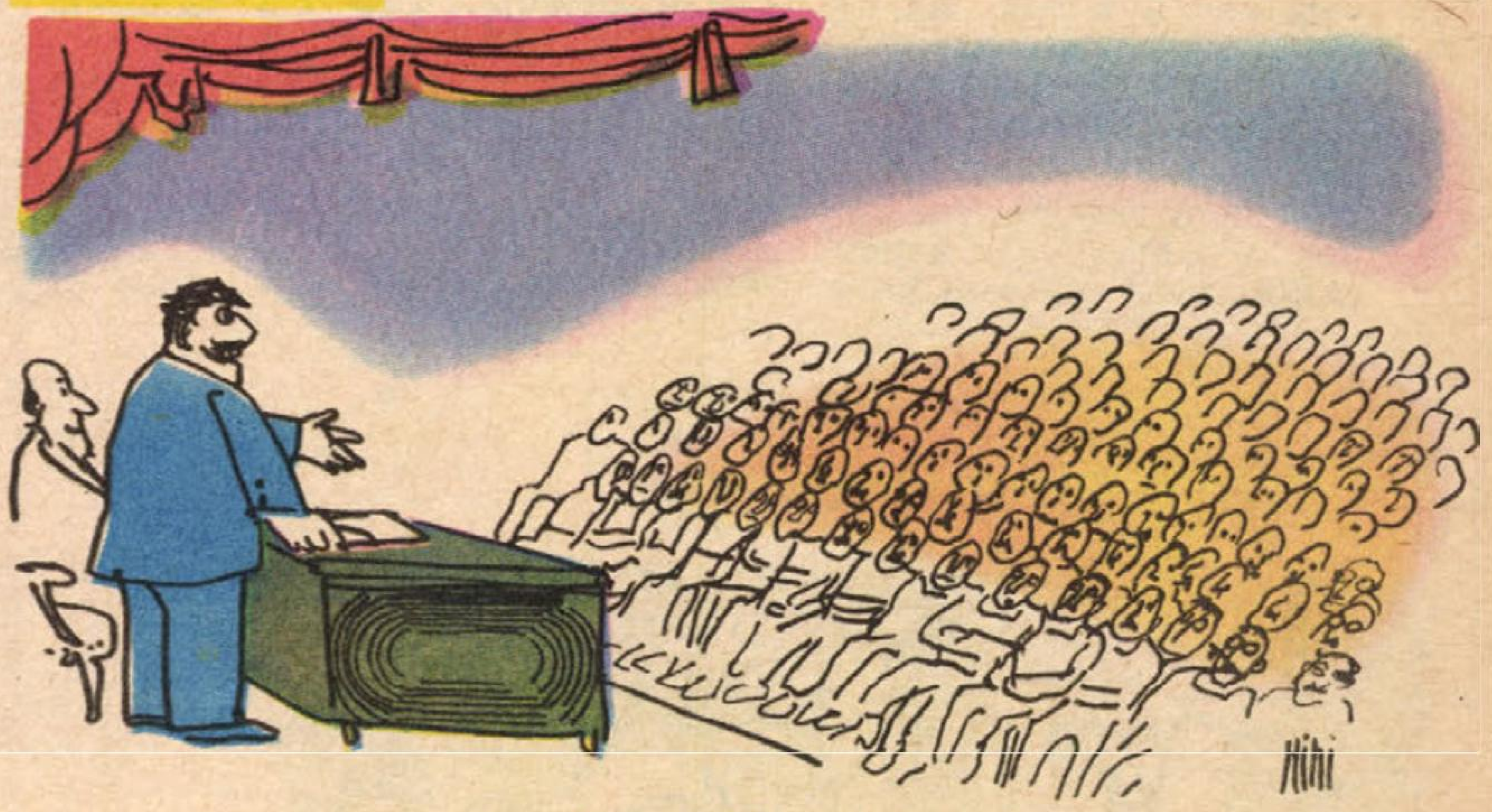
– Gyakoribb is lehetne a zöld jelzés...

Endrődi István:



– Majd, ha négyszemközt leszünk, elmondom...

Hegedűs István:



– A család hogy van?

Barát József:



– A főnököm megbízott, hogy dicsérjem meg helyette egy kollégámat...

Szűr-Szabó József:



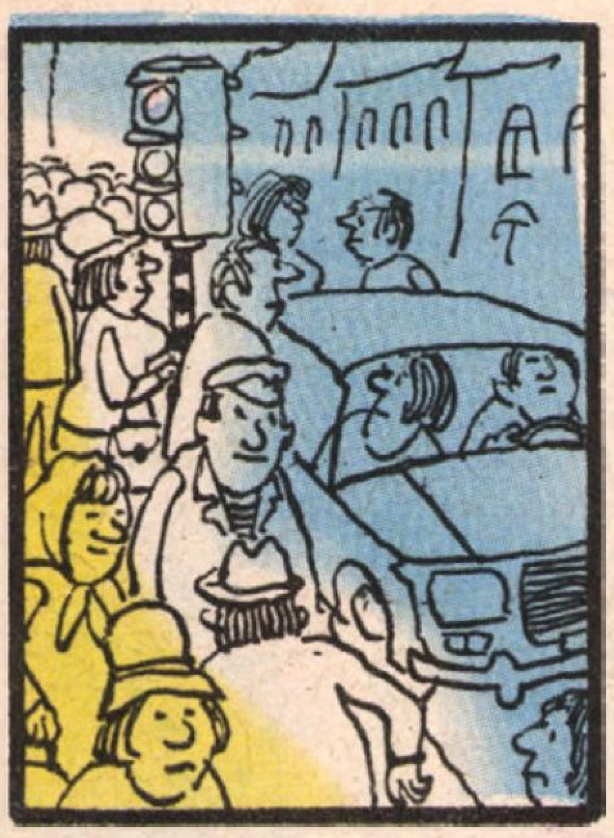
– Hogy nagyra nőjön!

DEBRECENI VALÓSÁGOK

„Korunk valósága" címmel össznépi, hosszúlejáratú, ismeretszerző mozgalom indult Debrecenben. E mozgalom új, ámde annál lelkesebb híveként megpróbáltam egy kicsit közelebbről megnézni, milyen is korunk valósága az egykori Maradandóság Városában?

— A Változandóság Városa ez immár, a nyüzsgésé, a tülekedésé — mondja egy derék debreceni ember. — Valamikor volt egy nyugodt ritmusa a városnak, most már itt is rohanás van, tumultus, villanyrendőr, zsúfolt üzletek, keskenyynek tűnnek a megszélesített járdák...

Úgy mondta mindezt, mintha panaszkodnék, pedig dicsekedett. A városban tapasztalható nagy „nyüzsgölődésre" büszke mindenki, „akinek a köldökzsinórját a Basahalmon belül vágták el." Azaz, aki idevalósi, itt született, tehát ősdebreceni.



Ezt a „Korunk valósága" mozgalmat a közművelődés emberei „falakon kívüli népművelés" címmel emlegetik. Már csak azért is szükség volna rá, mert a falakkal Debrecenben elég csehül állnak. Az új, nagy művelődési központnak még csak az alapjait rakták le, a Bartók teremnek (a Bika Szálló nagytermének) viszont repedeznek a falai, be is kellett csukni, mert félő volt, hogy egy vadabb beathangverseny után Jerikó sorsára jut.

Így aztán a kultúra albérletbe szorult, számtalan helyen szétszórva működnek a klubok, körök, egyletek, vagy ahogy közművelődési nyelven mondják: a kis művelődő közösségek.



A Kossuth utca 1. számú házon, ahol régen az „Úri Kaszinó" felirat pompázott, most ez van kiírva: „Nyugdíjas építőmunkások klubja". Íme, korunk legszebb valósága!

*

A „kis művelődési közösségeknek" titulált csoportocskák működése fölötti örömünk nem teljesen zavartalan. Ilyeneket is lehet találni közöttük: kaktuszkedvelők, díszhaltartók, kisállattenyésztők köre.



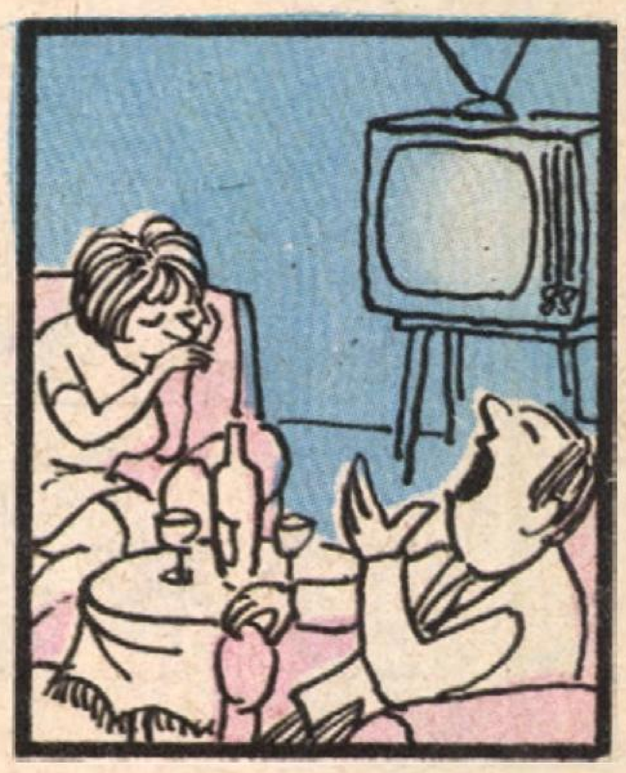
Hogy ebben mennyi a „művelődés", azon lehetne tűnődni. (Gombóckedvelők, palacsintabarátok, hordóskáposztakészítők, álomfejtők, délibábnézők, szarkalábtermelők köre még nincs. De még lehet! A művelődés útjai kifürkészhetetlenek.) Nagyobb baj, hogy ezekben a körökben viszonylag kevesen foglalatoskodnak.

A sztár, a legnépesebb, leglelkesebb csoport a Kertbarátok Köre. Hiába, Debrecen még mindig falusi város. A „Műveljük kertjeinket!" jelszó terjedése tulajdonképpen jó dolog. Ám a Szimfónia-reklám mintájára ki kellene adni egy másik jelszót: „Műveljük időnként elménket is!"

*

Műveljük. De hol?

Korunk valósága a szabad szombat, a megnövekedett szabadidő. Az ember azt hihetné, hogy az



emberek akkor művelődnek leginkább, amikor legjobban ráérnek. Mondjuk a szabaddá vált szombatjukon.

A városi könyvtárak ennek ellenére nem tartották szükségesnek megváltoztatni a szombati nyitvatartásukat, mondván, hogy a hét többi napjain nagyobb a forgalom. Különben is, kár lenne változtatni a bevált időponton.

A művelődési intézmények is hétfőn rendezik az érdekesebb programokat, mert szerintük az a „leghangsúlyosabb" nap, az a tradicionális.

És itt még tisztelik a beváltat, a tradicionálist. Elvégre Debrecenben vagyunk.

Mi legyen mégis a szombatokkal? Azt meghagyják a „kötetlen" művelődésnek, szórakozásnak.

*

Lássuk hát, hogyan műveli magát „kötetlenül" szombatonként a debreceni polgár.

Egy kukkantás a Híradó moziba, amely a nevével ellentétben egyre kevesebb híradót, s mind több nagyfilmet játszik. Most is játékfilm megy, a nézőtéren hetvenen lehetnek. A mozi új, az állomás tőszomszédságába építették, abban reménykedve, hogy az utazók látogatják majd főként. De a mozivezető szerint sajnos, túlságosan jó a vonatok csatlakozása (az egyetlen hely, ahol ilyesmiért kritizálják a MÁV-ot!), s az emberek inkább a művelődésről maradnak



le, mint a mátészalkai személyről.

A Csokonai Színház pénztárában megkérdezzük: van-e jegy az esti előadásra? Megnyugtatnak, hogy van, jöhetünk közvetlenül a kezdés előtt, akkor is kapunk.

Az Arany Bika főpincérétől is megkérdezzük: ha este kilenckor jövünk, kaphatunk-e asztalt? Nem valószínű, mondja a főúr.

Hasonló a helyzet a többi reprezentatív helyen is. De a „késdobálókban", a vígkedélyű debreceniek által Legyes, Sírásó, Szürke Szamár, Arany Kanca névre átkeresztelt italboltokban is ki lehet akasztani szombatonként az ajtóra (és a vendégekre) a „Megtelt" táblát.

*

A szabadidő megnövekedésével nem nőttek arányosan a művelődési igények — panaszolta az egyik népművelő.

Ám hátha nem is így van, csak nem ismerik elég-



gé egymást?! A közművelők az igényeket, a közművelendők pedig a lehetőségeket.

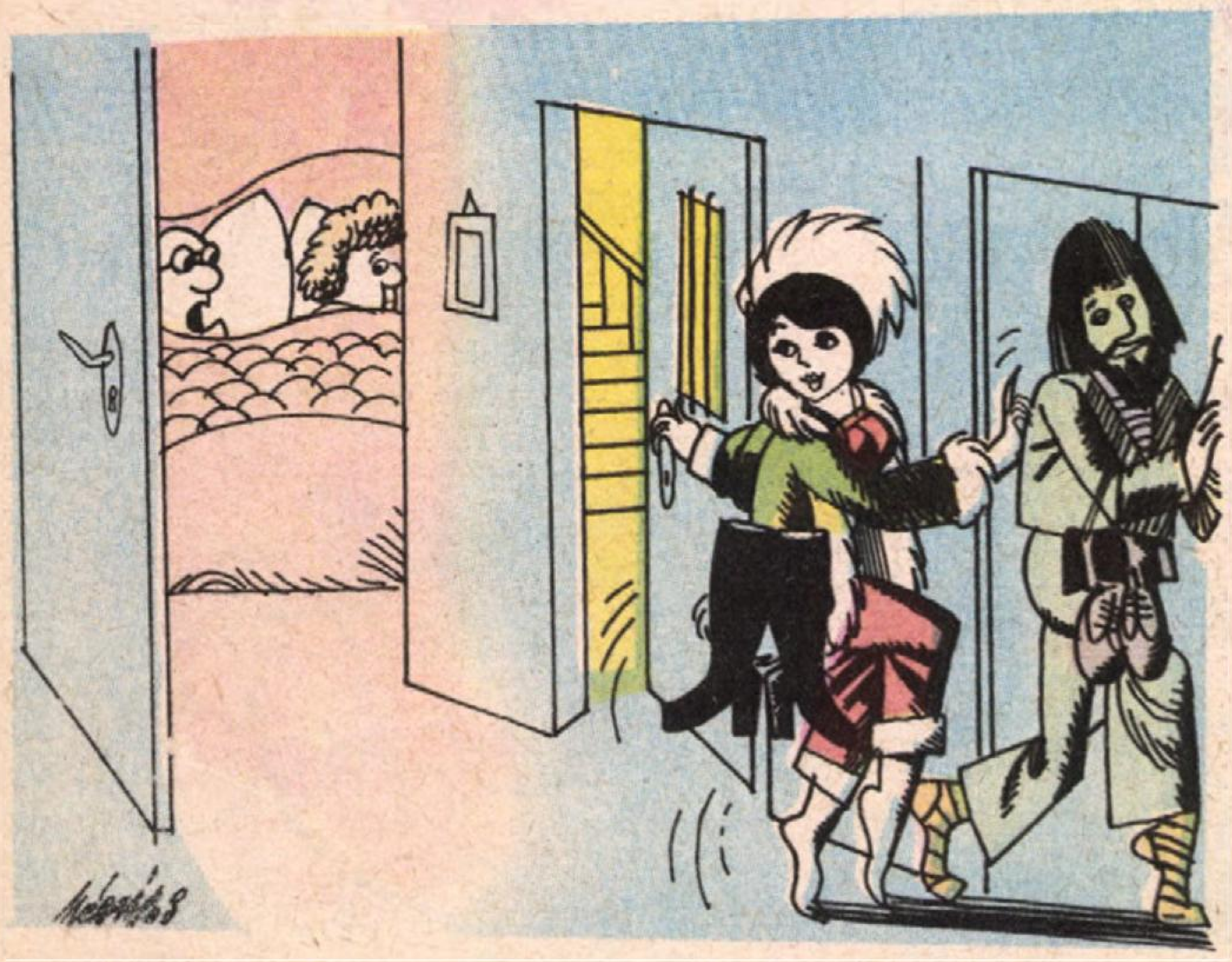
Nem ártana egyszer összehozni az Igények és Lehetőségek Baráti Találkozóját. Mondjuk a Nagyerdőn.

Vagy talán az sem volna rossz, ha a város művelődési intézményei apróhirdetést adnának fel, ezzel a szöveggel:

„Megismerkednénk a debreceniek igényeivel, közművelődés céljából. Munkások és fiatalok se kíméljenek..."

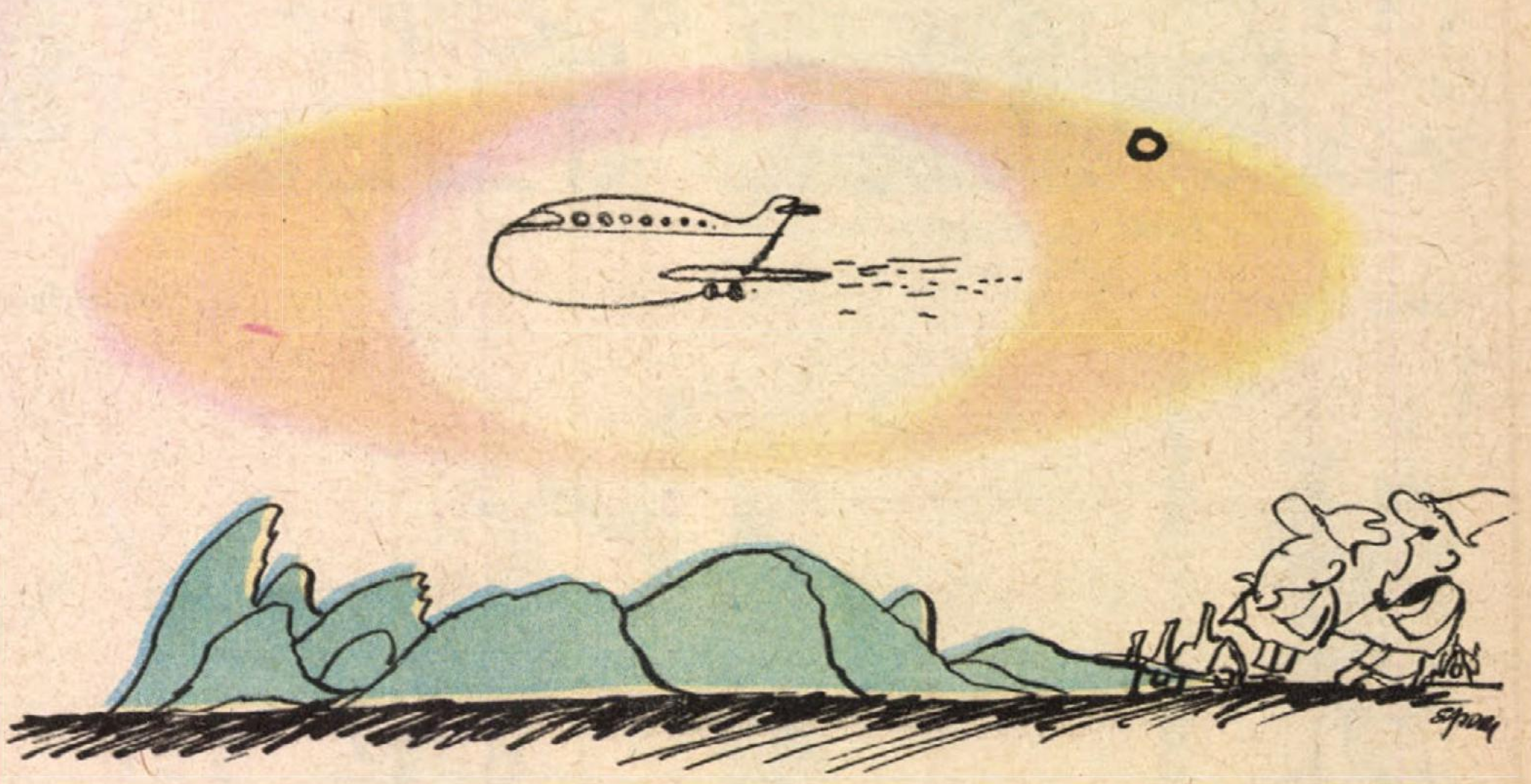
Radványi Barna

AGGÓDÓ SZÜLŐK



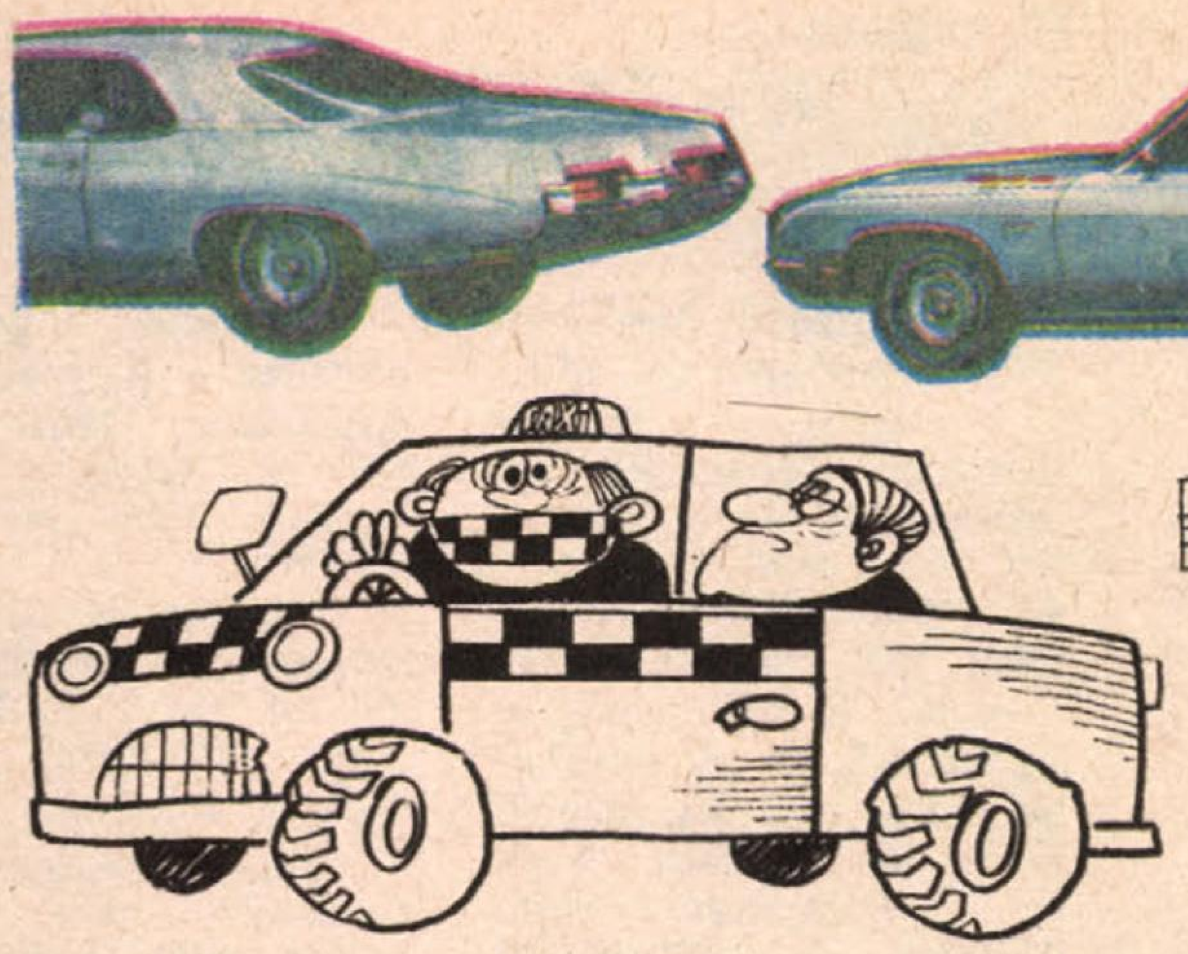
– Rettenetes, hogy ez a lány késő éjszaka mindig egyedül mászkál...

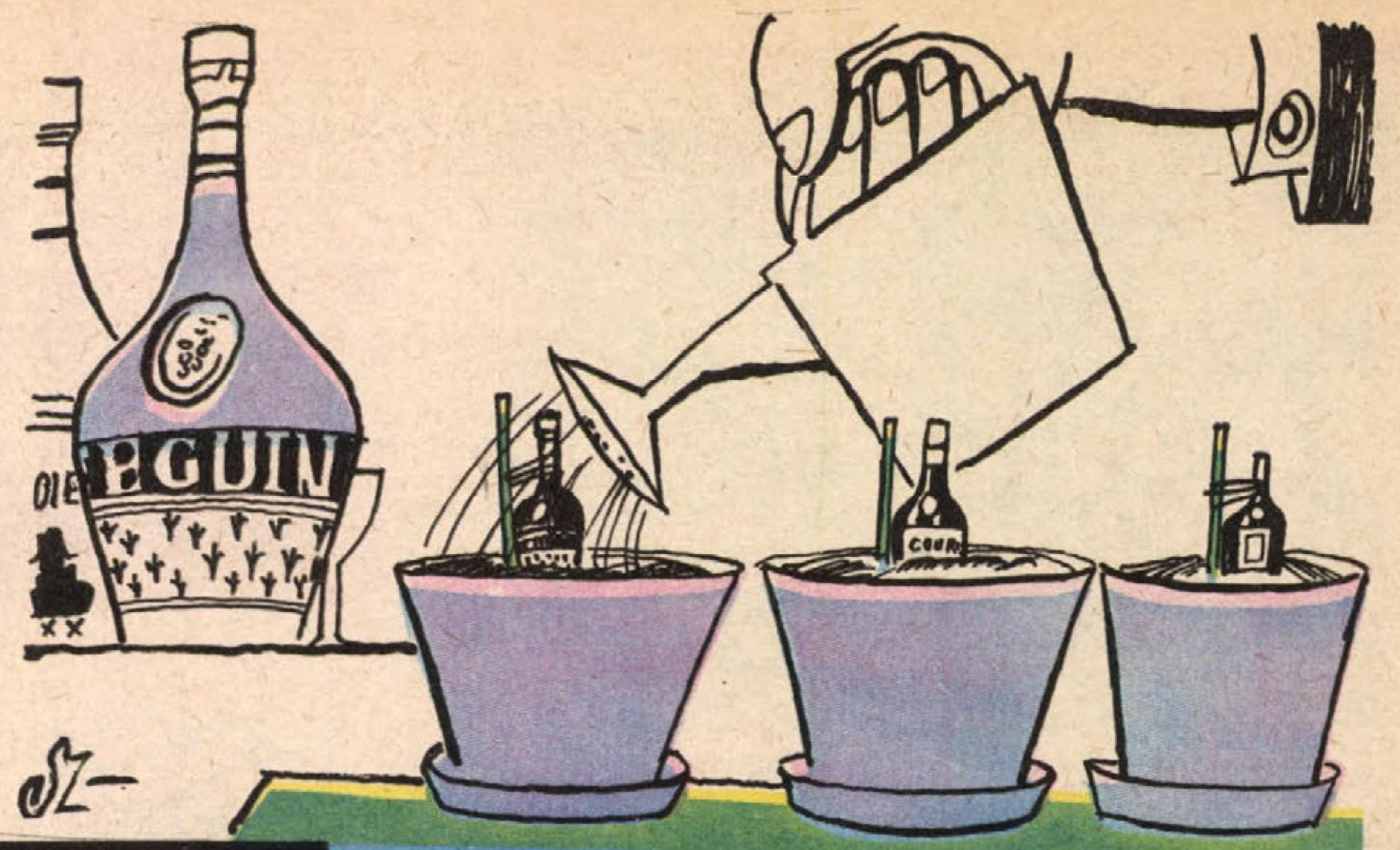
IGÉNY

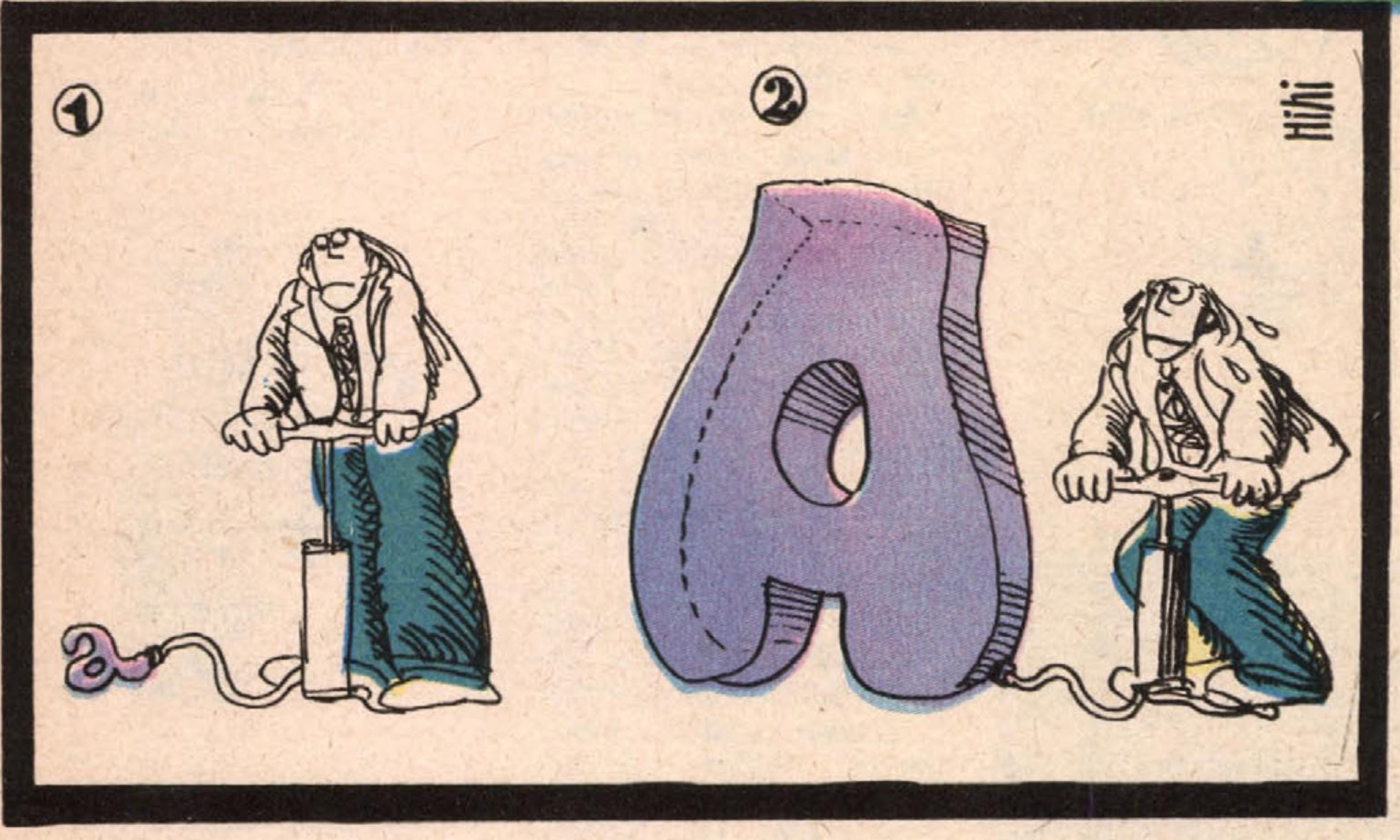


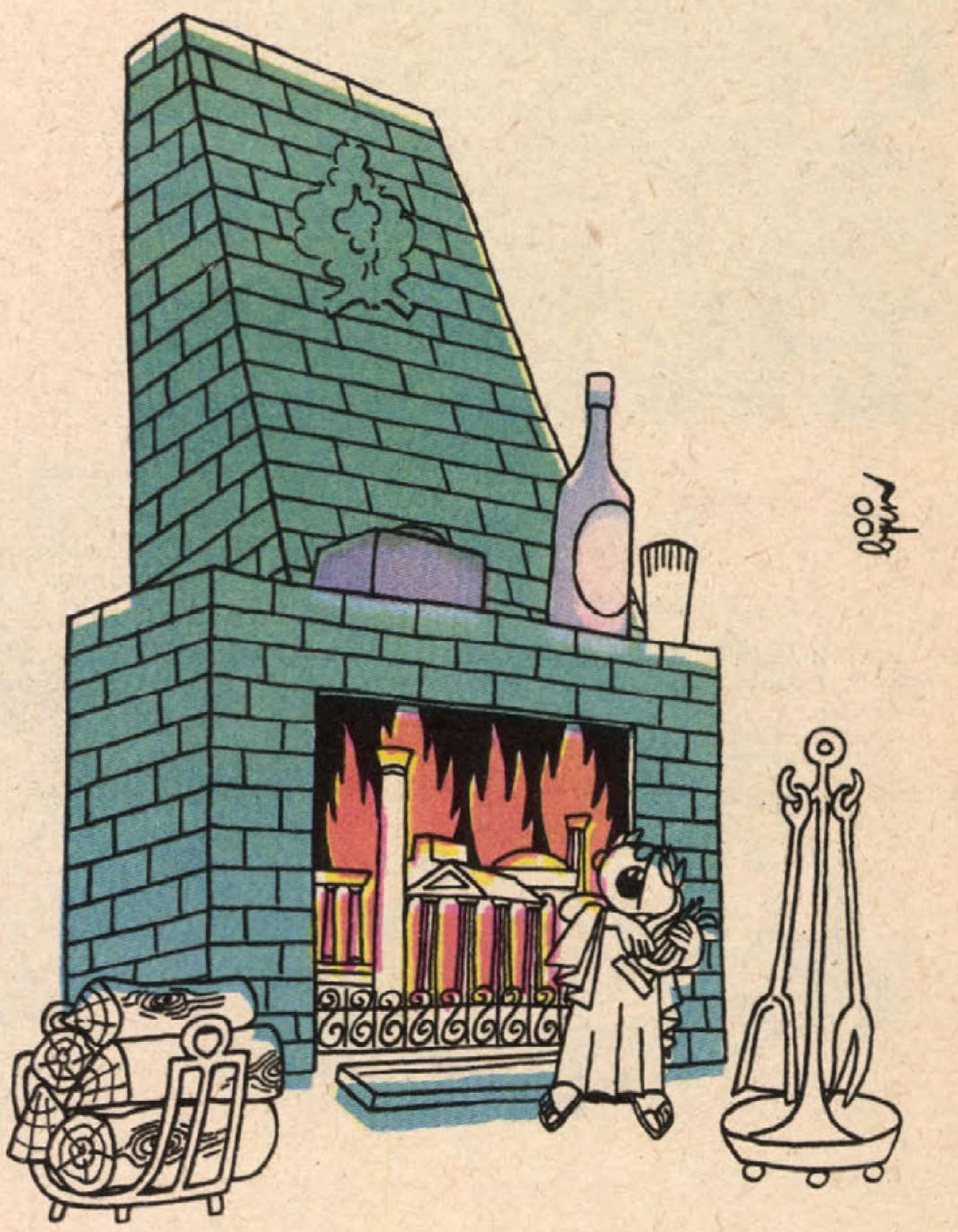
– El kellene intézni, hogy legyen nálunk repülőtér. Akkor lepipáljuk a szomszéd falut!

GROTESZK



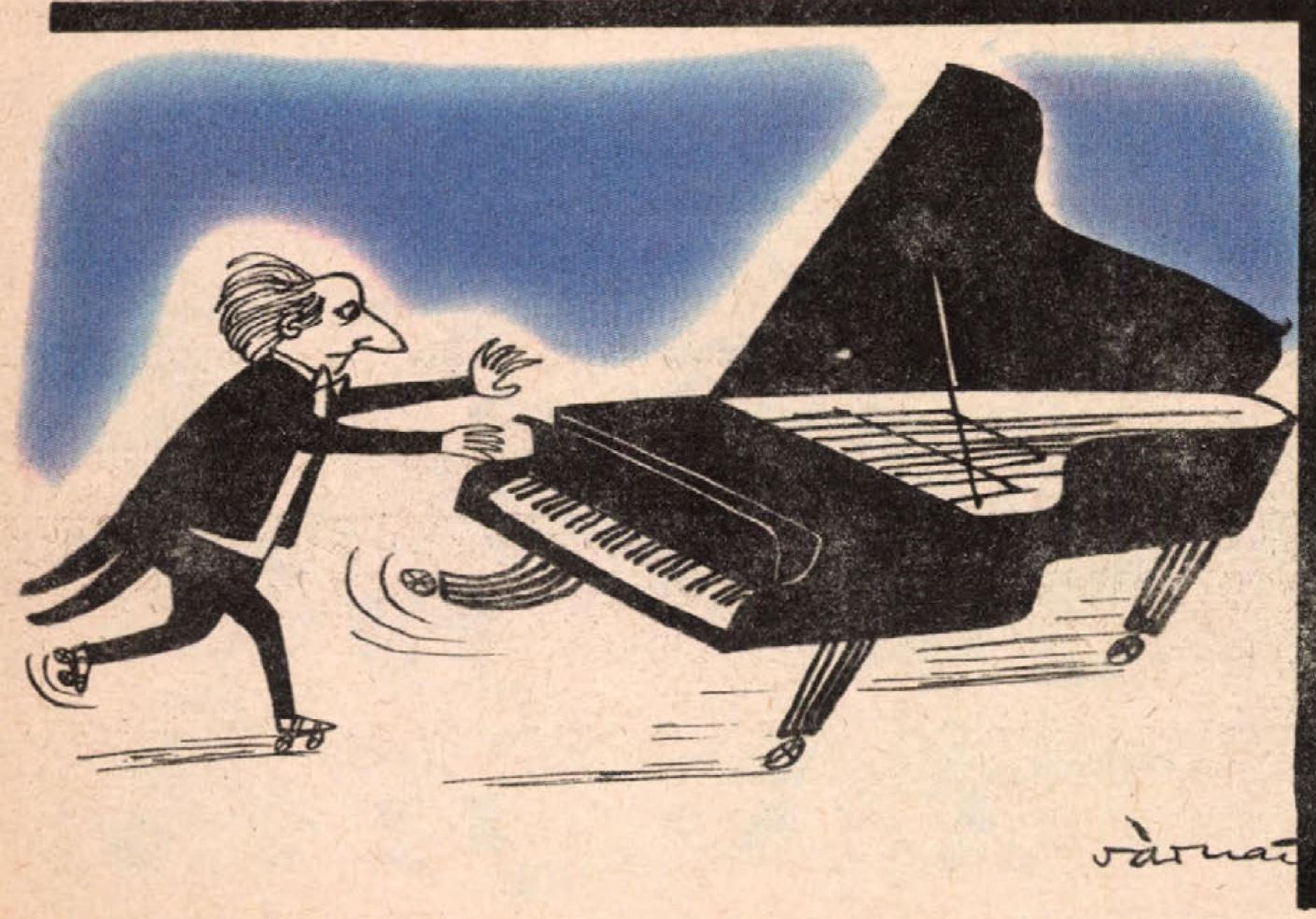




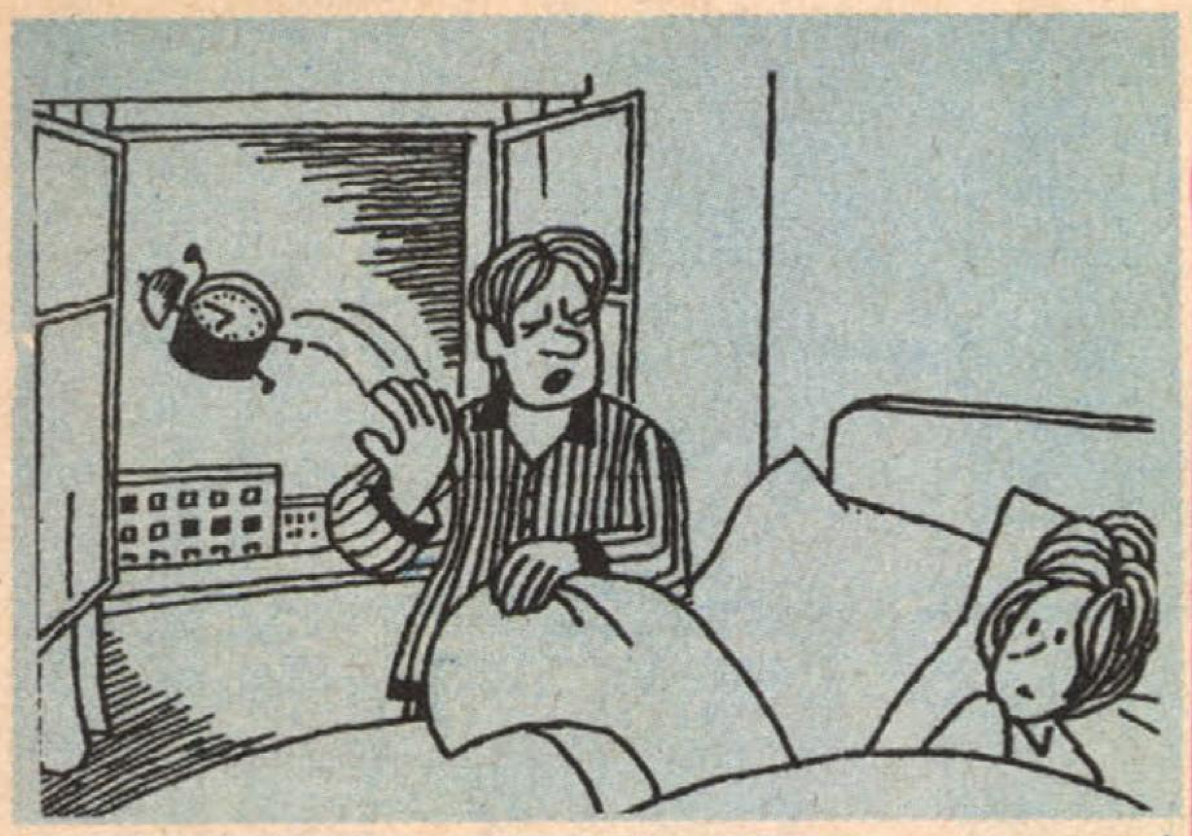




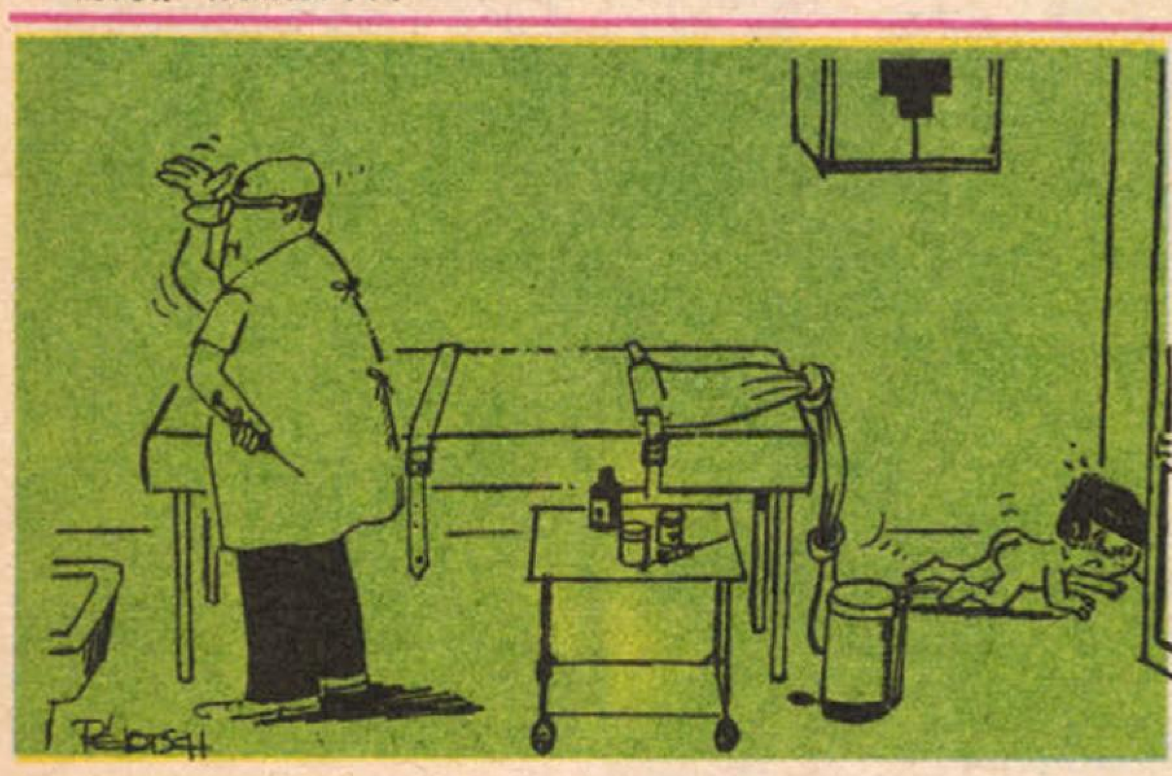
FÜLÖP,
SZŰR-SZABÓ,
HEGEDŰS,
TÓT,
BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI,
SAJDIK





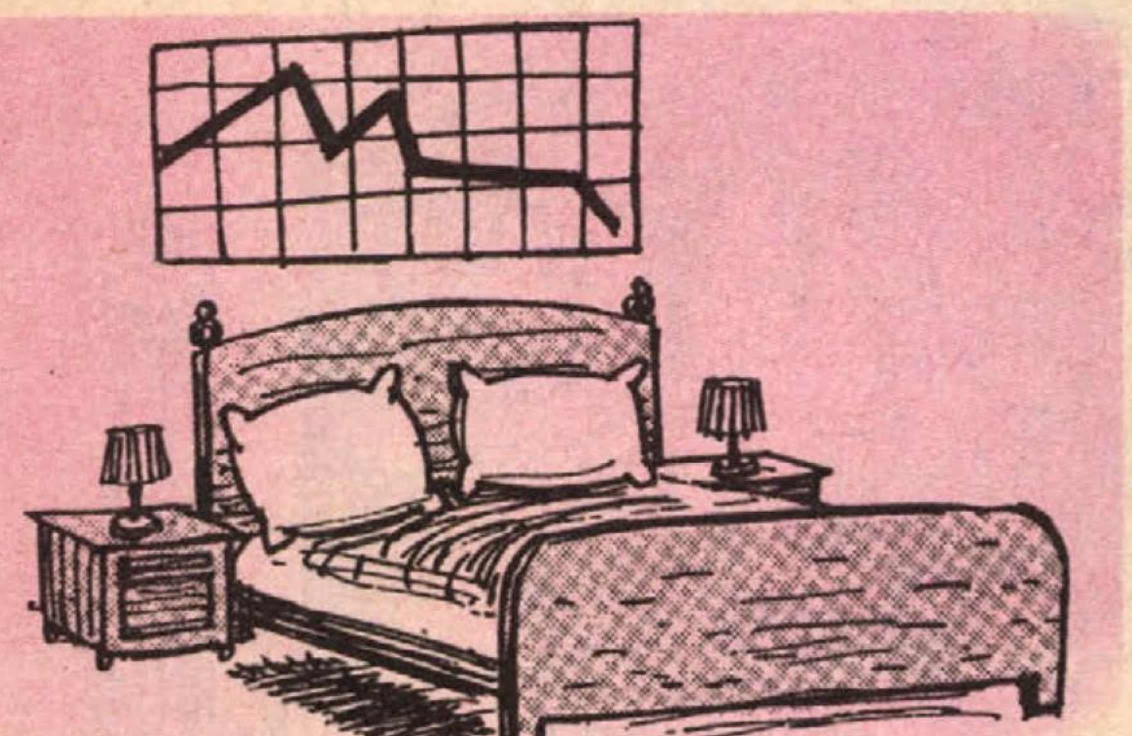


– Felesleges az ébresztőóra. Lehmannék reggel hatkor csapják be a Wartburg ajtaját, Bollerék hétkor...



– Hol lehet a páciens?

PRECIZ HÁZASPÁR



IMPORT HUMOR





– Ejnye, Marija, már megint fordítva akasztottad vissza a képet!



– Hajrá, mama! Előzzük meg őket!

M. STRAHL:

HELYCSERE

Esküszöm, nem ismertem rá Müllerre. Tavaly ilyenkor kicsattant az egészségtől, és a jókedvtől, most meg olyan arccal szaladgált a világban, mint egy öngyilkosjelölt.

— Mi bajod van? — kérdeztem. — A munkahelyeden nyilván semmi, mert azt hallom, hogy a Kalapácsműveknél minden a legnagyobb rendben van.

— Igazán? — kérdezte Müller sötéten. — Hogy oda ne rohanjak!

— Nem vagy normális — támadtam tovább. — Ha csak a fele igaz, amit az újságok írnak rólatok, akkor a Kalapácsművek valóságos földi paradicsom. Meleg étel az éjszakai műszakon, csodálatos üzemi klinika, világos és barátságos műhelyek. Esküszöm, valamennyien irigylünk benneteket.

— Jó, jó, ez még csak rendben lenne — mondta Müller. — Mégis torkig vagyok az egésszel.

Lassan kezdtem kételkedni Müller szellemi épségében.

— Sehol se lehetne jobb dolgod — mondtam.

— Na és ahhoz mit szólsz, hogy mint szakmunkás, még mindig a hármas bérkategóriába tartozom? Tehát nyolcszáz márkától felfelé kereshetek havonta.

— Mondom, hogy őrült vagy. Gondolod, hogy engem a négyesbe soroltak?!

— Na nem — folytatta Müller zavartalanul. — Az a mi képesítésünk mellett valóban lehetetlenség. Csakhogy még mindig a kategória elején tartok. Négy esztendeje odasoroltak, azóta moccanni sem tudok. Pedig mindig teljesítem a normát. A 980 márkás szintet tehát csak elméletileg érhetem el.

— Nálunk pontosan ugyanez a helyzet — vigasztaltam Müllert. — Fel a fejjel, öregfiú. Egyszer csak rendbejön minden!

— Irigylem az idegrendszeredet — mondta Müller és lógó orral távozott. A dolog szöget ütött a fejembe.

Tegnap megint összefutottam vele. Derűs arccal járt kelt, egyik viccet a másik után mondta.

— Na, hála az égnek — mondtam. — Úgy lá-



tom sikerült elérned a hármas bérkategória vastagabbik végét.

— Stimmel — mondta. — Igaz, van egy kis lelkiismeretfurdalásom is Miattad.

— Énmiattam? — csodálkoztam. — Mi közöm nekem az egészhez?

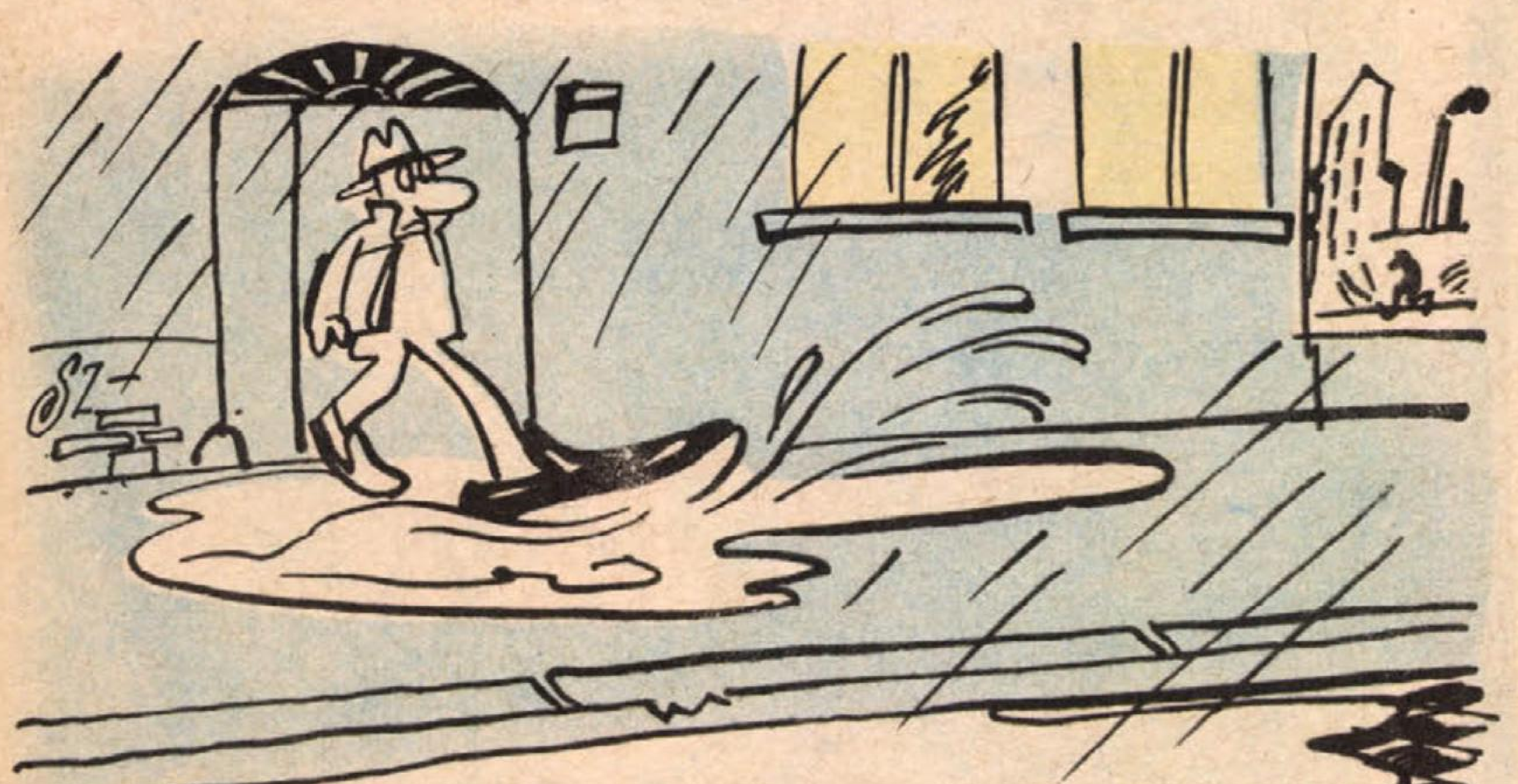
— Tudniillik beléptem a ti gyáratokba. És képzeld, egyből megadták a 980 márkát!

Tartozom egy vallomással: Müller sikerének őszintén örültem és semmi irigység nem volt a szívemben. Ugyanis közben jelentkeztem a Kalapácsműveknél. Holnaptól kezdve átveszem Müller régi munkakörét.

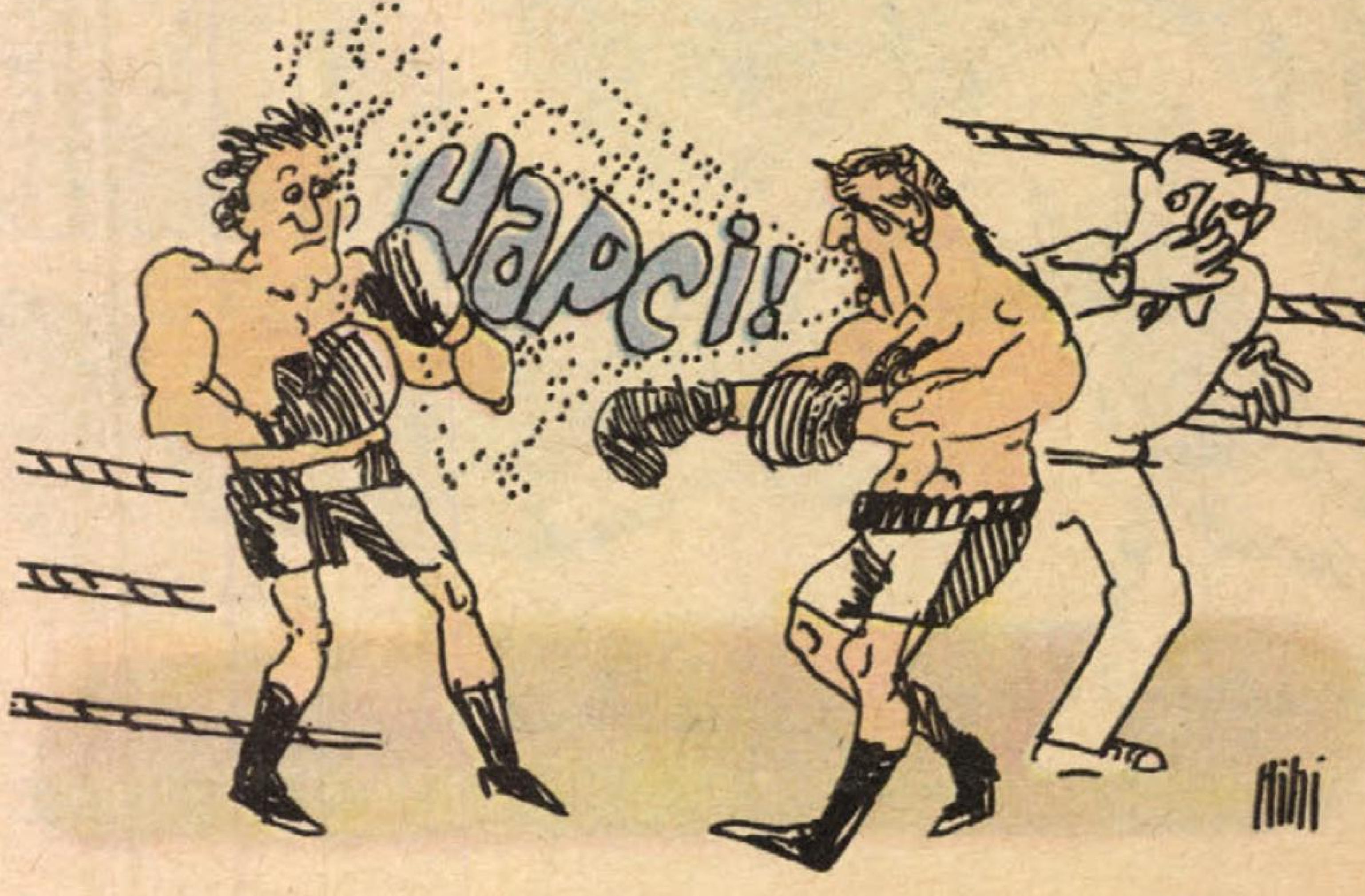
Természetesen 980 márkáért!

(A berlini Eulenspiegelből)

ALSÓKŐSÓ UTCAI FELSÉGVIZEK



EGYENLŐTLEN KÜZDELEM



TÜCSÖK és BOGÁR



Egy mohácsi plakátragasztó mókás ötlete.

(Fotózta Mayer Antal, mohácsi olvasónk)



VEB Strickwarenfabriken „Aktivist"
9503 Zwickau

Szőtt es kötött - gyermeki bájjal !

Art.-Nr. / arucikk szám: 1549

Mat.-Art. / anyag: GRISÚTEN (R) -textur

Größe / nagyság: 116

Preis / ár: 135,-

Qualität minőség!

NÉMET DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG

Ugyanott műszálas kombinék delnői negéllyel.

(A csillaghegyi Röltex-boltban vásárolt gyermekpulóver címkéjét beküldte Horváth Istvánné)



Táblakiállítás?

(A VI. kerületben fotózta Zima Mihály)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Válaszunk: a puli a legéberebb és legharciasabb házőrzők egyike. Ha a puli képes rákényszeríteni akaratát egy 8—10 mázsa súlyú birkára és azt megfékezi, akkor a betolakodóval is elbánik. Az egyik NSZK-beli pulitartó (B. Richter) saját ta-

Feltéve, ha a betolakodó nem nehezebb 20—30 tonnánál . . .

(A Szabad Földben fedezte fel Németh István, tatabányai olvasónk)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI



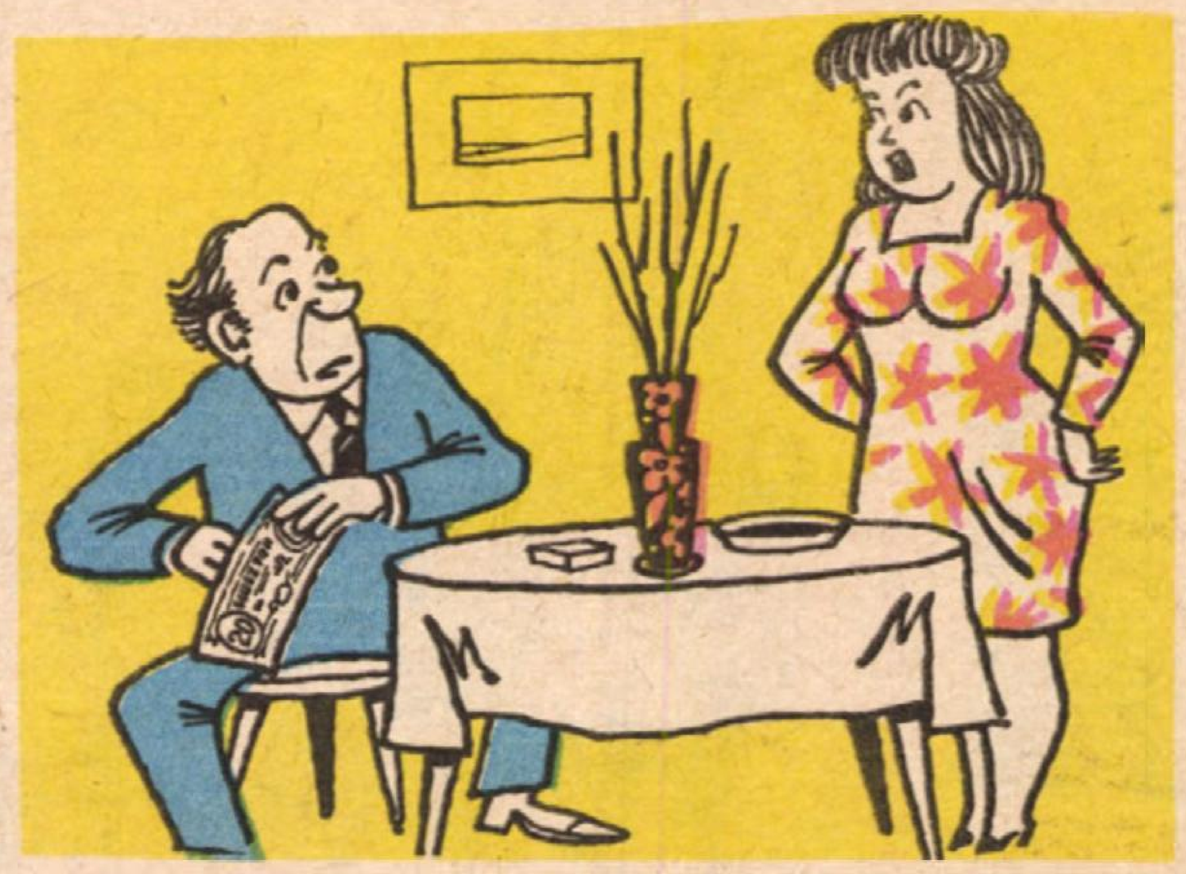
— Képzeld csak, mi történt tegnap a feleségemmel. Az utcán a szemébe repült egy porszem és orvoshoz kellett vinnem. Száz forint kiadás!

— Az semmi! Az én feleségemnek az utcán szemébe ötlött egy kalap. A kiadás: hatszáz forint!

A férj: Kérlek, ne állj meg minden üzletnél!
A feleség: Rendben van. Ha akarod, be is mehetünk.



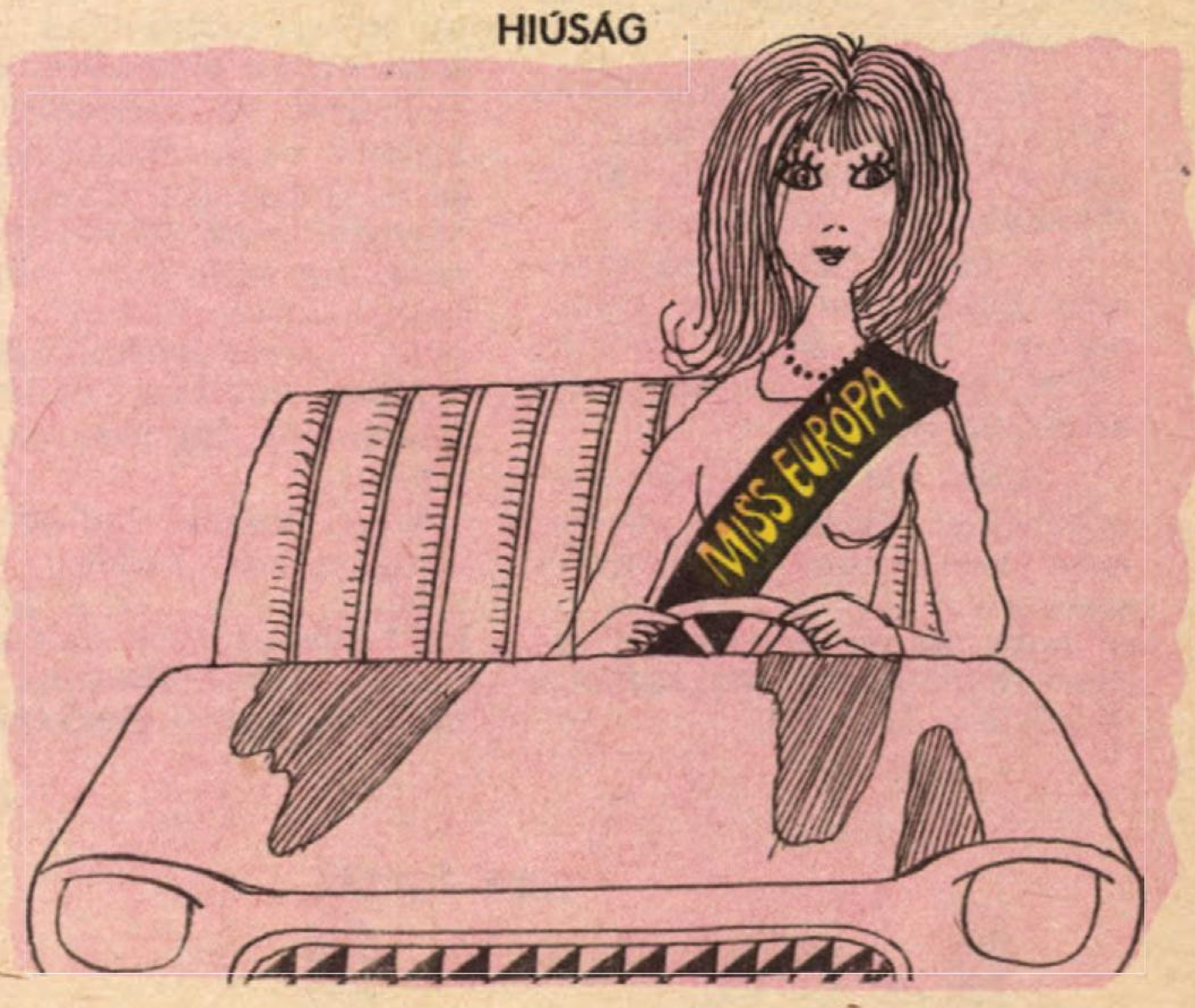
MAGYARÁZAT



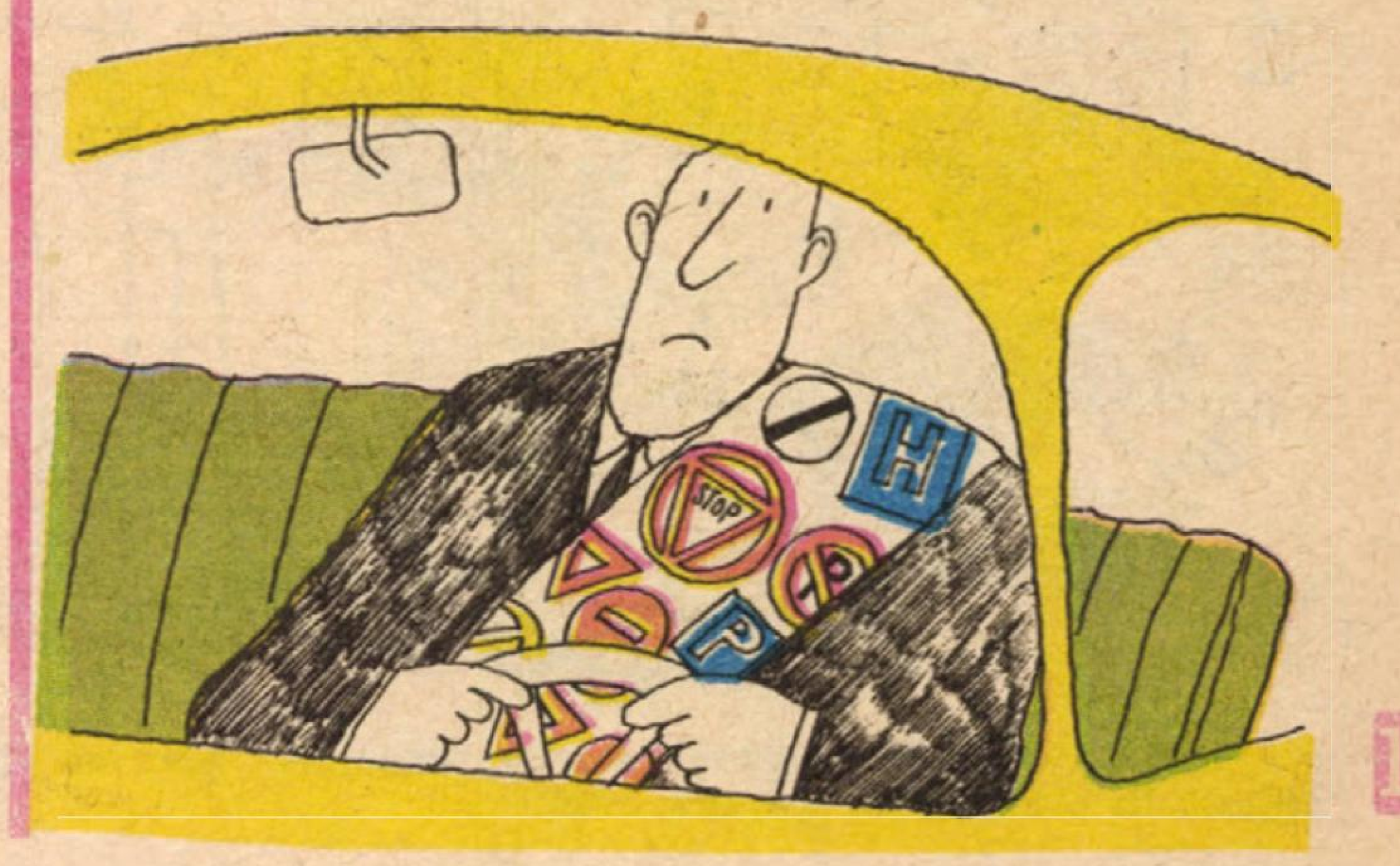
– Jó, ha mindenáron tudni akarod, hogy mire kell a húsz forint, megmondom: Jolánnal négy hétre Olaszországba megyek!

2 VICC A BIZTONSÁGI ÖVRŐL

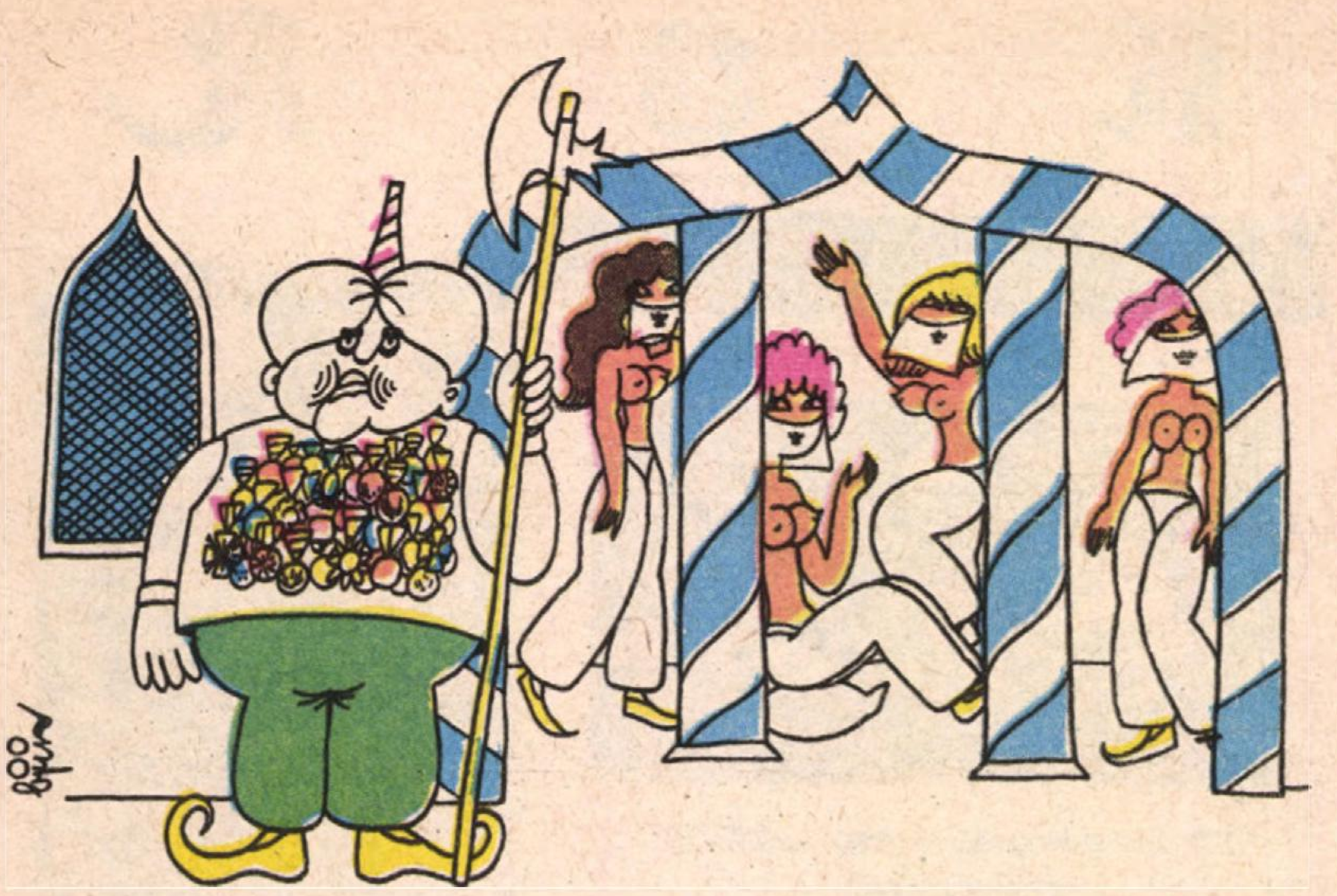
HIÚSÁG



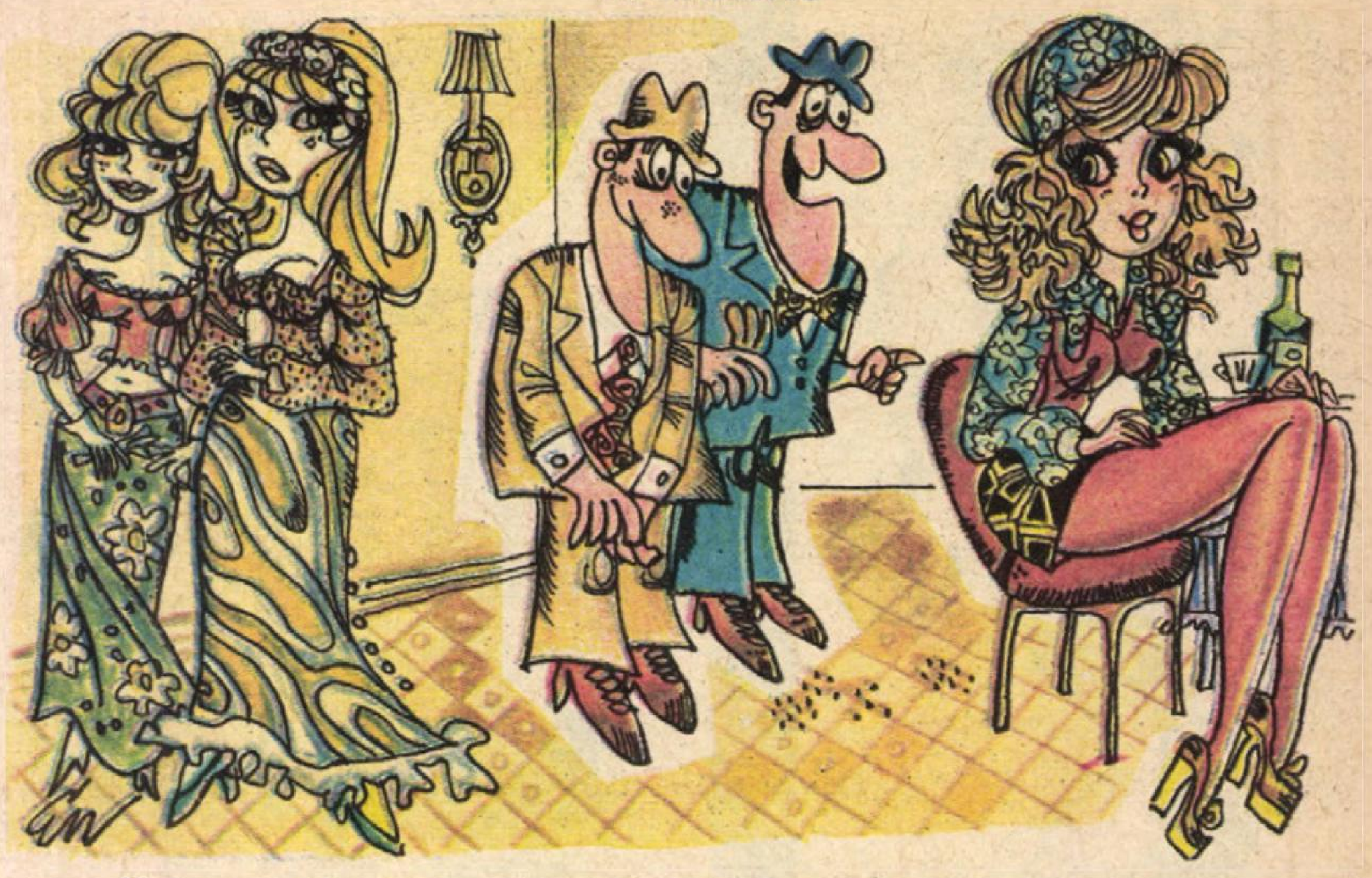
TANULÓ VEZETŐ



ELISMERÉS



MARADISÁG



– Nagyon szeretem az ilyen régi divat szerint öltözködő fiatalokat!...

KINEK-MINDENKINEK VAN CIFRA BUNDÁJA?

Ez a kérdés foglalkoztatja mostanában szép fővárosunk szép hölgyeit.

Engem viszont a válaszok foglalkoztatnak.

Kovácsné szerint ugyanis „már mindenkinek" — kivéve őt.

— Minden második nőn hímzett bunda van — állítja határozottan Sulekné. (Sajnos ő az elsők közé tartozik.)

— Aki tisztességes úton keresi a pénzét, annak nem telik rá — sziszegi Zörge Malvin.

— A jó bolond szülei megkoplalják, de a drágalátos lánykájuknak megveszik — háborog Blazsek néni.

Hallottam még vagy egy tucat nem egészen költői választ a költői kérdésre, de helyszűke miatt nem idézek többet, meg minek is...

Hiszen a kedves olvasó — gondolom — inkább azt várja tőlem, hogy megmondjam, mi az igazság.

Joggal várja, és nem hiába várja, megmondom. Utánajártam — a Belvárosban. Megszámoltam — én magam.

726 (azaz Hetesszázhuszonhat) cifra bunda van Budapesten. Ezek járnak körbe-körbe reggeltől napestig, sőt azon túl is, mert...

...mert aki kiadta azt a tizenöt-húsz ezrest a cifrára, nem azért adta ki, hogy a szekrényben tárolja — még, ha a napi középhőmérséklet tizenöt-húsz fokkal magasabb is a sok évi átlagnál.

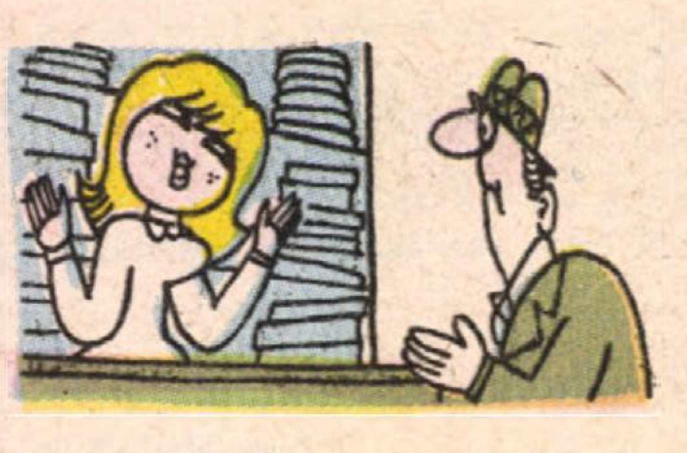
APRÓSÁGOK

A JÖVŐ TITKA

November utolján, amikor a tizedik Röltexben sem találtam a karácsonyi ajándéknak szánt frottír fürdőlepedőt, megkérdeztem a kedves eladónőt, hogy kapnak-e még az ünnepekig?

— Az a jövő titka — válaszolta sejtelmesen mosolyogva.

Ebben a pillanatban szívem-



be hasított a bűntudat, amiért olykor-olykor bántottam a mi kereskedelmünket. A legszívesebben elmentem volna a Belkerbe, és mellemet verve kértem volna bocsánatot balga bírálataimért. (Csak az akadályozott meg ebben, hogy még rengeteg karácsonyi ajándékot kellett „fölhajtanom", „elcsípnem", „megkaparintanom".)

Most azonban nyilvánosan kijelentem: így szép ez, ahogy van!

Mert mikor hallottam én utoljára egy kedves kislány ajkáról, hogy „az a jövő titka"? Bizony több évtizede annak. A szőke Mancika mondta, amikor megkérdeztem, hogy viszont fog-e szeretni valaha.

Hosszú hónapokig reménykedtem boldog vágyakozással, mint most a frottír fürdőlepedő után.

Ebben a nagy fölismerésben azt is megértettem, hogy amikor műbigyót hajszolva, az egyik üzletben a fekete szemű eladónő azt suttogja, hogy „tessék benézni gyakrabban, talán..." akkor tulajdonképpen arra szólít fel, hogy...

Édes istenem! Mikor mondta nekem utoljára egy fekete szemű kislány, hogy jó lenne minél gyakrabban találkoznunk...

— „Sosem lehet tudni..." — hallom a múltból a Csemege barna eladónőjének kellemes baritonját, s utólag megértem, hogy nemcsak arra a kérdésemre válaszolt: „Kapnak-e még a héten téliszalámit?"

Emlékszem a kis Erzsike biztatott negyven éve, amikor dühösen kérdeztem, hogy kapok-e valaha egy puszit tőle: „Sosem lehet tudni."

Bizony, kérem, mennyivel szürkébb, sivárabb lenne az életünk, ha az üzletekbe betérve, mindenkor rögvest elénk raknák azt, amit kérünk. Mi megnéznénk, bólintanánk, fizetnénk és távoznánk. Ó, milyen egyhangú, gépies, monoton dolog lenne az! Semmi költészet, semmi líra, semmi ígéret, biztatás, reménykedés, és... és semmi egészséges sok jó kocogás.

Hála neked, Belker!

Sólyom László

DRÁGÁBB LETT A BOR



– Akkor most bánatunkban iszunk.

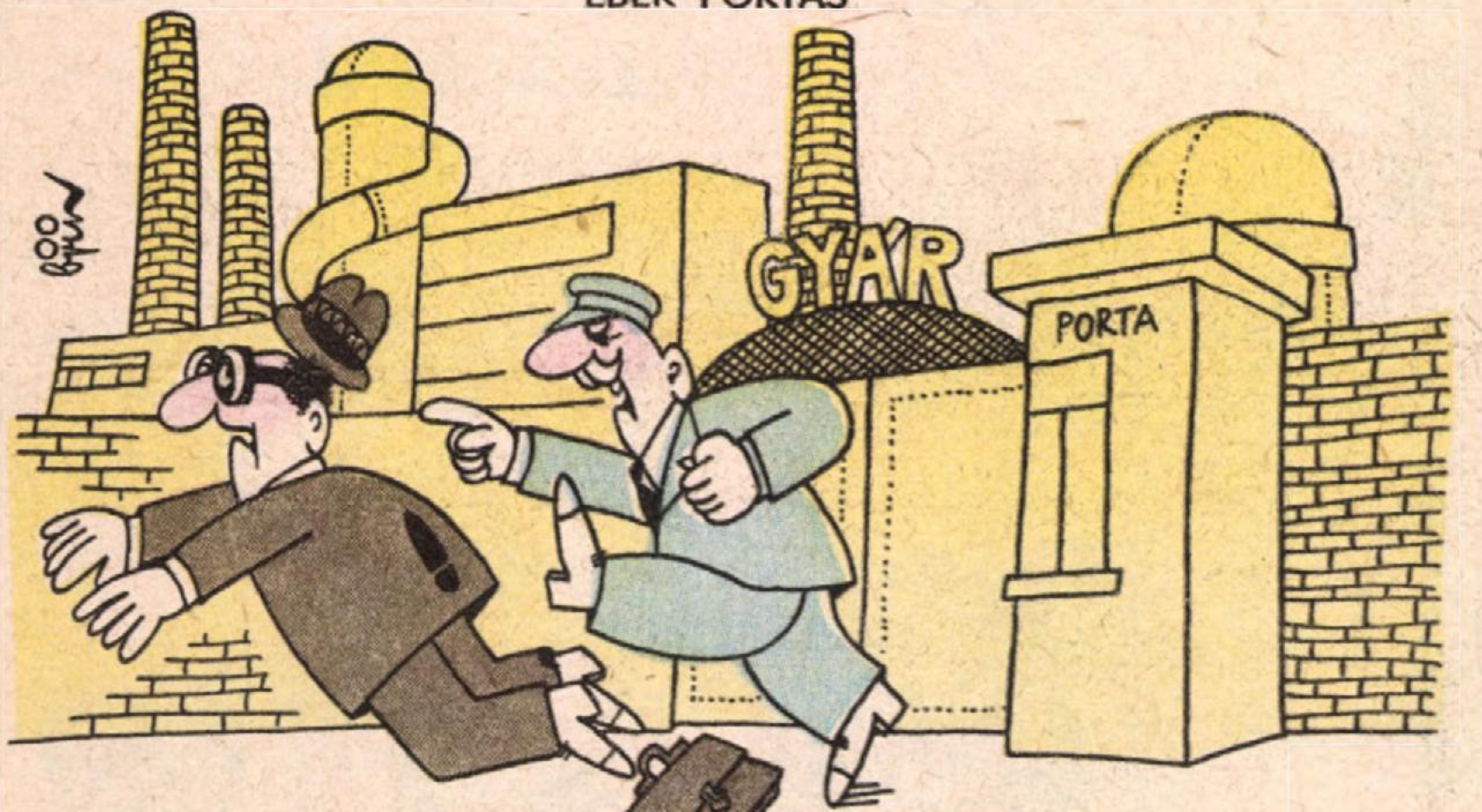
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Milyen gyönyörű gyerekek ugrálnak ott a pázsiton! — mondja a parkőr egy padon ülő asszonynak. — Csak nem az ön gyerekei?

— De bizony! Ők az én csemetéim! — feleli büszkén a mama.

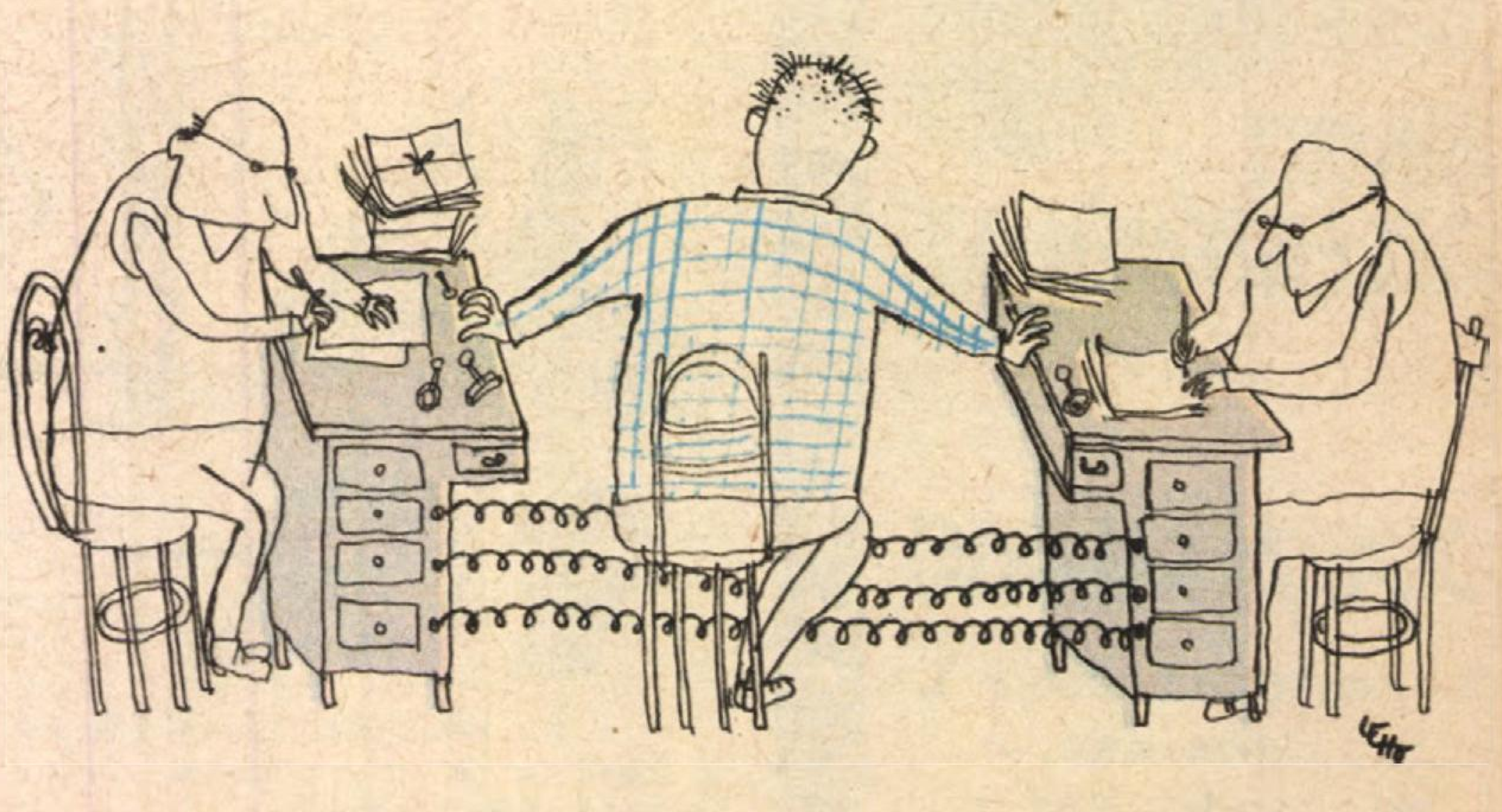
— Akkor szíveskedjék száz forint büntetést fizetni. A parkban a fűre lépni szigorúan tilos!

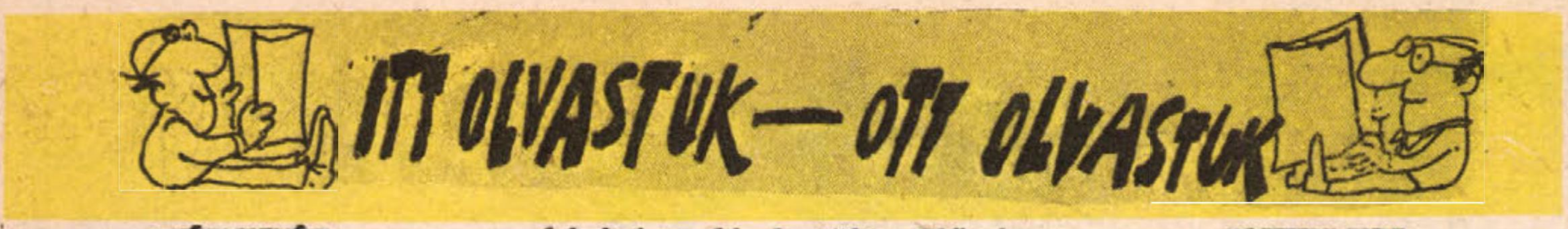
ÉBER PORTÁS



– Majd adok én magának munkaerőcsábítást! Meg ne lássam még egyszer itt ólálkodni a gyárunk körül!

SPORTÁLLÁS





TÉVEDÉS

A párizsi Figaro törvényszéki rovata szerint a festői öltözékű párizsi csavargók — a clochard-ok — egyike, név szerint André Louvain, különös váddal terhelten állt a járásbíróság elé. Egy fűszerüzlet ajtaja elől ellopott tíz üveg tejet és iszákjába tette. Monsieur Louvain a Figaro szerint visszautasította a kijelölt védőügyvédet. Maga látta el védelmét, s a következőket mondotta a bíróságon: „Uraim: gondolják meg, harminc éve csak bort iszom, mit kezdtem volna tíz üveg tejjel? Részegségemben azt hittem, hogy borospalackokat látok. Így hát tévedés volt az egész, lássák be."

Felmentették.



TŐZSDEKRACH

Január első napjaiban Londonban letartóztatták Edward Ash tőzsdést, mert 2 font 49 penny áru kekszet és sajtot lopott. A Times tudósítója, aki megjelent a rendőrbírósági tárgyaláson, a következőképpen számolt be az eseményekről: „A vádlott a Marlborough utcai rendőrbíróság elé került. Előadta, hogy tőzsdeügynöksége a pénzügyi válság és a font gyengülése miatt csődbe jutott, ezért vetemedett a lopásra. Semmi pénze nem maradt és az első munkanélküli segély



csak egy hét múlva lett esedékes. Mr. Harmsworth rendőrbíró elfogadta a vádlott védekezését és úgy rendelkezett, hogy az első munkanélküli segély megérkezéséig a kerületi szegényalapból kapjon néhány fontot. A rendőrbíró mindamellett megjegyezte, hogy a válságos helyzetben Mr. Ash-nak le kell szoknia néhány előkelősködő gesztusról."

A csődbe jutott tőzsdés ugyanis — erre célzott a rendőrbíró — az angol főváros legdrágább, exluzív áruházában, a híres Harrods-ban csente el a kekszet és a sajtot.

A tárgyalás után a Times tudósítója beszélt a vádlottal, aki vállát vonva ezt a magyarázatot adta: „Mit csináljak: a család mindig oda járt."

INTELEM

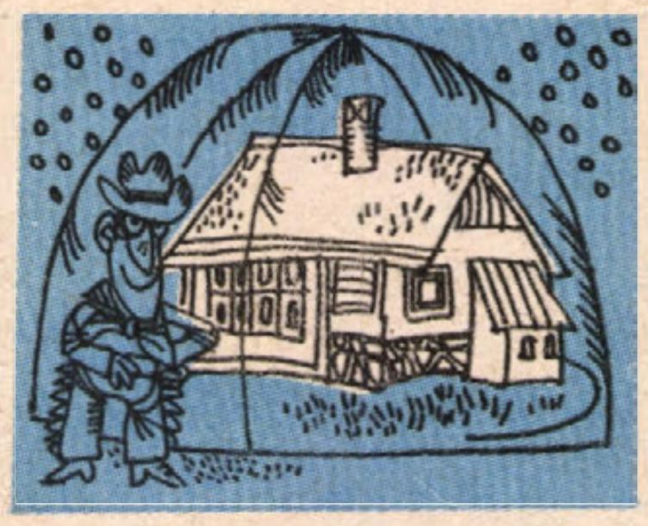
Újév napján a következő felirat jelent meg Hamburg egyik elővárosának református templomán: „1975-től kezdve úgy munkálkodj, hogy az tessék az Úrnak. Igaz, e földön ezért nem jár fizetés. De gondolni kell a nyugdíjra is. Üdvözlettel: A lelkészi hivatal."

TAKARÉKOSSÁG

Az Egyesült Államok-beli Connecticut államban Gene Schroeder farmháza már tavaly télen, az energiaválság első évében is félig műanyagba volt burkolva. a farmer ugyanis rájött, hogy ha az üvegezett verandát „becsomagolja" nagy műanyaglepedőkbe, akkor körülbelül havi húsz dollárt tud megtakarítani a fűtési költségeken. Idén az olaj még drágább. A farmer kiszámította, hogy ha 30 dollárért átlátszó műanyagfóliát vásárol, az egész házat be tudja csomagolni, s a tél folyamán megtakaríthat 200 dollárt.

A gondolatot tett követte.

A helység neve, ahol ez az érdekes kísérlet lezajlott: Kánaán.



INFLUENZA

Dallos Jenő rajzai

PATIKÁBAN

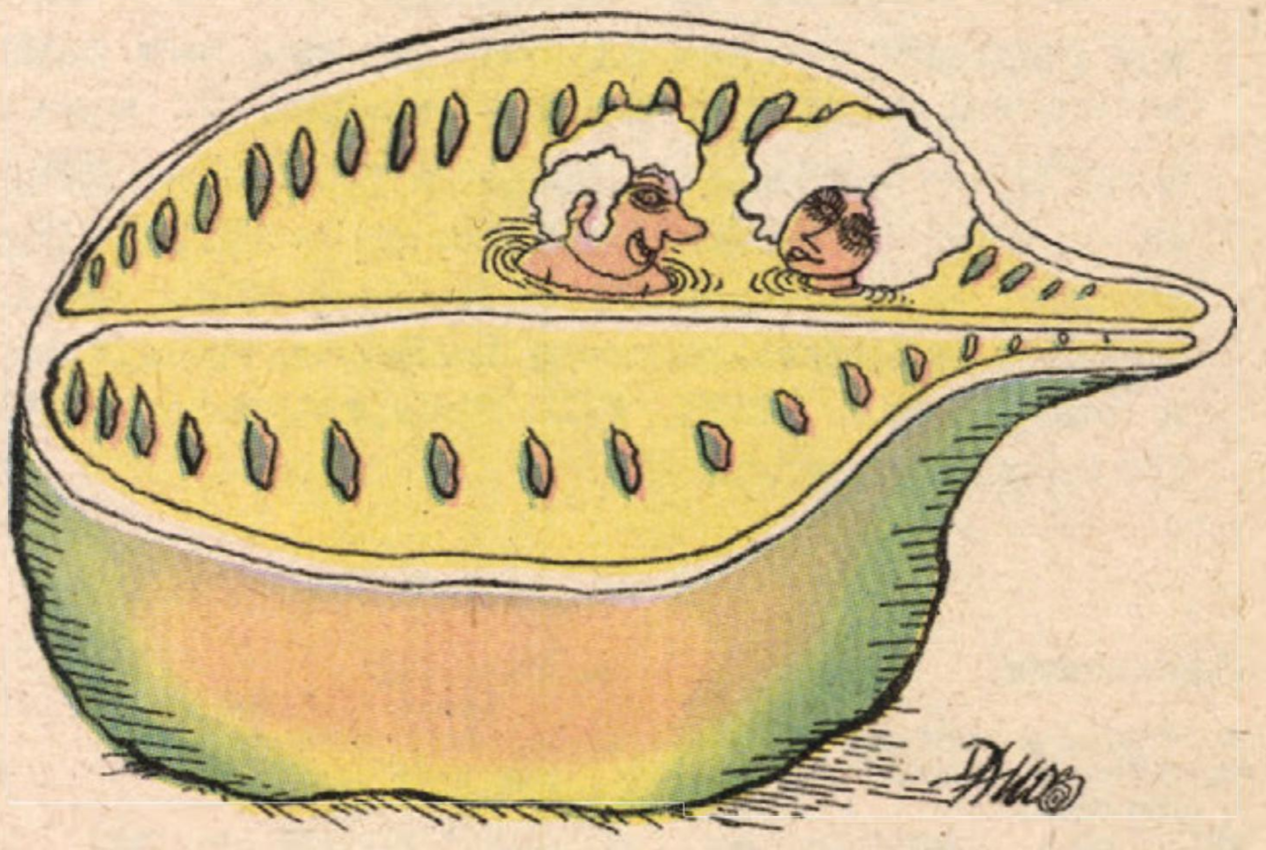


– Ezt kóstolja meg . . .

STERIL KÖRNYEZET

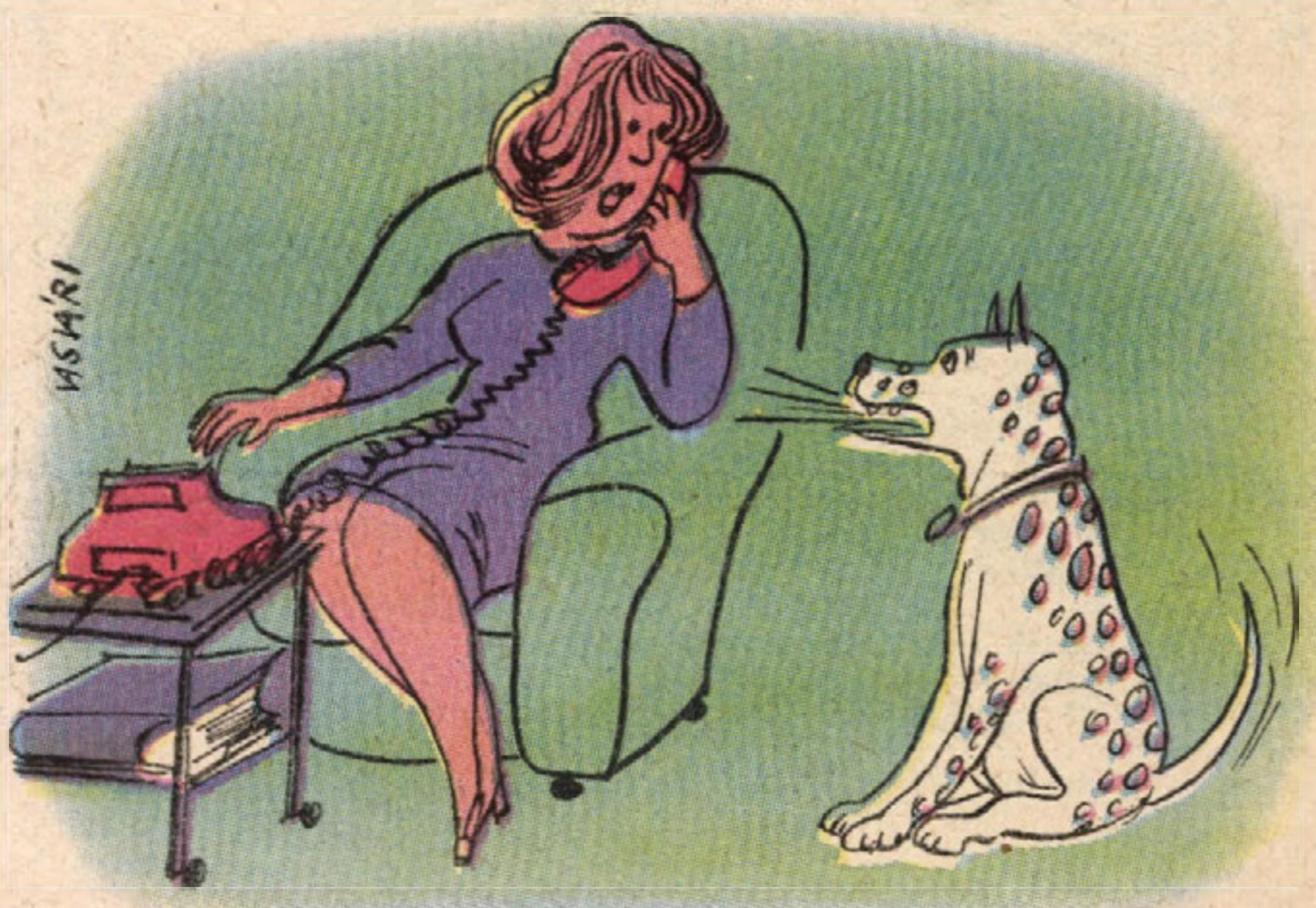


MEGELŐZÉS



– Most jöhet az A-2 vírus!

OKOS KUTYA



Három perc után ugat.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

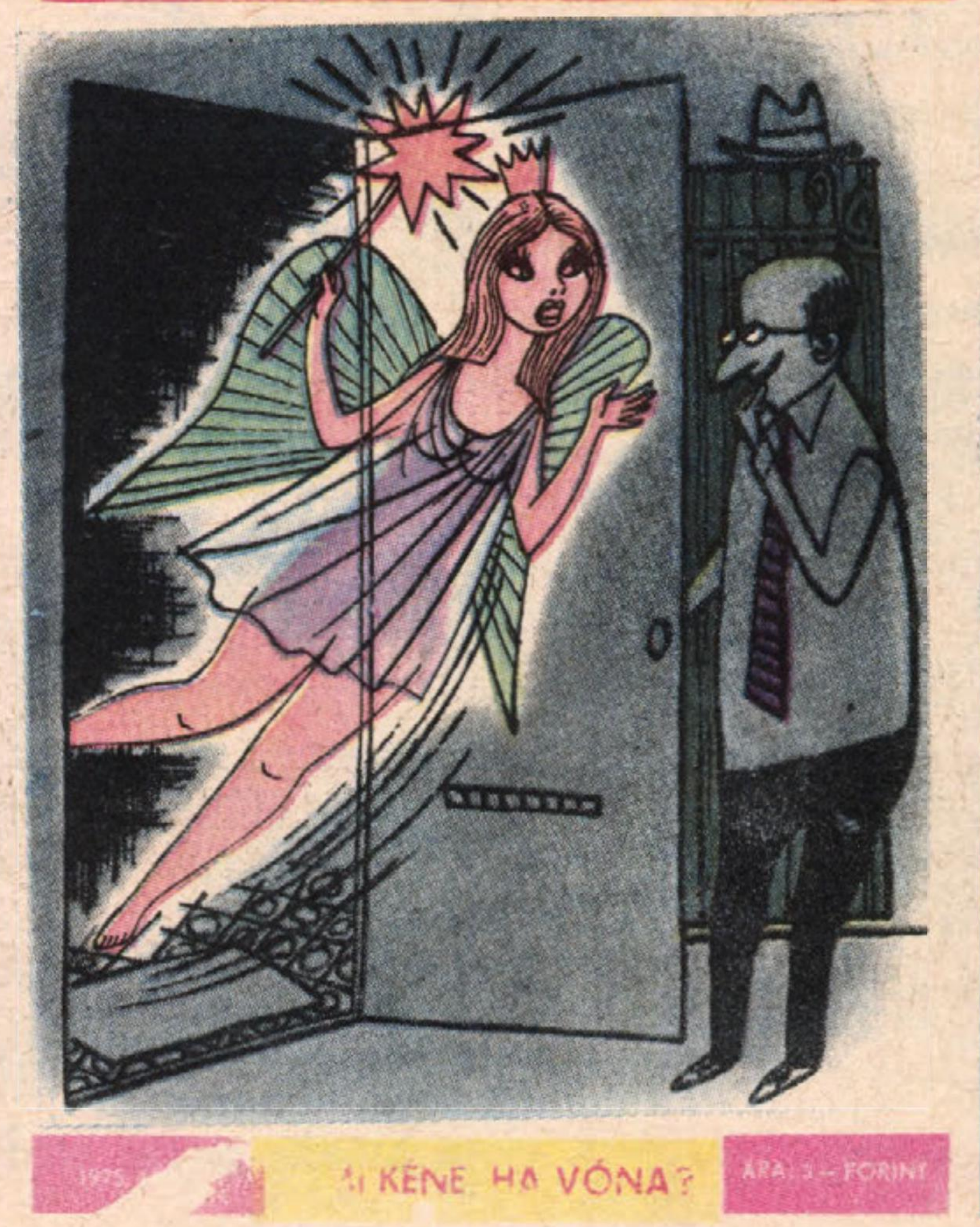
•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

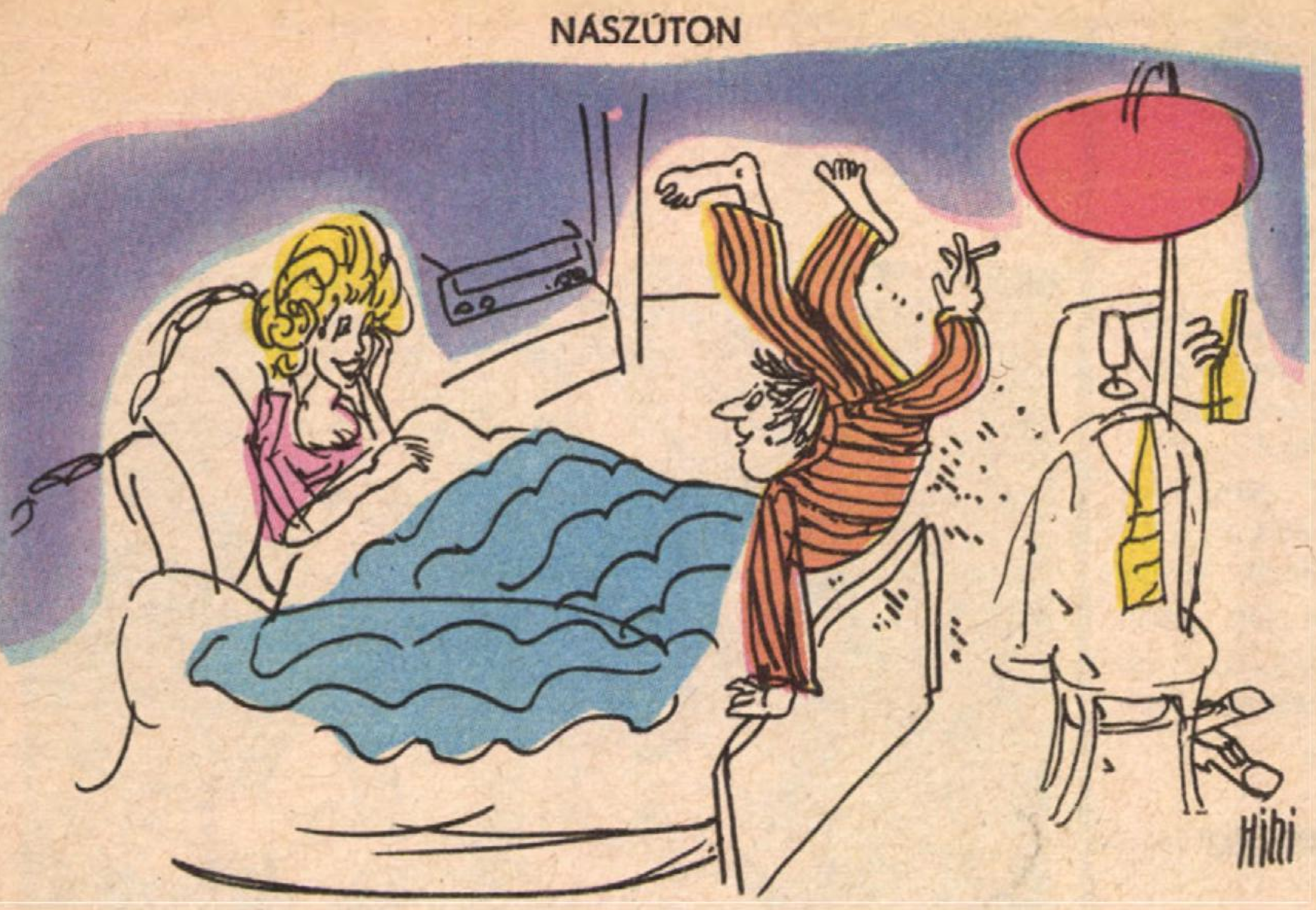
•

Készült a Zrínyi Nyomdában
75.2308/2-3 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504



NÁSZÚTON

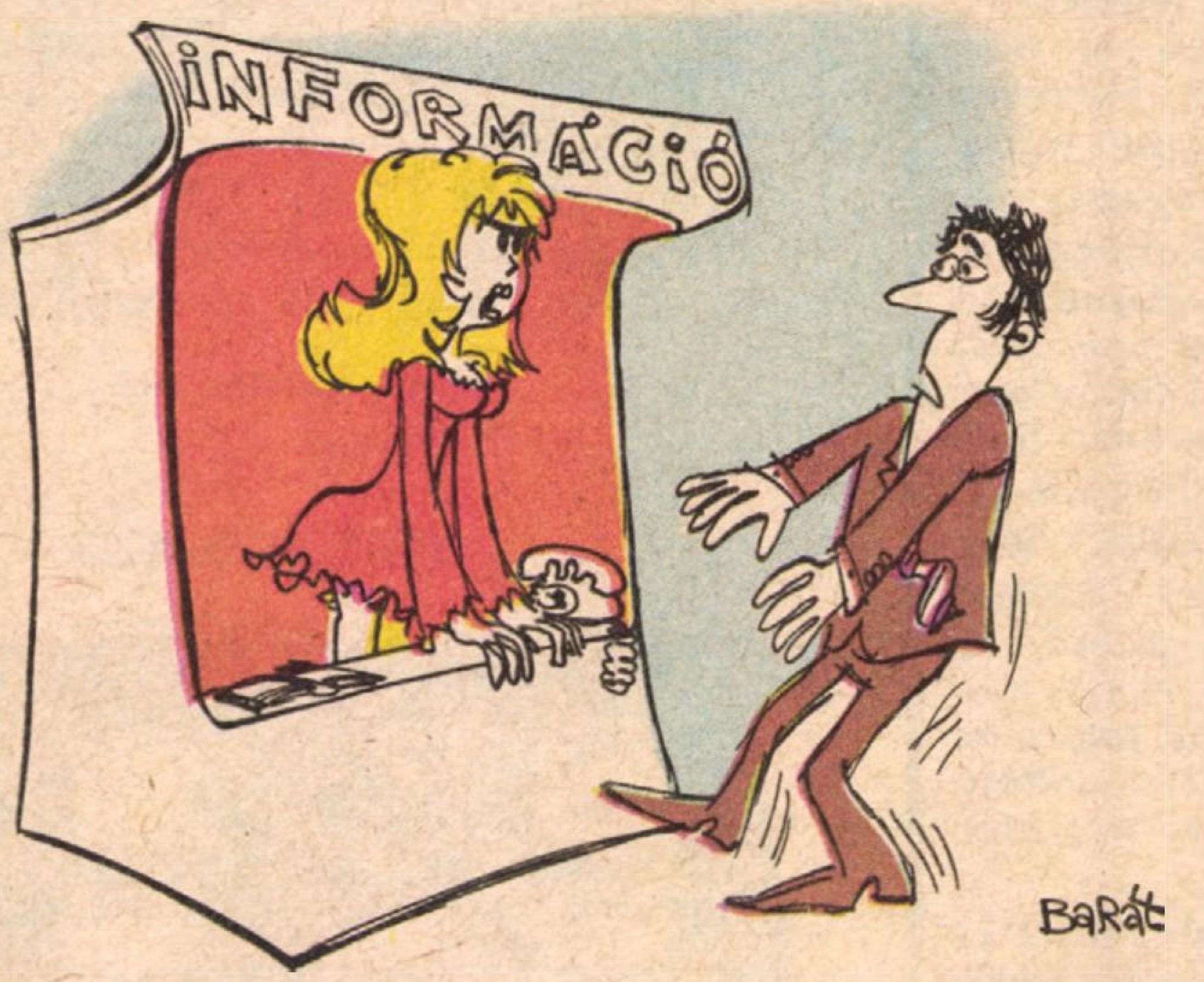


– Ezt melyik filmben láttad?



KESERŰSÉG

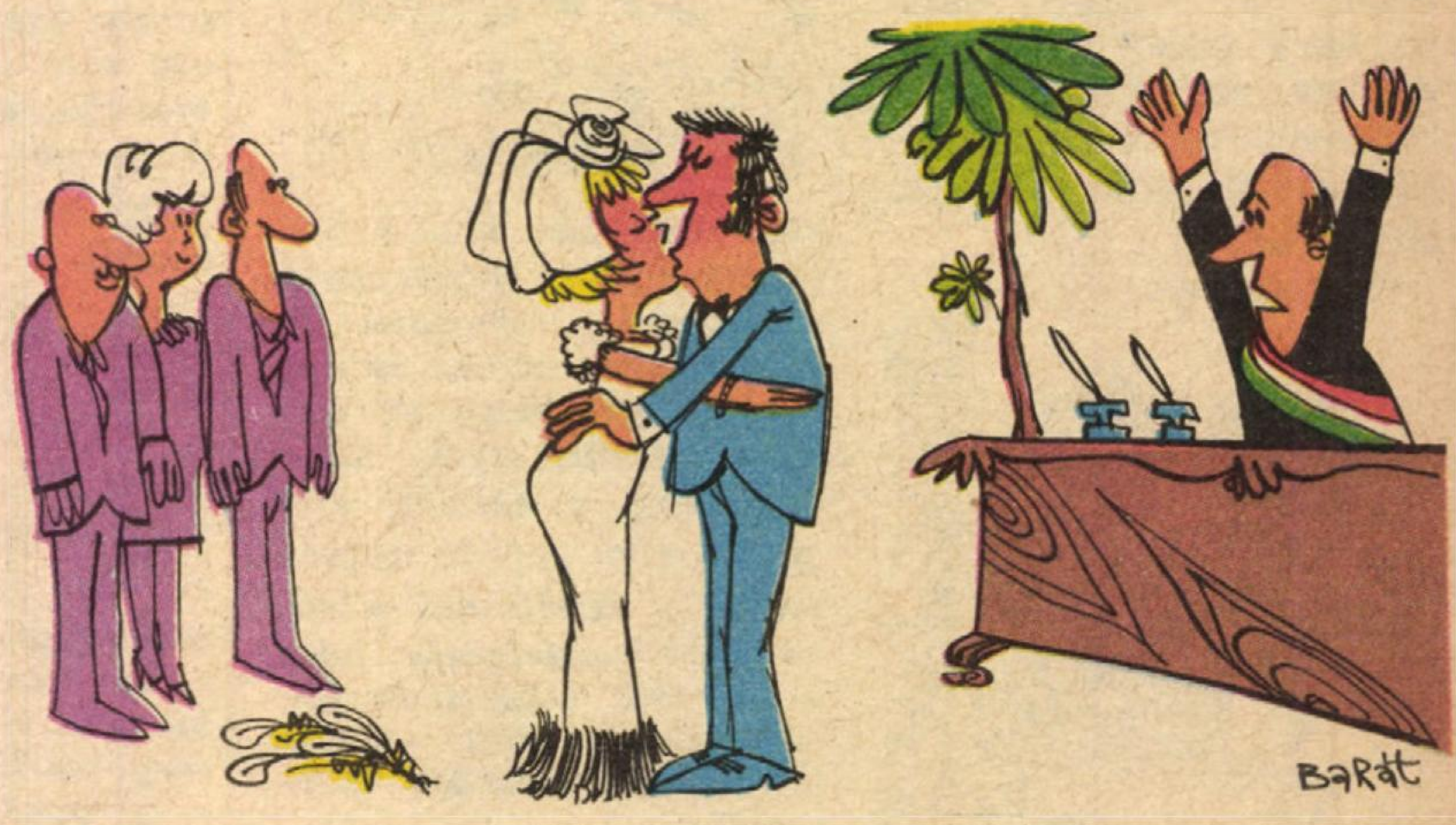
– 1975-ben már nem lesz több kölcsönhúzás!



KÉNYES TÉMA

– Még egy kérdés, és kap két akkora pofont, hogy megemlegeti!

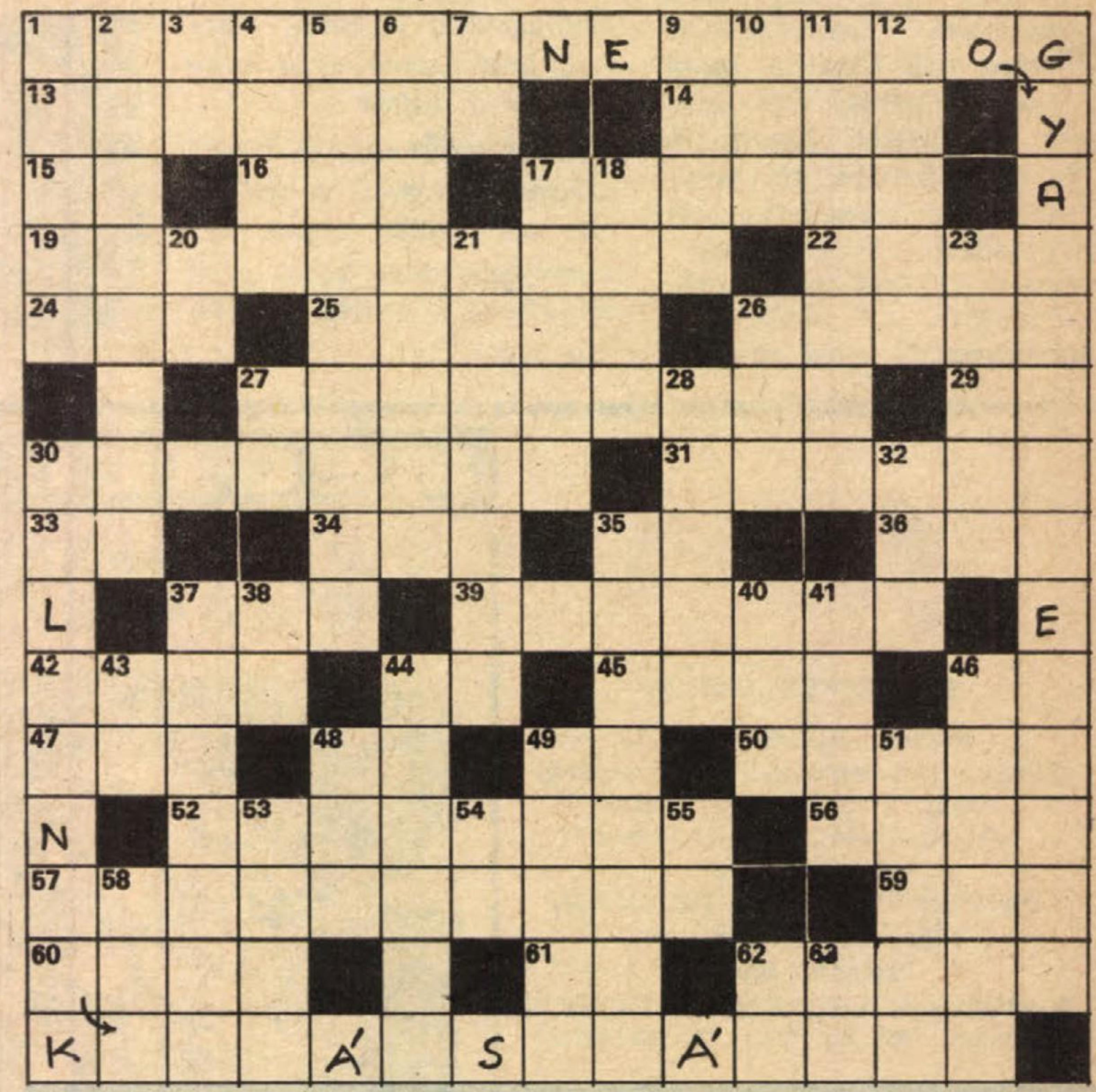
TÜRELMETLEN FIATALOK



– Kérem, hagyják abba a csókolódzást! Előbb mondják ki a boldogító igent!

Tévedés kizárva

Walt Whitman, az első modern amerikai költő, megismert egyszer egy fukarságáról híres bankárt, aki arra volt büszke, hogy üvegszemét nem lehet megkülönböztetni a másiktól. — Nos? Melyik szemem van üvegből? — kérdezte a költőtől a bankár. — Könnyű kérdés — felelte az —, a bal. A bankár csodálkozott: — Miből állapította meg? — Vízszintes 1 — függőleges 30 — felelte a költő. Megfejtésül a költő válaszát kell beküldeni *kizárólag* levelezőlapon legkésőbb január 20-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.



VÍZSZINTES:

13. Színházi produkció
14. Ötlet, hirtelenül jött gondolat
15. Azonos mássalhangzók
16. Arcizom-bántalom
17. Arisztokrata-viccek szereplője (és jeles trójai hős volt)
19. Leegyszerűsített, sablonos művészi ábrázolás
22. Süket — németül
24. Vizet zúdít
25. A pálosok rendjének alapítója
26. Egy híres szoros neve a Balkán hegységben
27. Részletes, többnyire számokat tartalmazó jelentés valamiről
29. R. L.
30. Építőkőként használt képződmény
31. Egyszerű számtani művelet
33. Igeképző
34. Fontos fűszer névelővel
35. Saját kezűleg
36. Ö. N. Z.
37. A fej egyik része
39. Híres színész-dinasztia
42. Amerikai egyetem
44. Igekötő
45. A száj széle
46. Mutatószó
47. ... könig (Goethe)
48. A nácik hírhedt alakulata volt
49. H. R.
50. „Íme" helyett mondták hajdan (két szó)
52. A repülés tudományának ma már ritkábban használatos neve
56. Biztosítás-forma betűjele
57. Város Texasban
59. Á. Z. Ö.
60. Lóverseny-műszó (angol)
61. D. N.
62. Utánoz

FÜGGŐLEGES:

1. Kártyafigura
2. Vélemények vagy érdekek összeütközése
3. Fegyverét használja
4. Magyar város
5. Nyáron kelendő folyadék
6. A hitleri politika gúnyneve
7. T. S.
9. Kellemes helyre mondják
10. E. D. N.
11. Az Azovi-tenger ókori neve
12. Némelyik kutya
17. Kereskedelmi szövetkezés
18. Henger alakú sült tészta
20. M. T.
21. Csúcsforgalomban a 6-os villamos
23. A Szovjetunió egyik népe
26. Vízinövény
27. K. Z.
28. Bortermő vidék
32. Szúrófegyver
35. Egy almafajta neve
37. Szüntelen, folyamatos
38. Igekötő
40. Az egyik oldal
41. Fa neve
43. .. tézi
44. Nagyon régi, avitt
46. „Más szavait szóról szóra ismétlem"
48. Vaspálya
49. Ázsiai nép
51. Török mecset-épület (Pécsett is van)
53. A Madách Színház művésznője (Éva)
54. Például a Balaton
55. A. O.
58. Fölszólítás adakozásra
62. Mister rövidítése
63. Lekvár

JOGOS KÉRDÉS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ezt értem, de hogyan állítod be?"

100—100 forintot nyertek:

Mácsai András, 6600 Szentes, Szilfa u. 2/a.

Nagy Gabriella, 1074 Bp., Hutyra Ferenc u. 13.

Gyimesi Gizella, 8200 Veszprém, Stadion u. 14/a.

A díjakat postán küldjük el.

```
stampa lessing
zelk videoton o
erasmus ápr dal
gén által onod
eztértemdehogya
tiara r o le n
saslik szamár á
z e rf lamm l
elöljáróság ágl
gea ta iia nyi
go atenger h ut
epegörcs áramlo
lázár o összead
retek hö sahib
drakula szi e
```